

REPUBLIKA SLOVENIJA
KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Gregorčičeva ulica 20, 25, 1000 Ljubljana

T: 01 478 10 00

E: gp.kpv@gov.si

www.gov.si

Številka: 007-120/2021/1
Datum: 8. 3. 2021
EVA: 2021-1411-0001
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o debirokratizaciji – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13-ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... svoji seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji sklep: Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o debirokratizaciji (EVA: 2021-1411-0001) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku. mag. Janja GARVAS HOČEVAR V.D. GENERALNE SEKRETARKE Sklep prejmejo: - Ministrstva in vladne službe
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
Peter ŠUHEL, vodja Kabineta predsednika Vlade Republike Slovenije dr. Katja Triller Vrtovec, državna sekretarka v Kabinetu predsednika vlade mag. Ivan Simič, predsednik Strateškega sveta za debirokratizacijo
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva: /
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
- dr. Katja Triller Vrtovec, državna sekretarka v Kabinetu predsednika vlade - mag. Ivan Simič, predsednik Strateškega sveta za debirokratizacijo
5. Kratek povzetek gradiva:
Cilj predloga zakona je izboljšati stanje v Sloveniji glede administrativnih ovir in konkurenčnega poslovnega okolja. Namen je poenostaviti življenje državljanom in poslovanje podjetjem ter s tem prispevati k znižanju stroškov in odpravljanju administrativnih ovir. Le zakonodaja, ki je najmanj obremenjujoča, izboljšuje konkurenčnost gospodarstva in odprtost trga, izboljšuje standard državljanov in povečuje transparentnost.

Predlog zakona vsebuje vsebinske ukrepe za debirokratizacijo, ki je zapisana kot eden izmed temeljnih ciljev vlade. V prvi sklop ukrepov sodijo spremembe in dopolnitve zakonov z enostavnimi rešitvami, ki nimajo negativnih finančnih posledic za javne blagajne in ne zahtevajo sistemskih sprememb zakonodaje, zbrane v tem predlogu zakona. V drugi sklop ukrepov sodijo prenehanja veljavnosti zakonov in na njih temelječih podzakonskih predpisov, ki se več ne uporabljajo.

Prvi del predlog zakona vsebuje paket vsebinskih poenostavitev pravnih institutov, ki niso sistemske narave in naj ne bi imeli negativnih finančnih posledic za javne finance na področjih s pristojnosti ministrstev za javno upravo, notranje zadeve, pravosodje, finance, kmetijstva, gozdarstva in prehrane, okolja in prostora, izobraževanja, znanosti in športa ter zdravja. In sicer gre za poenostavitve naslednjih zakonov:

1. Zakon o prijavi prebivališča (ZPPreb-1),
2. Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP),
3. Zakon o javnih uslužbencih (ZJU),
4. Zakon o pravnem postopku (ZPP),
5. Zakon o sodnih taksah (ZST-1),
6. Zakon o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (ZSICT),
7. Zakon o prekrških (ZP-1),
8. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK),
9. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (ZIRPS2122),
10. Zakon o davčnem potrjevanju računov (ZDavPR),
11. Zakon o prispevkih za socialno varnost (ZPSV),
12. Zakon o ohranjanju narave (ZON),
13. Zakon o visokem šolstvu (ZVis),
14. Zakon o športu (ZŠpo-1),
15. Zakon o zdravstveni dejavnosti (ZZDej),
16. Zakon o uradnem listu (ZUL).

Med drugim se poenostavlja vročanje v upravnem in pravnem postopku, ukinja uporabo žiga v državni upravi, poenostavlja poslovanje državnih organov z javnimi uslužbenci, ukinja pogoj dodatnih delovnih izkušenj pri institutu odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, poenostavlja izdelavo plačilnih nalogov za policijo, ukinja obveznost izdaje računov, če stranka račun plača s kreditno kartico, poenostavlja se postopanje organa pri dodeljevanju brezplačne pravne pomoči in ukinja administrativno obremenitev sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev.

Uvaja se uradni register, ki bo vseboval vse veljavne državne predpise, kamor sodijo zakoni, ki jih sprejema državni zbor, ter podzakonski predpisi, ki jih sprejemajo vlada (uredbe in odloki na podlagi 21. člena Zakona o vladi) in ministrstva (pravilniki, odredbe in navodila na podlagi 74. člena Zakona o državni upravi). Uradni register bo izhajal iz predpostavke, da pravni akti sodijo med državne predpise zaradi organa, ki jih je sprejel, glede na razvrstitev iz 153. člena Ustave in poimenovanje iz drugega odstavka 154. člena Ustave. Uradni register bo vseboval avtentična besedila zakonov, na podlagi katerih bodo posamezniki seznanjeni s svojimi pravicami in dolžnostmi ter z njihovim poljem svobodnega ravnanja.

Drugi del predloga zakona, ki se nanaša na zmanjšanje števila državnih predpisov, vsebuje dve poglavitni rešitvi, in sicer:

1. prenehanje veljavnosti vseh predpisov, ki se več ne uporabljajo in uvedbo splošne derogacijske klavzule za vse podzakonske predpise z razveljavljeno zakonsko podlago ter
2. postopek za obdobjo pregledovanje pravnega reda z vidika konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov.

Zakon bo določal, da lahko uporabniki razveljavljen predpis še vedno uporabljajo pri reševanju preteklih pravnih razmerij, s čemer rešuje pomislek iz Smernic, da bi formalna razveljavitev

konzumiranih ali obsoletnih zakonov vplivala tudi na (pravno relevantne) pravne posledice, ki iz razveljavljenih zakonov izvirajo. Za potrebe prečiščenja veljavnega pravnega reda, ki se bo odrazilo tudi v dejanskem zmanjšanju števila državnih predpisov, so ministrstva z vidika njihove konzumiranosti oziroma obsoletnosti od maja do avgusta 2020 pregledala preko 6.300 osnovnih veljavnih državnih predpisov, ki naj bi se po podatkih RPS še uporabljali.

Zakon uvaja postopek ugotavljanja, kateri predpisi se zaradi njihovega naslova, namena, pomena ali vsebine ne morejo več uporabljati. Zakon bo tudi določal, da z dnem razveljavitve zakona prenehajo veljati tudi podzakonski predpisi, ki so bili sprejeti na njegovi podlagi. S tem se želi prekiniti z nomotehnično prakso, sporno z vidika tretjega odstavka 153. člena Ustave, ki določa, da morajo biti podzakonski predpisi v skladu z ustavo in zakoni. Podzakonski akti z razveljavljeno zakonsko podlago prenehajo veljati tudi zaradi načela konsistentnosti kot enega od načel pravne države, ki zahteva vertikalno skladnost predpisov.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 2
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov DP				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov OP				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov DP				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov OP				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1

SKUPAJ			
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:			
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)
			Znesek za t + 1
SKUPAJ			
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:			
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ			
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: (Samo če izberete NE pod točko 6.a.) Kratka obrazložitev:			
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:			
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: – pristojnosti občin, – delovanje občin, – financiranje občin			DA/NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:			
– Skupnost občin Slovenije SOS			DA/NE
– Združenje občin Slovenije ZOS			DA/NE
– Združenje mestnih občin Slovenije ZMOS			DA/NE
Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani.			
Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani:			
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:			
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:			DA/NE
Prvi del predloga zakona je bil predstavnikom javnosti predstavljen v okviru Strateškega sveta za debirokratizacijo. Svoje predloge in pomisleke je posredovala tudi informacijska pooblaščenka. Bistveni del njenih predlogov je bil upoštevan. Drugi del zakona pa naslavlja strokovna nomotehnična vprašanja, kjer se pričakuje manjši vpliv in manjša dodana vrednost sodelovanja javnosti. Po drugi strani pa je sprejem zakona, ki vzpostavlja javni register prvi predpogoj za izboljšanje pogojev sodelovanja javnosti pri pripravi predpisov v bodoče.			
Dne 11. 2. 2021 je bil predlog Zakona o debirokratizaciji poslan v medresorsko usklajevanje. Na predlog zakona so dali pripombe Ministrstvo za zdravje (MZ), Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ), Ministrstvo za infrastrukturo (MZI), Ministrstvo za finance (MF), Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP), Ministrstvo za obrambo (MO). Pripombe je prav tako poslala Informacijska pooblaščenka (IP), ki je bila o predlogu zakona obveščena iz medijev.			
(Če je odgovor DA , navedete:			
Datum objave:			
V razpravo so bili vključeni:			

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- **večinoma**,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani ter razlogi za neupoštevanje:

Pripombe, ki so bile upoštevane, so vsebovane v dopolnjenem predlogu zakona.

Razlogi za neupoštevanje pripomb;

PRIPOMBE MZ: MZ le ponovno pojasnjuje, da se s predlogi strinja.

PRIPOMBE MIZŠ: MIZŠ ni imelo pomislekov na predlagane ukrepe za debirokratizacijo, temveč je zgolj predlagalo dodatne ukrepe, povezane z digitalizacijo visokega šolstva. Predlagani ukrepi so se v celoti vnesli v dopolnjen predlog zakona.

PRIPOMBE MZI: MZI pojasnjuje, da so med zakoni, ki se nanašajo na najete kredite in so predlagani za razveljavitev, tudi taki, kjer krediti še niso v celoti odplačani. Ker bi njihova razveljavitev lahko vplivala na možnost refinanciranja teh kreditov, predlagajo, da se takšne zakone pusti v veljavi. Njihov predlog je bil upoštevan, v delu, kjer so se konkretni zakoni, razhajali s predlogi MF, ki je ugotavljalo enako, pa usklajen z MF.

PRIPOMBE MF: Pripomba glede opredelitve finančnih posledic je bila upoštevana. Sredstva za vzpostavitev Uradnega registra bodo zagotovljena iz evropskih sredstev. Pripomba, da je ceneje posodobiti obstoječi register, kot vzpostaviti novega, ni utemeljena, saj bo novi register temeljil na drugačnih izhodiščih (načelo zaupanja v podatke registra, povezljivost in ažuriranje vseh državnih predpisov na nivoju posamezne določbe v obliki spletne aplikacije), zato obstoječi dokumenti v PIS V .doc obliki pri vzpostavitvi registra ne predstavljajo bistvene dodane vrednosti.

Pripombe v zvezi z dodajanjem podatka o delu stavbe v ZPPreb-1 presegajo noveliranje tega zakona, zato jih ni mogoče upoštevati.

Pripombe v zvezi z urejanjem postopkov, če posameznik zamenja elektronski naslov ali številko mobilnega telefona so bili upoštevani in ZPPreb-1 dopolnjen z določbo, da je to odgovornost vsakega posameznika.

Pripomba v zvezi z možnostjo, da je državni sekretar ne le pooblaščenec za izdajanje odločb v upravnem postopku, temveč tudi pooblastitelj, ni bila upoštevana. Člen 28 ZUP se dopolnjuje le v prvem odstavku, ki govori o državnemu sekretarju kot pooblaščenecu, medtem ko se drugi odstavek, ki govori o pooblastitelju, ne spreminja. Bistvo dopolnitve je, da bo lahko državni sekretar izdajal odločbe že na podlagi zakonskega pooblastila, za katerega ne bo potrebno predhodno opraviti strokovnega izpita.

V zvezi s pripombo k ZJU, da ni jasno, ali gre za službeni elektronski naslov, pojasnujemo, da je to razvidno iz določbe, da gre za elektronski predal, ki ga zagotavlja in uporabo nalaga delodajalec.

Pripomba v zvezi s črtanjem spremembe ZTro je bila upoštevana in določba črtana.

Pripombe, vezane na ZUL

V zvezi s pripombo, da novela ZUL predvideva novo gospodarsko javno podjetje pojasnujemo, da novela govori le o tem, da je dejavnost vodenja, upravljanja in vzdrževanja uradnega registra gospodarska javna služba, ki se izvaja na način, ki ga bo določila vlada z uredbo. Možni načini zagotavljanja gospodarskih javnih služb pa so določeni v Zakonu o gospodarskih javnih službah, in sicer v režijskem obratu, v javnem gospodarskem zavodu, v javnem podjetju ali z dajanjem koncesij.

V zvezi s pripombo, da bi sprejetje novele ZUL lahko povzročilo precejšnjo pravno zmedo, pojasnujemo, da je taka pavšalna trditev podrobno ovržena v uvodnem delu Zakona o

debirokratizaciji. Prav tako je razlika med uradnim registrom in uradnim listom pojasnjena v novem 11.c členu ZUL. Povsem pavšalna je tudi trditev, da bi vzpostavljajanje registra kot pravni vir lahko bilo neustavno, saj ni navedeno niti, s katero določbo Ustave bi bilo to v neskladju in zakaj. Pripombe ne pojasnijo, kateri del osnutka zakona posega v poslovniško ureditev DZ.

V zvezi z novim 11.d členom ZUL ni bila upoštevana, saj je alternativno določanje virov financiranja iz državnega in evropskega proračuna že uporabljeno tudi v drugih zakonih (npr. v 8. členu PKP7, katerega nosilec je bilo prav MF, z dikcijo: "Sredstva za plačilo stroškov storitev sobivanja in nadomestil plače iz tega člena se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.").

V zvezi s pripombo, da ni jasno, kdo bo delal "uradne" prečiščene verzije zakonov, pojasnjujemo, da predlog novele ZUL ne posega v obstoječe pristojnosti DZ na tem področju.

V zvezi s pripombo, da obstaja bojazen, da vsaka nadgradnja registra lahko postane plačljiva, če se tako pomembna državna naloga prepusti v upravljanje gospodarskemu subjektu, pojasnjujemo, da je način zagotavljanja gospodarske javne službe stvar vladine uredbe. Po drugi strani pa pojasnjujemo, da je po že obstoječi ureditvi založnik uradnega lista javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, katerega storitve so prav tako plačljive.

V zvezi s predlogi, kdaj bi bilo najbolj primerno vpisovati državne predpise v uradni register, pojasnjujemo, da vzpostavitev uradnega registra ne bo posegala v ustavno zapoved, da morajo biti vsi predpisi, preden začnejo veljati, objavljeni v uradnem listu.

V zvezi s pripombo, da ni jasno, kdaj začne veljati pooblastilna določba zakona, pojasnjujemo, da je to stvar zakonodajalca, ki tak zakon sprejme.

V zvezi s pripombo, da je določba, da se predpis začne uporabljati z dnem njegove uveljavitve, ustavna materija, pojasnjujemo, da to drži in da je drugi stavek novega 11.e člena ZUL le pojasnilna norma. Za ugotavljanje zatrjevanih kršitev Ustave in njihovo sankcioniranje pa je pristojno Ustavno sodišče.

V zvezi s pripombo, da je odveč določba, da s prenehanjem veljavnosti določba izgubi obvezno moč, pojasnjujemo, daje določba potrebna, ker se je v praksi vzpostavila protiustavna praksa, ki predvideva nadaljnjo uporabo predpisov, ki jih zakonodajalec že razveljavi.

V zvezi s pripombo, da ni določeno, kdo bo tisti, ki bo odločil, da se predpis ne uporablja več, pojasnjujemo, da je to stvar sodišč in upravnih organov, dokončno prenehanje uporabe za naprej pa je stvar zakonodajalca, ki bo zakon na podlagi rednih obdobjih prečiščevanj pravnega reda zakone, ki se dlje časa ne uporabljajo več, tudi formalno razveljavil.

Pripombe, vezane na prenehanje veljavnosti zakonov

Pripomba v zvezi z razveljavitvijo zakonov o kreditih in poroštvih je bila upoštevana in usklajena tudi z MZI, saj se zakoni, ki niso bili predlagani za razveljavitve, v celoti ne prekrivajo.

Pripomba, vezana na zakon o nacionalni varčevalni stanovanjski shemi, je bila upoštevana in zakon ni več vključen med razveljavitvene določbe.

PRIPOMBE MKGP: Vlaganje vlog nosilcev kmetijskih gospodarstev v register kmetijskih zemljišč prek kmetijskih svetovalcev: Iz Direktorata za kmetijstvo so bile poslane pripombe na dopolnitev 144. člena Zakona o kmetijstvu (ZKme-1) v 26. členu predloga. Dopolnitev se jim ne zdi potrebna, saj naj bi ZUP na splošno dopuščal možnost vlaganja vlog s pomočjo pooblaščenec. Prav tako menijo, da dodatna možnost vlaganja vloge s strani kmetijskega svetovalca v praksi ne bo nikoli prišla v poštev. Strinjamo se s pripombo, da ZUP na splošno dopušča vlaganje vlog s pomočjo pooblaščenec, zato je bila predlagana sprememba ZKme-1 črtana.

Razveljavitve republiškega Zakona o sistemu obrambe pred točo iz leta 1979: Direktorat za kmetijstvo poudarja, da se na podlagi republiškega zakona iz leta 1979 še vedno vsaki dve leti sprejemajo ukrepi letalske obrambe pred točo, zato imajo pomisleke k razveljavitvi zakona.

Na podlagi vpogleda v Pravno-informacijski register ugotavljamo, da je Zakon o sistemu obrambe pred točo (Uradni list SRS, št. 33/79) opredeljen kot konzumiran predpis. Prav tako je kot konzumiran opredeljen Pravilnik o minimalnih tehničnih pogojih in varnostnih ukrepih za delovanje sistema obrambe pred točo (Uradni list SRS, št. 32/80). Kljub temu se obe pravni podlagi po zatrjevanjih matičnega resorja še vedno uporabljata za sprejemanje konkretnih dvoletnih ukrepov letalske

obrambe pred točo. Zaradi navedenega bo Zakon o sistemu obrambe pred točo izbrisan iz seznama zakonov, katerih razveljavitev se predlaga, in Službi vlade za zakonodajo predlagana sprememba oznake konzumiranosti v oznako veljavnosti. Opisana pomota sicer utrjuje potrebnost formalnega razveljavljanja državnih predpisov z objavo v uradnem listu, saj trenutni sistem posameznikom ne dopušča vpogleda v podatke, kdo in kdaj je določen državni predpis opredelil kot konzumiranega, niti za njegovo tako opredeljevanje ni zakonske podlage, posledično pa opredelitev konzumiranosti nima pravne veljavnosti.

Ureditev elektronskega vročanja, opuščanja žiga in navajanja datuma vročitve z besedo: Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja je podala pomisleke na dopolnitve ZUP glede elektronskega vročanja, opuščanja žiga in navajanja datuma vročitve z besedo. V zvezi z zbiranjem kontaktnih podatkov (elektronski naslovi in številke mobilnih telefonov) Agencija navaja, da gre po njenem mnenju za zbiranje na zalogo, kar naj bi bilo v nasprotju s splošno uredbo o varstvu podatkov (GDPR). Prav tako se ji zdi nepotrebno ukinjati žige in izpisovanje datumov na vročilnicah.

Navedeni pomislek glede zbiranja na zalogo je povsem pavšalen, saj se že po logiki stvari vsi kontaktni podatki uporabijo le v primeru, ko uradna oseba oceni, da je kontakt s stranko potreben. Po tej logiki je zbiranje na zalogo tudi shranjevanje telefonskih števil v mobilni telefon, saj nikoli vnaprej ne vemo, kdaj bomo koga poklicali. Izraženi pomisleki tudi ne sodijo v resorno pristojnost Agencije, kjer bi bila Agencija dolžna spremljati ustreznost rešitev v vladnih gradivih (drugi odstavek 10. člena Poslovnika vlade) in bi bila za to tudi strokovno podkovaná. Posledično zatiranje neuskkljenosti z GDPR ostajajo na povsem pavšalni ravni.

PRIPOMBE MO: Upošteevane so vse pripombe, razen pojmov "elektronski predal", saj gre za izraz, ki ga tudi sicer uporablja ZUP in bi ob drugačnem zapisu "elektronski naslov", prišlo do neuskkljenosti zakonske diktije. Določbe Zakona o uradnem registru niso vnesene v Besedilo členov, ki se spreminjajo, saj se v ZUL samo dodajajo novi členi, ne pa spreminjajo stari.

PRIPOMBE MP: Po zatiranju MP je Sodni red že usklajen s predlagano spremembo ZPP.

Pripomba, ki se nanaša na spremembo ZPP, je bila upoštevana.

Pripomba, ki se nanaša na ZST, zaenkrat še ni bila črtana, saj iz vladnih gradiv še ni razvidna novela ZST in zato ni mogoče preveriti, če je predlagana sprememba ustrezno upoštevana. Takoj, ko bo to mogoče preveriti, se bo predlagana sprememba ZST črtala.

Pripombe, ki se nanaša na ZP-1, je bila s strani MP že podana. Po skrbni preučitvi sodne prakse, na katero se sklicuje MP (sodba Vrhovnega sodišča št. IV Ips 51/2016 z dne 23. 2. 2017), je bila obrazložitev dopolnjena z odstavkom, zakaj je kršiteljem v prekrškovnem postopku pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave še vedno ustrezno varovana naknadno v postopku sodnega varstva. Dodatno pa še pojasnjujemo, da iz citirane sodbe Vrhovnega sodišča izhaja, da bi bila lahko sporna prav sedanja ureditev. Ta predvideva predhodno kontradiktornost, ki bi lahko bila neučinkovita zaradi hitrosti postopanja in zato, ker stranki v nadaljevanju grozi prekluzija navajanja novih dokazov, če že na začetku prekrškovnega postopka ne navede vseh dejstev in dokazov: "Po presoji Vrhovnega sodišča je (pravni) položaj storilca v primeru, ko pooblaščen uradna oseba ugotovi prekršek in plačilni nalog izda neposredno po kršitvi, to je na kraju storitve prekrška, specifičen. Storilec mora skladno z zgoraj navedenimi določbami (neposredno) po storjeni kršitvi in pred izdajo plačilnega naloga navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, saj jih sicer v postopku več ne bo mogel uveljavljati. To pomeni, da je *storilčev čas za pripravo obrambe znatno omejen*, zato od storilca pri navajanju dejstev in dokazov ni mogoče pričakovati tolikšne skrbnosti in natančnosti kot v drugih primerih. Skladno z navedenim je potrebno storilčevo zanikanje storitve prekrška in nasprotovanje v plačilnem nalogu ugotovljenem dejanskem stanju šteti kot predlog za njegovo zaslišanje."

Predlog, naj podatke o vpisovanju številke izdanega vozniškega dovoljenja, navedbe organa, ki je izdal dovoljenje in datuma izdaje ne prevzema upravljavec Evidence kazenskih točk v cestnem prometu, temveč naj ostane na Policiji, ni bil upoštevan. Iz navedbe, da je s strani Policije v evidenco kazenskih točk vsak dan posredovanih nekaj sto vpisov kazenskih točk, dejstva, da večji del prekrškov v prometu ni povezan s kazenskimi točkami ter da je preverjanje podatkov v pisarni za

računalnikom lažje kot pri policistu na terenu, namreč izhaja, da bo učinek administrativne razbremenitve pri policistih večji kot pri upravljavcu evidence.

Pripomba, ki se nanaša na odškodninsko odgovornost države, je bila upoštevana.

Strinjamo se s pripombo, da zdravorazumsko ni možno uzakoniti prenehanja veljavnosti zakona o prenehanju veljavnosti nekega zakona. Vendar ob upoštevanju dosedanje nomotehnične prakse, ki je pri sprejemanju takih zakonov predvidevala tudi uveljavitveno določbo ter dejstva, da so vsi taki zakoni v PIS označeni kot konzumirani, ne kot formalno razveljavljeni (glej Nomotehnične smernice, robna št. 236), menimo, da je najbolj enostaven način za prelom s to prakso ta, da se formalno razveljavi tudi te zakone. Predvidevamo, da v bodoče do takih situacij ne bo več prihajalo, saj bo Zakon o debirokratizaciji lahko služil kot pravna podlaga za bodoče razveljavitve zakonov. Alternativna nomotehnična možnost bi bila, da se prenehanje veljavnosti izvede kot Zakon o spremembi zakona, kjer se spremeni le končna določba in doda datum prenehanja veljavnosti.

Predlog za dopolnitev s spremembo Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije je bil upoštevan.

PRIPOMBE INFORMACIJSKE POOBLAŠČENKE: Informacijska pooblaščenka je izrazila pomisleke v zvezi z možnostjo, da se za vročanje lahko uporabi katerikoli elektronski naslov, ne glede na to, ali upošteva zahteve Uredbe št. 910/2014 elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu glede varnih elektronskih predalov. V zvezi s tem pojasnjujemo, da je bila možnost uporabe katerega koli elektronskega naslova, ki ga je izbrala stranka za komunikacijo z uradno osebo, uvedena že s petim odstavkom 8.a člena Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (ZZUSUDJZ), ki je predvideval, da se za elektronski predal, na katerega se lahko opravi vročanje, šteje "elektronski naslov, ki ga je oseba sama navedla v vlogi, ali elektronski naslov, s katerega je poslala vlogo, ne glede na to, ali ustreza varnostnim in tehničnim zahtevam, ki jih mora izpolnjevati varni elektronski predal po 86. členu Zakona o splošnem upravnem postopku. Vročitev v elektronski predal se opravi, če je bila oseba seznanjena s takšnim načinom vročanja in je s tem soglašala." Možnost takega načina elektronske vročitve je sicer prenehala po koncu prvega vala epidemije COVID-19. Vendar pa organi v praksi v času njegove uporabe niso zaznali nobenih težav. Zakonodajno gradivo k ZZUSUDJZ je takšno vročitev pogojevalo s tem, da je "vložnik vloge seznanjen z vročanjem na elektronski naslov in da s tem soglašja. Seznanitev se lahko zapiše v obrazec vloge, na katerem mora nedvomno izraziti voljo, da se vročanje opravlja na elektronski naslov ali pa mora organ predhodno pridobiti izrecno soglasje vložnika." Pod enakimi pogoji se bo vročitev na elektronski naslov, ki ga bo navedel posameznik, opravljala tudi po predlagani spremembi Zakona o prijavi prebivališča. Tudi v tem primeru se bo vročanje na elektronski naslov opravilo le v primeru, če bo posameznik s tem soglašal. Prav tako bo v primeru odsotnosti posameznika, daljše od štirinajstih dni, ko bo posameznik pristojnemu organu dolžan sporočiti elektronski naslov za vročanje, posameznik še vedno imel možnost izbire, da si uredi varni elektronski naslov ali pa sporoči varni elektronski naslov svojega pooblaščenca. Predlagana ureditev tako hkrati upošteva vse varovalke za vročanje na varni elektronski naslov, spoštuje zasebnost posameznika in mu tudi omogoča, da sam presodi, kateri vrednoti (enostavnosti ali varnosti) daje prednost. Vendar pa se zavedamo, da v sedanjem predlogu to ni bilo zadosti jasno poudarjeno, zato 24.c člen ZPPreb-1 dopolnjujemo z novim tretjim odstavkom, ki se glasi: "Posamezniku se dokumenti vročajo v elektronski obliki, če pristojnemu organu sporoči svoj elektronski naslov. S tem se šteje, da je podal izrecno soglasje, da se vročanje opravlja na ta elektronski naslov in da se zaveda, da sam nosi odgovornost za stopnjo varnosti, ki mu jo ta elektronski naslov zagotavlja."

Nadalje informacijska pooblaščenka izraža dvom o tem, kaj je dejanski namen zbiranja elektronskih naslovov in telefonskih števil državljanov in dvomi v potrebnost takih zbirk osebnih podatkov. Kot je pojasnjeno v uvodnem delu predloga zakona, je osnovni namen zbiranja kontaktnih podatkov o prebivalcih Republike Slovenije lažja in učinkovitejša komunikacija uradnih oseb s strankami v postopkih, ki je v 21. stoletju očitno preseгла zgolj podatek o stalnem in začasnem prebivališču. Na nujnost zbiranja podatkov v elektronskem naslovu in telefonski številki nenazadnje kaže že vsakdanji pravni promet posameznikov z zasebnim sektorjem, kjer se na dnevni bazi srečujemo z zahtevami oziroma pogoji, da posredujemo svoje kontaktne podatke. V tem kontekstu se zato potreba, da država vzpostavi t. i. imenik s kontaktnimi podatki svojih državljanov kaže ustavno dopusten poseg v

zasebnost posameznikov, ki izpolnjuje vse tri vidike strogega testa sorazmernosti (nujnost, primernost in sorazmernost).

Končno so neutemeljeni tudi pomisleki, ki po eni strani izpostavljajo pomanjkanje možnosti nadzora nad ponudniki elektronske pošte, po drugi strani pa poudarjajo pomen zasebnosti posameznikov. Po mnenju predlagatelja je obema vrednotama, ki sta do neke mere nasprotujoči, mogoče zadovoljiti le tako, da skrb nad izbiro primernega ponudnika elektronske pošte prepustimo samim posameznikom, ne pa državi. Posamezniki bodo tudi tisti, ki bodo skrbeli za ažurnost svojih kontaktnih podatkov, saj bodo v nasprotnem primeru tvegali, da z dokumenti, ki se jim bodo vročali, dejansko ne bodo seznanjeni.

V zvezi s pomislekom, da vročanje na službeni naslov javnim uslužbencem, ki so odsotni, ne omogoča uveljavljanja njegovih postopkovnih pravic, pojasnjujemo, da obstaja možnost avtomatiziranih sporočil v primeru odsotnosti, prek katerih se delodajalec seznaní, kdaj bo javni uslužbenec dejansko odprl elektronsko pošto, in tudi pošiljanje povratnih elektronskih sporočil, da je naslovnik elektronsko pošto odprl. Zaradi navedenih tehničnih možnosti so ti pomisleki neutemeljeni.

V zvezi s pomisleki glede spreminjanja izdaje plačilnih nalogov v 57. členu Zakona o prekrških pojasnjujemo, da ta materija ne sodi v resorno pristojnost informacijske pooblaščenke, saj iz letnih poročil v zadnjih letih tega organa izhaja, da se prekrški v obliki plačilnih nalogov, ki jih pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa osebno zazna, ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav, v praksi ne izrekajo. Ker torej ne gre za pravno materijo, ki bi sodila v pristojnost informacijske pooblaščenke in ki tudi ni v ničemer obrazložena, je treba te pomisleke zavrniti.

Poročilo je bilo dano ...

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA/NE
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA/NE

Peter ŠUHEL
VODJA KABINETA

PREDLOG SKLEPA

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13-ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... svoji seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji

S K L E P

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o debirokratizaciji (EVA: 2021-1411-000x) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku.

mag. Janja GARVAS HOČEVAR
V.D. GENERALNE SEKRETARKE

SKLEP PREJMEJO:

- Ministrstva in vladne službe

ZAKON O DEBIROKRATIZACIJI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Upravno in regulativno breme

Po mnenju Urada za makroekonomske analize in razvoj (v nadaljevanju UMAR) v Sloveniji zmanjšanje regulativnih bremen in nadaljnje izboljšanje upravljanja javnih institucij še vedno ostaja izziv, kljub izboljšanju učinkovitosti države pri podpori delovanju poslovnega sektorja in spodbujanju razvoja na številnih področjih. Tudi gospodarstveniki so zadnja leta kot eno največjih ovir pri poslovanju poudarjali pretirano birokracijo in premalo spodbudno poslovno okolje (zlasti dolgotrajnost nekaterih postopkov in visoko davčno obremenjenost dela, čeprav ta kot delež glede na BDP ne presega povprečja EU).¹ Prav tako v okviru Evropskega semestra stanje v Sloveniji z vidika ovir za naložbe ni ocenjeno kot optimalno. Evropska komisija ugotavlja, da kljub določenemu napredku v zadnjih letih na številnih področjih še vedno obstajajo ovire za naložbe in da zmanjšanje birokracije ostaja eden od ključnih izzivov za spodbujanje naložb.² Čeprav se je poslovno okolje izboljšalo, so še vedno prisotne težave glede upravnega in regulativnega bremena. Slovenija je sprejela ukrepe za postopno zmanjšanje upravnega bremena in regulativnih omejitev, vendar oboje še vedno ovira poslovanje. Regulativno breme se v Sloveniji postopoma zmanjšuje, vendar je na nekaterih področjih še vedno razmeroma visoko. Čas, ki je potreben za plačilo davkov v Sloveniji, se je nekoliko zmanjšal (z 245 ur v letu 2018 na 233 ur v letu 2019), vendar je še vedno visok v primerjavi s povprečjem EU (172 ur). Podjetja še vedno menijo, da so pogoste nepredvidene spremembe zakonodaje v Sloveniji moteče za poslovno okolje. Poleg tega mala in srednja podjetja še vedno menijo, da je upravno breme veliko in da se zmanjšuje prepočasi. Splošno učinkovitost prizadevanj Slovenije za zmanjšanje bremena zavirajo pomanjkljivosti pri izvajanju.

V Sloveniji je trend naraščanja administrativnih ovir, ki ne spodbujajo mednarodno konkurenčnega okolja za poslovne subjekte v Sloveniji, zaznaven že dlje časa, čeprav se Republika Slovenija sistematično ukvarja z odpravo administrativnih ovir in boljšo zakonodajo od leta 2004, in sicer preko notranje organizacijske enote Ministrstva za javno upravo - Službe za odpravo administrativnih ovir in boljšo zakonodajo (SOAOBZ). Učinkovita koordinacija Ministrstva za javno upravo z resorji je zagotovljena preko Medresorske delovne skupine za boljše zakonodajno in poslovno okolje, ki ima poleg Strateškega sveta za debirokratizacijo tudi Operativno skupino, v katero so vključeni koordinatorji v posameznih ministrstvih. Po realizaciji ukrepov se pripravijo tudi naknadna evalvacijska poročila z namenom prikaza učinkov sprememb zakonodajnega okolja. O realizaciji ukrepov ter

¹ UMAR, Poročilo o razvoju 2020, dosegljivo na https://www.umar.gov.si/fileadmin/user_upload/razvoj_slovenije/2020/slovenski/POR2020.pdf

² DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE Poročilo o državi – Slovenija 2020 Spremni dokument K SPOROČILU KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, EVROPSKEMU SVETU, SVETU, EVROPSKI CENTRALNI BANKI IN EUROSUPININI Evropski semester 2020: ocena napredka pri strukturnih reformah, preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij ter rezultati poglobljenih pregledov v skladu z Uredbo (EU) št. 1176/2011, <https://op.europa.eu/sl/publication-detail/-/publication/6179f7e9-5945-11ea-8b81-01aa75ed71a1>.

dopolnjevanju zbirke ukrepov Ministrstvo za javno upravo redno (enkrat letno) poroča Vladi Republike Slovenije. Z zadnjim poročilom se je vlada seznanila v aprilu 2020.

Dodatno je bil s strani predsednika vlade maja 2020 ustanovljen tudi Strateški svet za debirokratizacijo (v nadaljnjem besedilu SSDB) v okviru Kabineta predsednika vlade na podlagi prvega in drugega odstavka 23. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije. V okviru SSDB so se ukrepi debirokratizacije pripravljali na davčnem, gospodarskem in okoljskem področju v okviru treh delovnih skupin, v katere so bili vključeni predstavniki akademske sfere, gospodarskih interesnih združenj, združenj lokalnih samoupravnih skupnosti, informatike in civilne družbe.

Izjemna gostota predpisov

Vstop in rast podjetij v Sloveniji poleg upravnega bremena ovira tudi regulativno breme z veliko gostoto predpisov. V Republiki Sloveniji imamo register predpisov, objavljenih v Uradnem listu (Register predpisov Slovenije; v nadaljnjem besedilu: RPS), ki je javnosti dostopen kot zbirka podatkov v elektronski obliki na spletnih straneh Pravno-informacijskega sistema Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PIS).³ Po podatkih njegovega skrbnika, Službe Vlade za zakonodajo (v nadaljnjem besedilu: Služba) je RPS na dan 6. maja 2020 vseboval 52.269 predpisov in drugih aktov, ki se delijo na pet kategorij:⁴

1. veljavni predpisi, ki se uporabljajo (v PIS označeni z zeleno piko pred naslovom),
2. veljavni predpisi, ki se še ne uporabljajo (v PIS označeni z oranžno piko pred naslovom),
3. veljavni predpisi, ki se več ne uporabljajo (t. i. konzumirani oziroma obsoletni predpisi) (v PIS označeni s črno piko pred naslovom),
4. neveljavni predpisi, ki se uporabljajo (v PIS označeni z zeleno-rdečo piko pred naslovom),
5. neveljavni predpisi (v PIS označeni z rdečo piko pred naslovom).

RPS je na dan 25. avgusta 2020 vseboval 6.713 zakonov, med katerimi je bilo:

- 3.555 veljavnih zakonov, ki se uporabljajo (53,0 %),
- 134 neveljavnih zakonov, ki se uporabljajo (2,0 %),
- 1 veljavni zakon, ki se še ne uporablja (0,0 %),
- 108 konzumiranih in obsoletnih zakonov (1,6 %) in
- 2.915 neveljavnih zakonov (43,4 %).

3.555 veljavnih zakonov, ki se uporabljajo, so vključevali:

- 762 osnovnih zakonov (21,4 %),
- 1219 zakonov o ratifikaciji (t. i. zakonski okvir mednarodne pogodbe) (34,3 %),
- 1560 zakonov o spremembah in dopolnitvah zakonov (t. i. zakonske novele) (43,9 %) in
- 14 ustavnih zakonov (t. i. novele ustave) (0,0 %).

RPS je na dan 25. avgusta 2020 vseboval 45.556 podzakonskih predpisov in drugih aktov, med katerimi je bilo:

- 27.152 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se uporabljajo (59,6 %),
- 614 neveljavnih predpisov in drugih aktov, ki se uporabljajo (1,3 %),
- 18 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se še ne uporabljajo (0,0 %),
- 574 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se več ne uporabljajo (t. i. konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov in drugih aktov) (1,3 %) in
- 17.198 neveljavnih predpisov in drugih aktov (37,8 %)

27.152 veljavnih predpisov in drugih aktov, ki se uporabljajo, je vključevalo:

- 21.608 osnovnih predpisov in drugih aktov (79,6 %),
- 647 uredb o ratifikaciji (2,4 %) in
- 4.897 novel podzakonskih predpisov in drugih aktov (18,0 %).

³ Drugi odstavek 11.a člena Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami; v nadaljnjem besedilu ZUL).

⁴ Dopis SVZ ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

Navedeno število predpisov se še povečuje. Statistika kaže, da se letno v RPS število zakonov v povprečju poveča za 77, število podzakonskih in drugih aktov pa za 262.

ZUL določa, da so podatki, objavljeni v PIS, informativnega značaja.⁵ Informativni značaj PIS pomeni, da za pravilnost in popolnost podatkov iz zbirk in registrov pravno-informacijskega sistema državni organi in javno podjetje ne prevzemajo nobene odgovornosti in da so pravno veljavni le podatki in besedila pravnih aktov, objavljenih v uradnih glasilih.⁶ Kljub temu skrbnik RPS od leta 2018 skrbi za prečiščevanje podatkov o predpisih in drugih aktih, ki se beležijo v RPS in prikazujejo na spletni strani PIS.⁷ Vendar pa je bilo zaradi informativnega značaja podatkov, objavljenih v PIS, tovrstno prečiščevanje do sedaj lahko namenjeno le odpravi napak in nedoslednosti pri evidentiranju podatkov, uvedbi novih oz. jasnejših parametrov, po katerih je možno razvrščati predpise in druge akte ter voditi različne statistike (med drugim v okviru normativnega števca na PIS), izboljšanju izvoza podatkov za portal odprtih podatkov OPSI, zagotovitvi pogojev za prenos podatkov v nov informacijski sistem in podobno.⁸ Do sedaj se je prečiščevanje podatkov v RPS odražalo le v ločenem prikazovanju konzumiranih in obsoletnih predpisov s posebno barvno oznako v t. i. normativnem števcu oziroma zakonodaji v številkah.⁹ Drugačno barvno prikazovanje takih predpisov v pravnem redu nima pravnih posledic, saj Služba teh predpisov ni sprejela, zato jih tudi ne sme razveljaviti. Če bi to vseeno storila, bi s tem prekoračila svojo pristojnost, saj lahko predpis razveljavi le subjekt, ki ga je tudi sprejel. To nenazadnje priznavajo tudi Smernice, ki navajajo, da "nihče nima pristojnosti lastne presoje o tem, ali predpis velja ali ne."

Zgolj na podlagi obstoječega RPS zato državljanke in državljani ter drugi subjekti ne morejo na enostaven in pregleden način ugotoviti, kateri veljavni predpisi jih zavezujejo. Poznavanje zavezujočih predpisov v Republiki Sloveniji otežuje dejstvo, da zakonodajalec pogosto razlikuje med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe predpisov ter da podzakonski predpisi ostanejo veljavni kljub razveljavitvi njihove zakonske podlage. Zaradi informativnega značaja podatkov, objavljenih v PIS,¹⁰ cilj prečiščevanja predpisov, objavljenih v uradnem listu, do sedaj tudi ni moglo biti zmanjšanje števila predpisov, saj se to lahko doseže le z njihovo formalno razveljavitvijo.

Nejasno ločevanje med veljavnostjo in uporabo predpisov

Slovenski pravni red ne ločuje med različnimi obdobji obstoja predpisa, veljavnosti predpisa in uporabe predpisa, temveč za vsa tri obdobja uporablja izraz veljavnost predpisa, kar v praksi povzroča precej nejasnosti. Vzrok po mnenju pravne stroke tiči v neustreznem zgodovinskem prevodu besedne zveze "dobi obvezno moč", s katero so se v obdobju pred drugo svetovno vojno zapisovale končne določbe predpisov. Po drugi svetovni vojni se je namreč srbohrvaški izraz zakon *stupa na snagu* nespremenjeno uporabljal v srbohrvaškem besedilu zvezne ustave še naprej. V slovenski različici Ustave Federativne ljudske republike Jugoslavije (1946) pa ni bila uporabljena dotakratna tradicionalna fraza zakon dobi obvezno moč, temveč je bila ta vsebina ubesedena kot zakon dobi veljavo.¹¹ Tudi končna določba Zakona o menici (Uradni list FLRJ, št. 104/46 in nasl.), ki je najstarejši predpis v PIS, v slovenskem prevodu Uradnega lista Federativne ljudske republike Jugoslavije na primer določa, da "zakon dobi veljavo z dnem objave", v srbohrvaškem prevodu *Službenog lista Federativne Narodne Republike Jugoslavije* pa določa, da "zakon *stupa na snagu danom objavljivanju*". Izraz veljavnost je torej v slovenščini dobil drugačen pomen, kot ga je imel prvotno. V prejšnjem obdobju je bil ta izraz vezan na trenutek nastanka zakona (sprejetje, razglasitev in objava),

⁵ Četrti odstavek 11.a člena ZUL.

⁶ Drugi odstavek 3. člena Uredbe o Pravno-informacijskem sistemu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 65/06 in 95/11).

⁷ Dopis Službe ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

⁸ Dopis SVZ ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

⁹ Dopis SVZ št. 004-8/2019/2 z dne 8. 3. 2019.

¹⁰ Četrti odstavek 11.a člena ZUL.

¹¹ Albin Igličar, Pravno zavezujoča moč zakona v treh obdobjih novejšje pravne zgodovine Slovenije, Pravni letopis 2019, str. 222.

zdaj pa označuje trenutek, ko zakon dobi zavezujočo pravno moč. Nekoč sta za dve časovni točki obstajali dve besedni oznaki, in sicer "zakon začne veljati" za nastanek zakona in "zakon dobi obvezno moč" za začetek njegove zavezujoče pravne moči. Danes pa ima slovenščina za različni časovni točki samo en izraz, namreč "zakon začne veljati", kar je osiromašilo (pravno) izrazoslovje in zmanjšalo jasnost pravne terminologije.¹² Še večja zmeda je v slovenskem pravnem redu nastala po osamosvojitvi, ko se je za zavezujočo pravno moč zveznih zakonov (ki so bili zaradi osamosvojitve in prenosa suverenosti na novo nastalo državo razveljavljeni, vendar so se na podlagi prvega odstavka 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (v nadaljevanju: UZITUL)¹³ smiselno uporabljali še naprej) začelo prav tako uporabljati izraz uporaba zakona. Tako se je izraz veljavnost zakona popolnoma pomešal z izrazom uporaba zakona, saj se je začel uporabljati tako za opis obdobja od nastanka do uveljavitve zakona kot tudi za obdobje od razveljavitve zakona do uveljavitve novega nadomestnega zakona v novi samostojni državi.

V luči teh zgodovinskih okoliščin je v obstoječi nomotehnični praksi zato postala običajna praksa, da se je trenutek začetka uporabe zamikal na čas po trenutku uveljavitve predpisa. Pravna stroka to razume kot znak, da slovenska pravna terminologija potrebuje dodaten izraz, ki se je zgodovinsko izgubil s prevodom (to je izraz, da zakon dobi obvezno moč). Težava pa je, da se je v zadnjem času izraz "uporaba zakona" začel uporabljati predvsem za označevanje obdobja po razveljavitvi zakona, kjer izraza ni mogoče razložiti z razumnimi in stvarnimi argumenti. Nomotehnične smernice (v nadaljnjem besedilu: Smernice)¹⁴ navajajo, da je izjemoma treba začetek veljavnosti in uporabe novega predpisa medsebojno ločiti, tako da se določi začetek uporabe predpisa na določen čas po njegovi uveljavitvi; pri tem je treba določiti tudi uporabo dotedanjega (prejšnjega) predpisa do začetka uporabe novega, čeprav prejšnji predpis preneha veljati že, ko začne veljati novi, saj novi in dotedanji predpis ne smeta veljati hkrati.¹⁵ Tako novi predpis določi obdobje, v katerem se bo še uporabljal dotedanji predpis, veljal (ne pa se tudi že uporabljal) pa že novi.

Smernice pojasnjujejo, da določitev obdobja uporabe prejšnjega in hkrati veljavnosti (ne pa tudi uporabe) novega zakona omogoči, da se v tem času lahko opravijo raznovrstne potrebne priprave in uskladitve za prehod na uporabo novega zakona. To se lahko nanaša na organizacijske spremembe, ustanovitev novih organov, ki jih predvideva novi zakon, na izdajo novih izvršilnih predpisov, pa vse do tiskanja in izdaje novih obrazcev za izvrševanje novega zakona in podobno. Tak zakon se torej vendarle tudi že uporablja, toda ne glede subjektov, ki jim je neposredno namenjen: npr. ne uporablja se še za voznike, »uporablja« pa se za ministra, ki mora z izvršilnim predpisom podrobneje določiti obliko in vsebino novega obrazca (npr. vozniškega dovoljenja), ki ga določa novi zakon.¹⁶ Izvršilno oblast je torej v tem obdobju zavezoval drug zakon kot pa ljudstvo. Smernice še navajajo, da je v primeru nove ali bistveno spremenjene ureditve neke zakonske materije, ki terja tudi izdajo in uporabo ustreznih izvršilnih predpisov, treba s posebno določbo določiti ustrezno poznejši začetek uporabe zakona (ali njegovega dela), posebej pa začetek veljavnosti zakona.¹⁷

Strokovna literatura se pri naštevanju utemeljenih primerov razmejevanja med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe zakona v večini primerov sklicuje na predpise SFRJ,¹⁸ ki se v slovenskem pravnem redu uporabljajo na podlagi UZITUL. Prvi odstavek 4. člena UZITUL namreč določa, da se do izdaje ustreznih predpisov Republike Slovenije v Republiki Sloveniji smiselno uporabljajo kot republiški predpisi tisti zvezni predpisi, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, kolikor ne

¹² Ibidem, str. 223.

¹³ Uradni list RS, št. 1/91-I, 45/94 in 11/14 – popr.

¹⁴ Služba vlade za zakonodajo, Nomotehnične smernice, Uradni list RS, Ljubljana 2018.

¹⁵ Služba vlade za zakonodajo, Nomotehnične smernice, Uradni list RS, Ljubljana 2018, robna številka 79.

¹⁶ Smernice, robna številka 80.

¹⁷ Glej Smernice, robna št. 213.

¹⁸ Vezjak Karmen, Smisel in namen razmejitve začetka veljavnosti in začetka uporabe zakona, Pravna praksa, št. 34, 2007, str. 15-17.

nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije in kolikor ni s tem zakonom drugače določeno. Gre za situacijo ločevanja med začetkom veljavnosti in začetkom smiselne uporabe predpisov zaradi prenosa suverenosti iz SFRJ na Republiko Slovenijo. Gre torej za dva različna zakonodajalca in obstoj enega zavezujočega predpisa.

V drugih primerih, ko ne gre za prenos suverenosti in spremembo zakonodajalca, pa prvi odstavek 4. člena UZITUL ne pride v poštev, saj se pravni položaj nadaljnje smiselne uporabe predpisov SFRJ bistveno razlikuje od pravnega položaja nadaljnje uporabe predpisov Republike Slovenije. V situaciji, ko se stari predpis nadomesti z novim in hkrati podaljša njegova uporaba, v pravnem redu namreč pride do istočasnega obstoja dveh zavezujočih predpisov istega zakonodajalca, kar se v primeru podaljšane smiselne uporabe predpisov SFRJ ne zgodi. Tako v istem trenutku en predpis zavezuje izvršilno vejo oblasti, drug predpis za posameznike. Veljavni predpis, ki se ne uporablja, zavezuje ministra, da sprejme ustrezne izvršilne predpise, neveljavni predpis, ki se uporablja, pa zavezuje posameznike pri njihovem ravnanju. Tako je na primer Zakon o urejanju prostora (v nadaljnjem besedilu ZUreP-2)¹⁹ začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (to je 17. novembra 2017), uporabljati pa se je začel 1. junija 2018.²⁰ Z dnem uveljavitve ZUreP-2 sta prenehala veljati ZUreP-1 in Zakon o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor, pri čemer sta se do začetka uporabe ZUreP-2 še uporabljala.²¹ To pomeni, da je več kot pol leta naslovnike pravnih norm zavezoval razveljavljeni zakon, hkrati pa je veljal zakon, ki naslovnikov ni zavezoval. Drugače je bil v tem obdobju obravnavan minister, ki ga je ZUreP-2 pooblastil za sprejem podzakonskih predpisov, saj je ministra v tem obdobju zavezoval uveljavljen zakon z odloženo uporabo.

Opisana nomotehnična praksa privede to tega, da stari predpis dejansko zavezuje, ne da bi za to imel ustavno podlago, novi predpis pa dejansko ne zavezuje, čeprav ima za to ustavno podlago. Razlika med prvo in drugo situacijo je tudi v tem, da se po prvem odstavku 4. člena UZITUL predpisi SFRJ uporabljajo kot republiški predpisi pod pogojem, da ne nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije. V primeru razveljavitve predpisa in hkratnega podaljšanja njegove uporabe ta pogoj ni izpolnjen, saj je razveljavljeni predpis Državni zbor že izločil iz pravnega reda in ga nadomestil z novim predpisom.

Navedena nomotehnična praksa je bila zaradi podobnih zgodovinskih okoliščin značilna tudi za Republiko Hrvaško, dokler ni leta 2006 Ustavno sodišče Republike Hrvaške pozvalo hrvaškega zakonodajalca, naj s tem preneha, ker praksa ni skladna z načelom pravne varnosti. Podrobno je obrazložitev Ustavnega sodišča pojasnjena v primerjalnopravnem pregledu.

Od takega načina določanja uporabe predpisa, ki v praksi pomeni določanje njegove obvezne moči z ustvarjanjem novih pravic in obveznosti, je treba razlikovati nadaljnjo uporabo razveljavljenih predpisov, kjer sodišča odločajo o pravicah in obveznostih, ki so že nastala v preteklosti. Ustava izrecno dopušča uporabo razveljavljenih zakonov v kazenskem pravu. Drugi odstavek 28. člena Ustave določa, da se dejanja, ki so kazniva, ugotavljajo in kazni zanje izrekajo po zakonu, ki je veljal ob storitvi dejanja, razen če je novi zakon za storilca milejši. To pomeni, da je v skladu z načelom zakonitosti v kazenskem pravu ob upoštevanju, kateri zakon je milejši, v sodnem postopku treba bodisi uporabiti zakon, ki je veljal ob storitvi dejanja, bodisi zakon, ki velja v času sodnega odločanja. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-6/93 z dne 1. 4. 1994 pojasnilo razlikovanje med pojmom uporabe in veljave zakona v kazenskem pravu. Čeprav je Ustavni zakon za izvedbo ustave določil, da še naprej "ostanejo v veljavi" vsi republiški predpisi, ki "so veljali" na dan razglasitve Ustave (prvi odstavek 1. člena Ustavnega zakona), je Ustavno sodišče poudarilo, da ustava v svojem 156. členu govori o tem, da sodišče zakon "uporabi". Na tej podlagi je sklepalo, da je "uporaba zakona" širši pojem kot "veljavnost zakona", ker se vsi veljavni zakoni (lahko) uporabljajo, po drugi strani pa se uporabljajo - v skladu z načelom zakonitosti v kazenskem pravu iz 28. člena Ustave - tudi zakoni, ki niso več veljavni.

¹⁹ Uradni list RS, št. 61/17.

²⁰ 303. člen ZUreP-2.

²¹ 299. člen ZUreP-2.

Iz ustavnosodne presoje izhaja, da Ustavno sodišče predpis, ki ne velja več, se pa še uporablja, presoja kot predpis, ki velja. Če ne bi štelo predpisa, ki ne velja več, se pa še uporablja, za veljavnega, ga ne bi moglo presojati, saj Ustavno sodišče presoja samo veljavne predpise. Pri tem pa je treba razlikovati pravni položaj iz 47. člena ZUstS, kjer gre za predpis, ki ne velja več in zanj tudi ni predpisano, da se še uporablja. Tako je na primer Ustavno sodišče s sklepom št. U-I-32/01 z dne 13.1.2005 ustavilo postopek za presojo ustavnosti dela zakona, ki ni več veljal, se je pa še uporabljal. Postopek je ustavilo zato, ker se je na podlagi zakonske norme (potem, ko je pred tem nehal veljati) prenehal tudi uporabljati.

Ustavno sodišče še ni odločalo, ali bi se opisano ustavno kazenskopravno pravilo zaradi zagotavljanja spoštovanja načela varstva zaupanja v pravo iz 2. člena Ustave moralo dosledno uporabljati tudi v upravnem pravu. V vsakem primeru pa se tovrstna odločitev ne bi raztezala na situacije, ko je zakon razveljavljen že v trenutku storitve dejanja in ne šele v trenutku upravnega ali sodnega odločanja o preteklih dejanjih, v času ko je zakon še veljal. Ustava namreč ne predvideva, da bi posameznike glede dejanj, storjenih v sedanosti, zavezoval zakon, ki je že razveljavljen in je torej že izločen iz pravnega reda.

Tudi po mnenju strokovne literature vzpostavljanje razlike med veljavnostjo pravnega predpisa in začetkom njegove uporabe v pravni sistem vnaša nejasnost in nepreglednost.²² V strokovni literaturi se je oblikovalo stališče, da v primeru potrebe po sprejemu podzakonskih aktov oziroma pravilnikov za izvajanje zakona ni treba razlikovati med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe tega zakona, temveč je treba ustrezno podaljšati njegov vakacijski rok. Zakonodajalec bi moral v teh primerih uporabiti v ta namen predvideno ustavno pooblastilo, da predpis lahko začne veljati pozneje kot po izteku splošnega štirinajstdnevnega vakacijskega roka.²³

Veljavnost podzakonskih predpisov z razveljavljeno zakonsko podlago

Tretji odstavek 153. člena Ustave zahteva, da so podzakonski predpisi usklajeni z zakoni. Ustavno sodišče v primeru razveljavitve zakona šteje, da podzakonski predpis zaradi razveljavitve zakona izgubi zakonsko veljavo in tedaj neha veljati.²⁴ Če nek zakon preneha veljati in ni sprejet drug zakon, ki bi ga nadomestil, je podzakonski predpis, ki bi se ohranil v veljavi, v neskladju s tretjim odstavkom 153. člena Ustave, ker ne bi imel več vsebinske (in formalne) podlage v zakonu. Če pa zakon preneha veljati, ker ga nadomesti drug zakon, je podzakonski predpis, sprejet na podlagi razveljavljenega zakona, v neskladju z novim zakonom, razen če ta podaljša njegovo veljavnost.

Kljub temu Smernice v času priprave predloga zakona določajo, da so izvršilni predpisi, ko je določen zakon formalno prenehal veljati, ob tem pa ni bilo nič posebej določeno glede prenehanja veljavnosti oziroma nadaljnje uporabe takih izvršilnih predpisov, še naprej veljavni, ker ni mogoče šteti, da zaradi tega tudi res ne veljajo. Stališče Smernic je, da »v pravu zaradi pravne varnosti na splošno tudi vse »napake« veljajo, dokler niso pravno ustrezno odpravljene. Nihče nima pristojnosti lastne presoje o tem, ali predpis velja ali ne, temveč predpis velja, dokler ne preneha veljati na enega od načinov, ki ga veljavni pravni red za to določa; pravni red pa prenehanja veljavnosti zakona nikjer ne določa kot enega od načinov prenehanja veljavnosti izvršilnega predpisa.« Smernice izrecno nasprotujejo po njihovem prepričanju pogostemu in najbolj preprostemu stališču, da so vsi izvršilni predpisi, katerih nadaljnja uporaba ni izrecno določena, prenehali veljati hkrati s prenehanjem veljavnosti zakona.²⁵

²² Igljučar Albin, Na rob določilom o veljavi in uporabi zakona, Pravna praksa, št. 31-32, 2007, str. 18-19.

²³ Igljučar Albin, Na rob določilom o veljavi in uporabi zakona, Pravna praksa, št. 31-32, 2007, str. 18-19.

²⁴ Sklep Ustavnega sodišča št. U-I-312/96 z dne 14. 1. 1999, 24. točka obrazložitve, na katerega se sklicuje tudi sklep Ustavnega sodišča št. U-I-51/05 z dne 15. 9. 2005.

²⁵ Smernice, robna številka 227.

Takšno stališče bi bilo lahko v neskladju z načelom delitve oblasti in z 87. členom Ustave, saj pomeni, da lahko izvršilna veja oblasti brez zakonske podlage ureja pravna razmerja, ki jih mora originarno urediti zakonodajalec in določiti okvir tega urejanja. Če ni zakonske podlage, namreč stališče, da tudi po prenehanju zakona na njegovi podlagi izdan podzakonski akt sam po sebi velja naprej, pristaja na to, da lahko podzakonski akt samostojno ureja pravice in obveznosti.

Dosedanja nomotehnična praksa ne razveljavljanja predpisov, ki se (več) ne uporabljajo

Smernice v času priprave predloga zakona navajajo, da pri določenih predpisih iz njihovega naslova, namena, pomena ali vsebine izhaja vnaprejšnja, časovno omejena uporaba (tipični so na primer vsakoletni zakoni o izvrševanju proračuna). Ker po koncu takega obdobja tak predpis izgubi svoj neposredni pomen in se tudi neposredno več ne izvaja oziroma tudi ne more več izvajati, mu pravna teorija daje oznako, da je postal konzumiran. Smernice nadalje določajo, da konzumirani predpis zaradi teh okoliščin ni tudi formalno prenehal veljati.²⁶ Prva in druga izdaja Smernic sta pojasnjevali, da se konzumiranih zakonov ne sme posebej in izrecno razveljaviti, ker v pravnem redu pogosto še vedno obdržijo (ohranijo) določen pomen, ker ima (je imelo) njihovo izvrševanje določene (pravno relevantne) pravne posledice.

Obstoječe stališče Smernic je bilo, da "ne gre šteti, da je stvar »prečiščevanja« pravnega reda, da bi tak predpis tudi posebej in izrecno razveljavili (ali da bi celo sam vseboval tako določbo)."²⁷ Zato je Služba pri dosedanjih poskusih formalne razveljavitve predpisov menila, da je neposredna določitev prenehanja veljavnosti, ki je sicer običajen in nomotehnično pravilen način prenehanja veljavnosti predpisov, v primeru konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov, ki so dejansko že neveljavni (indirektna derogacija), problematična.²⁸

Glede na to se konzumirani oziroma obsoletni predpisi do sedaj niso razveljavljali, čeprav je Vlada v Akcijskem načrtu za izboljšanje postopka načrtovanja, priprave, sprejemanja in vrednotenja učinkov zakonodaje 2019–2022 leta 2019 ugotovila, da je prikazovanje obsoletnih in konzumiranih predpisov med formalno veljavnimi predpisi za uporabnike, ki jih praviloma zanimajo le predpisi, ki jih morajo ali jih bodo morali uporabljati v vsakodnevem življenju, težko razumljivo.²⁹

Do sedaj se sodna praksa in strokovna pravna literatura tudi nista dotaknili vprašanja pravilnosti in notranje skladnosti predpostavke iz Smernic, da je konzumiranost predpisa enaka dejanskemu oziroma neformalnemu prenehanju njegove veljavnosti. Smernice namreč pri tej predpostavki tudi same poudarjajo, da gre, pravilno gledano, le za prenehanje uporabe predpisa.³⁰

Priprava prečiščenih besedil predpisov

Sprejemanje uradno prečiščenih besedil, ki so s potrditvijo v državnem zboru dobila svojo oblastno naravo in možnost samostojnega citiranja, je leta 2002 uvedel nov Poslovnik državnega zbora (PoDZ-1, Uradni list RS, št. 35/02), ker se predvidevanja zakonodajalca, da nove slovenske zakonodaje ne bo treba pogosto novelirati, niso uresničila.³¹ Do leta 2007 je PoDZ-1 predvideval, da zakonodajno-pravna služba državnega zbora uradno prečiščeno besedilo pripravi po vsaki spremembi ali dopolnitvi zakona. Praktična uporaba priprave uradno prečiščenih besedil je v petih letih pokazala, da bi bilo treba uradno prečiščena besedila pripravljati tudi po odločitvah ustavnega sodišča ter morebitnih posegih v zakonsko materijo v okviru sprejemanja drugih zakonov, če bi naj uradno prečiščeno besedilo zakona zagotavljalo preglednost in predstavljalo za uporabnika verodostojen pravni vir. Po drugi strani pa se je ugotovilo, da bi zadoščala zgolj objava na spletnih straneh, ne pa tudi v tiskani

²⁶ Smernice, robna številka 219.

²⁷ Smernice, robna številka 219.

²⁸ Dopis SVZ št. 004-8/2019/2 z dne 8. 3. 2019.

²⁹ Dopis SVZ ministrstvom št. 007-20/2020/41 z dne 14. 5. 2020.

³⁰ Smernice, robna številka 219.

³¹ Predlog poslovnika Državnega zbora (PoDZ-1), EPA 314-III.

obliki. Tiskanje je povzročilo kopičenje velikega števila uradnih prečiščenih besedil zakonov in je bilo povezano z visokimi stroški objave v uradnem listu, ki jih je moral nositi državni zbor.³²

Za pripravo prečiščenih besedil zakonov veljavni Poslovník Državnega zbora (v nadaljnjem besedilu PoDZ-1)³³ pooblašča Zakonodajno-pravno službo Državnega zbora, ki mora po vsaki spremembi ali dopolnitvi zakona pripraviti neuradno prečiščeno besedilo zakona,³⁴ na podlagi sklepa, ki ga sprejme državni zbor na predlog matičnega delovnega telesa, vlade ali poslanske skupine, pa mora pripraviti uradno prečiščeno besedilo.³⁵ Neuradno in uradno prečiščeno besedilo se objavi v elektronski obliki na spletnih straneh državnega zbora, uradno prečiščeno besedilo pa tudi v Uradnem listu Republike Slovenije.³⁶

Na področju podzakonskih predpisov in drugih aktov obstoječa poslovniška ureditev vlade predvideva le pripravo neuradno prečiščenih besedil, ne pa tudi uradno prečiščenih besedil. V skladu z Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljnjem besedilu: ZDIJZ)³⁷ je vsak organ zavezan, da v svetovni splet kot informacijo javnega značaja posreduje prečiščena besedila predpisov, ki se nanašajo na delovno področje organa, povezana z državnim registrom predpisov na spletu.³⁸ Služba pa je zadolžena za pripravo neuradno prečiščenih besedil predpisov in drugih splošnih aktov,³⁹ ter je skrbnik zbirke neuradnih prečiščenih besedil predpisov.⁴⁰

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je izboljšati stanje v Sloveniji glede administrativnih ovir in konkurenčnega poslovnega okolja.

Namen je poenostaviti življenje državljanom in poslovanje podjetjem ter s tem prispevati k znižanju stroškov in odpravljanju administrativnih ovir. Le zakonodaja, ki je najmanj obremenjujoča, izboljšuje konkurenčnost gospodarstva in odprtost trga, izboljšuje standard državljanov in povečuje transparentnost.

Predlog zakona vsebuje vsebinske ukrepe za debirokratizacijo, ki je zapisana kot eden izmed temeljnih ciljev vlade. V prvi skop ukrepov sodijo spremembe in dopolnitve zakonov z enostavnimi rešitvami, ki nimajo negativnih finančnih posledic za javne blagajne in ne zahtevajo sistemskih sprememb zakonodaje, zbrane v tem predlogu zakona. V drugi sklop ukrepov sodijo prenehanja veljavnosti zakonov in na njih temelječih podzakonskih predpisov, ki se več ne uporabljajo.

Cilj predloga zakona je prek krepitev spoštovanja načel pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo in ter jasnosti in določnosti predpisov prečistiti slovenski pravni red ter v Republiki Sloveniji okrepiti vladavino prava. Hkrati je cilj predloga zakona na zakonski ravni udejanjiti nenapisano ustavno načelo, da Ustava posameznikom dopušča vse, česar veljavni pravni red Republike Slovenije izrecno ne omejuje ali prepoveduje,⁴¹ kar je mogoče le tako, da se veljavni pravni red zameji tako po svojem obsegu kot po svoji časovni veljavnosti. Končni cilj uvedbe uradnega registra je pri posameznikih

³² Obrazložitev k 36. členu Sprememb in dopolnitev Poslovnika državnega zbora (PoDZ-1B), EPA 1483-IV.

³³ Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami.

³⁴ Prvi odstavek 153. člena PoDZ-1.

³⁵ Drugi odstavek 153. člena PoDZ-1.

³⁶ Četrti odstavek 153. člena PoDZ-1.

³⁷ Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami.

³⁸ 1. točka prvega odstavka 10. člena ZDIJZ.

³⁹ 10. člen Uredbe.

⁴⁰ 16. točka 2. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo (Uradni list RS, št. 139/06 in 95/11).

⁴¹ Predlog Ustavnega zakona za izvedbo Ustave Republike Slovenije, ESA 487, str. 12.

utrditi občutek, da so izven obveznosti, ki jim jih nalaga veljavni pravni red, svobodni v svojem ravnanju.

Cilj predloga zakona je tudi okrepiti pomen ustavne določbe o vakacijskem roku in jo prilagoditi sodobnim razmeram informacijskega preobljaja in digitalizacije. V pravu po poteku *vacatio legis* velja domneva, da se je vsakdo lahko seznanil s sprejetimi zakoni, tako da se na njihovo nepoznavanje nihče ne more sklicevati oziroma nepoznavanje zakona nikogar ne opravičuje v primeru kršitev zakona (*Ignorantia iuris nocet*).⁴² V sodobnem času, ko je zakonov neprimerno več kot včasih in se tudi hitreje spreminjajo, pa je nerealno pričakovati, da bo ta domneva ohranila svoj prvotni pomen brez pomoči sodobne informacijske tehnologije, ki posameznikom omogoča, da lahko vsak čas na spletu preverijo vsebino pravnih norm, ki jih v danem trenutku zavezujejo, to je celotnega veljavnega pravnega reda. Po drugi strani pa ima država zaradi možnosti, ki jih ponuja sodobna tehnologija, tudi pozitivno dolžnost, da s pomočjo informacijske tehnologije svojim državljanom olajša dostop in pregled nad veljavnim pravnim redom Republike Slovenije.

Cilj zakona je v pravni red uvesti mehanizme, ki bodo preprečevali nadaljnje kopičenje kategorije veljavnih predpisov, ki se ne uporabljajo, ter očistiti pravni red konzumiranih in obsoletnih predpisov za nazaj. Cilj zakona je odpraviti administrativne ovire, ki so ministrstvom doslej preprečevale slediti temeljnemu načelu debirokratizacije, ki se zasleduje tudi v tujih pravnih ureditvah, in sicer t. i. načelu »one in – one out«.

2.2 Načela

Zakonski predlogi zasledujejo:

- načelo pravne države, ki vključuje načela pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo in ter jasnosti in določnosti predpisov,
- načelo neposrednega uresničevanja temeljnih svoboščin,
- nenapisano ustavno načelo, da Ustava posameznikom dopušča vse, česar veljavni pravni red Republike Slovenije izrecno ne omejuje ali prepoveduje,⁴³
- načelu »one in – one out« pri preprečevanju kopičenja predpisov in
- načelo učinkovitosti poslovanja državne uprave.

Po prvem odstavku 154. člena Ustave morajo biti predpisi objavljeni, preden začnejo veljati. Temeljni namen te določbe je zagotoviti pravno varnost državljanov. Tisti, na katerega se predpis nanaša, mora imeti možnost, da se z vsebino predpisa vnaprej seznanijo. Pravna varnost predstavlja konkretizacijo ustavnega načela pravne države. Ni pravne varnosti, če se ni mogoče zanesti na predpise, ki so pred začetkom veljavnosti pravilno objavljeni. Vsakdo ima pravico zaupati v veljavno pravo in skladno z njim vnaprej uravnavati svoja ravnanja in pričakovanja.⁴⁴ Ustavno določeno minimalno 15-dnevno obdobje, ki mora preteči med objavo in veljavnostjo zakona je pomembno zaradi seznanitve naslovnikov pravnih norm z njihovo vsebino. Prva seznanitev z vsebino predpisov, ki se bodo uveljavili, je namreč predpogoj za to, da lahko država prek ustreznih sankcij zagotovi spoštovanje veljavnih pravnih norm. Vendar pa v sodobnem času intenzivnega normiranja vsakdanjega življenja ta predpostavka ne zadošča več. Z vidika spoštovanja načela pravne države je namreč pomembno, da država naslovnikom in uporabnikom pravnih norm ves čas njihove veljavnosti zagotavlja ažuren in verodostojen register, kjer lahko vsak trenutek brezplačno preverijo vsebino pravno zavezujočih pravnih norm. V času naraščanja števila veljavnih predpisov je prav tako pomemben izbor pravnih norm. Če se zavezujoče pravne norme skrivajo med tisti, ki niso več zavezujoče, oziroma med tistimi, ki niti ne izpolnjujejo kriterija splošnosti in abstraktnosti, se dostopnost do zavezujočega pravnega

⁴² Albin Igličar, Razlage začetka veljavnosti zakona, obvezne moči zakona in uporabe zakona, v Časovnost razlage zakona (ur. Pavčnik, Štajnpihler Božič) SAZU, Ljubljana 2018, str. 69-77.

⁴³ Predlog Ustavnega zakona za izvedbo Ustave Republike Slovenije, ESA 487, str. 12.

⁴⁴ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-66/11 z dne 19. 5. 2011.

reda lahko bistveno okrni. Navedeno lahko oslabi pravno varnost in sam vakacijski rok kot sredstva za njeno zagotavljanje.

Eno od načel pravne države zahteva, da so predpisi jasni in določni, tako da je mogoče ugotoviti vsebino in namen norme. To velja za vse predpise, zlasti pa je pomembno pri predpisih, ki vsebujejo pravne norme, ki določajo pravice ali dolžnosti pravnih subjektov. Eno od načel pravne države zahteva, da so predpisi jasni in določni, tako da je mogoče nedvomno ugotoviti vsebino in namen norme. Navedeno velja za vse predpise, zlasti pa je to pomembno pri predpisih, ki vsebujejo pravne norme, ki določajo pravice ali dolžnosti pravnih subjektov. Zahteva po jasnosti in določnosti seveda ne pomeni, da morajo biti predpisi taki, da jih ne bi bilo treba razlagati. Uporaba predpisov vedno pomeni njihovo razlago in tako kot vsi ostali predpisi, so tudi zakoni predmet razlage. Z vidika pravne varnosti, ki je eno od načel pravne države, pa postane predpis sporen takrat, kadar s pomočjo pravil o razlagi pravnih norm ne moremo priti do jasne vsebine predpisa.⁴⁵ Če je v pravnem redu poleg pravnega pravila, ki ima sicer jasno in določno vsebino, še drugo pravno pravilo z enako ali zelo podobno vsebino, se določnost enega in drugega pravnega pravila izgubi. Obstoj dveh takih pravnih pravil povzroči nejasnost o tem, katero pravilo je treba uporabiti, s tem pa ustvarja pravno negotovost in omogoča samovoljno oziroma arbitrarno uporabo prava. Načelu določnosti pravnega pravila (*lex certa*) je zadoščeno z načelom razločnosti (*lex distincta*). V nasprotnem primeru gre za anomijo pravnega reda, ki je v nasprotju z načeli pravne države (2. člen Ustave).⁴⁶

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Prvi del predlog zakona vsebuje paket vsebinskih poenostavitev pravnih institutov, ki niso sistemske narave in naj ne bi imeli negativnih finančnih posledic za javne finance na področjih s pristojnosti ministrstev za javno upravo, notranje zadeve, pravosodje, finance, kmetijstva, gozdarstva in prehrane, okolja in prostora, izobraževanja, znanosti in športa ter zdravja. In sicer gre za poenostavitve naslednjih zakonov:

17. Zakon o prijavi prebivališča (ZPPreb-1),
18. Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP),
19. Zakon o javnih uslužbencih (ZJU),
20. Zakon o pravnem postopku (ZPP),
21. Zakon o sodnih taksah (ZST-1),
22. Zakon o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (ZSICT),
23. Zakon o prekrških (ZP-1),
24. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK),
25. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (ZIRPS2122),
26. Zakon o davčnem potrjevanju računov (ZDavPR),
27. Zakon o prispevkih za socialno varnost (ZPSV),
28. Zakon o ohranjanju narave (ZON),
29. Zakon o visokem šolstvu (ZVis),
30. Zakon o športu (ZŠpo-1),
31. Zakon o zdravstveni dejavnosti (ZZDej),
32. Zakon o uradnem listu (ZUL).

Med drugim se poenostavlja vročanje v upravnem in pravnem postopku, ukinja uporabo žiga v državni upravi, poenostavlja poslovanje državnih organov z javnimi uslužbenci, ukinja pogoj dodatnih delovnih izkušenj pri institutu odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, poenostavlja izdelavo plačilnih nalogov za policijo, ukinja obveznost izdaje računov, če stranka račun plača s kreditno

⁴⁵ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-32/02 z dne 10. 7. 2003.

⁴⁶ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-134/11 z dne 11. 7. 2013.

kartico, poenostavlja se postopanje organa pri dodeljevanju brezplačne pravne pomoči in ukinja administrativno obremenitev sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev.

Uvaja se uradni register, ki bo vseboval vse veljavne državne predpise, kamor sodijo zakoni, ki jih sprejema državni zbor, ter podzakonski predpisi, ki jih sprejemajo vlada (uredbe in odloki na podlagi 21. člena Zakona o vladi)⁴⁷ in ministrstva (pravilniki, odredbe in navodila na podlagi 74. člena Zakona o državni upravi).⁴⁸ Ustava v drugem odstavku 154. člena določa, da se državni predpisi objavljajo v državnem uradnem listu, predpisi lokalnih skupnosti pa v uradnem glasilu, ki ga te same določijo. Uredba o Pravno-informacijskem sistemu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Uredba),⁴⁹ ki je bila sprejeta na podlagi ZUL, določa, da RPS vsebuje podatke o predpisih, ki se pripravljajo na ministrstvih, organih v sestavi ministrstev in pri nosilcih javnih pooblastil, v Vladi Republike Slovenije, Državnem zboru Republike Slovenije in drugih državnih organih.⁵⁰

Opredelitev pojma predpisa, ki morajo biti po Uredbi vključeni v RPS, je širša od pojma državnega predpisa, ki ga lahko sprejme državni zbor, vlada ali ministrstva in ki se mora po Ustavi objaviti v državnem uradnem listu. Zajema tudi predpise lokalnih skupnosti in splošne akte nosilcev javnih pooblastil, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, kjer objava v državnem uradnem listu po Ustavi ni predvidena. Je pa po zakonu objava v Uradnem listu poleg za ustavo, zakone in predpise vlade in ministrov predvidena tudi za akte državnega sveta; akte predsednika republike; odločbe in sklepe ustavnega sodišča; druge akte vlade in ministrov ter, če zakon tako določa, akte predstojnikov organov v sestavi ministrstev; splošne akte, izdane za izvrševanje javnih pooblastil; predpise in druge akte lokalnih skupnosti, če tako določajo njihovi statuti; in druge akte, katerih objavo v uradnem listu določa zakon ali drug predpis.⁵¹

Uradni register bo izhajal iz predpostavke, da pravni akti sodijo med državne predpise zaradi organa, ki jih je sprejel, glede na razvrstitev iz 153. člena Ustave in poimenovanje iz drugega odstavka 154. člena Ustave. Uradni register bo vseboval avtentična besedila zakonov, na podlagi katerih bodo posamezniki seznanjeni s svojimi pravicami in dolžnostmi ter z njihovim poljem svobodnega ravnanja. Uradni list je namenjen prvi seznanitvi s spremembami v pravnem redu po kronološkem zaporedju, uradni register je namenjen trajnemu dostopu do veljavnega pravnega reda po tematskem zaporedju.

V uradni register bodo vključeni le državni predpisi v obsegu, kot ta pojem opredeljuje Ustava v drugem odstavku 154. člena. Iz drugih ustavnih določb razberemo, da ta pojem obsega zakone in druge predpise, ki jih sprejema Državni zbor, in podzakonske predpise, ki jih sprejemajo vlada in ministrstva. V pojem državnih predpisov pa po Ustavi niso vključeni splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil. Po presoji Ustavnega sodišča so namreč splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, posebna kategorija, ki jih ni treba v vseh pogledih enačiti z državnimi predpisi, zato obveznost objave v državnem uradnem listu, ki velja po določbi prvega odstavka 154. člena za državne predpise, ne velja tudi za splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil.⁵² Splošne akte, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, sprejemajo tudi javne regulatorne agencije na podlagi drugega odstavka 27. člena Zakona o javnih agencijah (v nadaljnjem besedilu: ZJA).⁵³ V tej luči je zato treba razumeti tudi drugi odstavek 27. člena ZJA, ki splošne akte javne regulatorne agencije sicer opredeljuje kot predpise, vendar kot jih razume ZUL, to je kot akte, ki zaradi objave v Uradnem listu Republike Slovenije spadajo v RPS.

⁴⁷ Zakon o vladi (ZVRS, Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami).

⁴⁸ Zakon o državni upravi (ZDU-1, Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami).

⁴⁹ Uradni list RS, št. 140/20.

⁵⁰ Prvi in šesti odstavek 6. člena Uredbe.

⁵¹ Prvi odstavek 7. člena ZUL.

⁵² Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-224/95 z dne 14. 1. 1999 v povezavi s pritrdilnim ločenim mnenjem sodnika dr. Udeta.

⁵³ Uradni list RS, št. 52/02 s spremembami.

Predpogoj vzpostavitve uradnega registra je, da so vsi veljavni zakoni objavljeni v svoji osnovni ali uradno prečiščeni obliki v Uradnem listu. Le tako lahko njihova besedila dobijo avtentično naravo. Analiza prečiščenega pravnega reda je pokazala, da imamo približno le eno tretjino zakonov v osnovni oziroma v uradno prečiščeni obliki. Uradno prečiščeno besedilo Ustave pa še ni bilo nikoli sprejeto, čeprav je ustavnih zakonov za spremembo ustave že dvomestno število. Zato v sklop sprejemanja predloga zakona sodi tudi seznam veljavnih zakonov, za katere mora ZPS na podlagi PoDZ-1 pripraviti uradno prečiščena besedila. Upoštevajoč, da je postopek priprave neuradno prečiščenega besedila, ki je za večino veljavnih zakonov že končan in objavljen na spletnih straneh Državnega zbora, se predvideva, da to opravilo ZPS ne bo prekomerno obremenilo. S krepitvijo načela pravne varnosti je prav tako povezano pravilo, da se na nivoju podzakonskih predpisov vedno pripravi nov osnovni predpis, ne pa novela predpisa.

Uradni register bo po eni strani v celoto povezal vse veljavne državne predpise glede na njihovo umeščenost po hierarhiji in po tematiki, po drugi strani pa bo razčlenjen na posamezne določbe veljavnih državnih predpisov. To bo po eni strani uporabnikom uradnega registra omogočilo vpogled v obseg slovenskega pravnega reda kot celote in ne le njegovih posameznih delov v obliki zakonov. Po drugi strani pa bo pripravljavcem državnih predpisov omogočilo, da bodo lahko posameznim delom zakonov, ki bodo potrebovali več časa za uvedbo nove pravne ureditve, določili kasnejši začetek veljavnosti kot drugim delom. Prav tako bo zakonodajno-pravni službi državnega zbora, sekretariatu ustavnega sodišča in službi vlade za zakonodajo omogočil, da bodo pri pripravi prečiščenih besedil lahko v uradnem registru popravili le tiste zakonske določbe, ki se spreminjajo, ne pa celotnih državnih predpisov. Sedanja praksa je namreč pokazala potrebo, da se različnim določbam državnih predpisov določi različen začetek njihove veljavnosti. Da je način določanja različnih začetkov veljavnosti različnih zakonskih določb skladen z načelom pravne države je menilo tudi ustavno sodišče sosednje države, Republike Hrvaške.

Priprava t. i. omnibus zakonov v časih izrednih razmer (npr. protikoronski paketi, ZUJF in podobno), kjer se z enim zakonom posega v več drugih zakonov, je pokazala potrebo po spremembi razmišljanja, da osnovna enota slovenskega pravnega reda ni več zakon kot celota, temveč posamezne zakonske določbe, ki se lahko spreminjajo ne le z novelo istega zakona in hkrati, temveč tudi z drugimi zakoni in v različnih trenutkih. Notranjo skladnost pravnega reda v takih situacijah lahko zagotavlja le enotni uradni register, ki združuje vse zakone pravnega reda Republike Slovenije, ki veljajo na določen dan.

Zakon bo določal, da se določba državnega predpisa vpiše v uradni register z dnem, ko začne veljati, ko začne zavezovati in se uporabljati. S tem se želi ukiniti sedanjo ustavnopravno sporno nomotehnično prakso, ki v primeru sprejemanja zahtevnejših oziroma sistemskih zakonov začetek uporabe zakona zamika na čas po začetku veljavnosti zakona. V ustavno sodni presoji se je po odločbi št. U-I-283/96 z dne 29.10.1997 ustalilo pravilo, da Ustavno sodišče v primeru, ko določen splošni akt (ker posega v pravice nedoločenega kroga oseb) ni objavljen v Uradnem listu RS, ugotovi, da ni začel veljati in se ne sme uporabljati.⁵⁴ Če se torej splošni akt ne sme uporabljati preden začne veljati, prav tako ne sme več zavezovati po koncu njegove veljavnosti (lahko pa ga sodišča ali drugi državni organi, kot že pojasnjeno, uporabljajo pri odločanju o pravnih razmerjih, ki so nastala v času njegove zavezujoče pravne moči).

Zakon tako ukinja razlikovanje med uporabo predpisov s strani posameznikov in s strani oblastnih organov. Z vidika zavezovalnosti oziroma obligatornosti pravne norme namreč ni mogoče najti nobenega razloga, zakaj bi razlikovali med posamezniki, ki jih pravne norme zavezujejo k določenemu ravnanju, in med oblastnim organom, ki ga pravne norme zavezujejo, da sprejme izvršilne podzakonske predpise. Veljavna pravna podlaga za sprejem podzakonskih predpisov se bo po predlagani ureditvi vzpostavila tako, da bo zakonodajalec lahko izvršilni klavzuli določil zgodnejši trenutek uveljavitve kot ga bo določil preostanku zakona (npr. določba, ki pristojnemu ministru v šestih

⁵⁴ Lovro Šturm, Komentar k 154. členu Ustave, v Komentar Ustave Republike Slovenije (ur. Matej Avbelj), I. del, Nova Univerza, Ljubljana 2019, str. 672.

mesecih po uveljavitvi zakona nalaga izdajo podzakonskih izvršilnih predpisov, bi lahko začela veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu, preostanek zakonskih določb pa bi lahko začel veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu). Zakon s tem določa način izvršitve 154. člena Ustave, ki pozna le institut začetka veljavnosti državnega predpisa, ne pa tudi instituta začetka njegove uporabe.

Drugi del predloga zakona, ki se nanaša na zmanjšanje števila državnih predpisov vsebuje dve poglavitni rešitvi, in sicer:

3. prenehanje veljavnosti vseh predpisov, ki se več ne uporabljajo in uvedbo splošne derogacijske klavzule za vse podzakonske predpise z razveljavljeno zakonsko podlago ter
4. postopek za obdobjno pregledovanje pravnega reda z vidika konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov.

Zakon bo določal, da lahko uporabniki razveljavljen predpis še vedno uporabljajo pri reševanju preteklih pravnih razmerij, s čimer rešuje pomislek iz Smernic, da bi formalna razveljavitev konzumiranih ali obsoletnih zakonov vplivala tudi na (pravno relevantne) pravne posledice, ki iz razveljavljenih zakonov izvirajo. Za potrebe prečiščenja veljavnega pravnega reda, ki se bo odrazilo tudi v dejanskem zmanjšanju števila državnih predpisov, so ministrstva z vidika njihove konzumiranosti oziroma obsoletnosti od maja do avgusta 2020 pregledala preko 6.300 osnovnih veljavnih državnih predpisov, ki naj bi se po podatkih RPS še uporabljali.

Zakon uvaja postopek ugotavljanja, kateri predpisi se zaradi njihovega naslova, namena, pomena ali vsebine ne morejo več uporabljati. Zakon bo tudi določal, da z dnem razveljavitve zakona prenehajo veljati tudi podzakonski predpisi, ki so bili sprejeti na njegovi podlagi. S tem se želi prekiniti z nomotehnično prakso, sporno z vidika tretjega odstavka 153. člena Ustave, ki določa, da morajo biti podzakonski predpisi v skladu z ustavo in zakoni. Podzakonski akti z razveljavljeno zakonsko podlago prenehajo veljati tudi zaradi načela konsistentnosti kot enega od načel pravne države, ki zahteva vertikalno skladnost predpisov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Sredstva za postopno vzpostavitev Uradnega registra Republike Slovenije bodo za naslednjih pet let zagotovljena iz sredstev proračuna Evropske Unije (sklad za okrevanje in odpornost). Ocenjena so na 780.000 EUR.

Rešitev predloga zakona v smeri spremembe Zakona o prispevkih za socialno varnost predvideva uvedbo najvišje osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost v višini bruto 6.000,00 evrov, kar bo imelo določen trenutni vpliv na zmanjšanje javnofinančnih prihodkov. Glede na razmere v praksi, ko se je zaradi neobstoja najvišje osnove, nad katero se ne obračunavajo prispevki za socialno varnost, veliko fizičnih oseb odločilo, da se zaposli v drugih državah, je nemogoče določiti točen znesek zmanjšanja javnofinančnih prihodkov. Pavšalno lahko ocenimo, da bo izpad javnofinančnih prihodkov v začetni fazi znašal med 40 in 50 milijonov evrov letno, pozneje pa bo ta izpad manjši, saj bomo pridobili tudi nove fizične osebe, ki se bodo odločile za zaposlitev v Sloveniji.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

/

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

DANSKA

Odprava regulatornih bremen

Danska vlada si je zastavila cilj, da bo zmanjšala regulatorne stroške za podjetja v neto višini 4 milijard DKK v obdobju med 2015 in 2020. Za doseganje zmanjšanja regulatornih bremen, so morali resorji, pripravljavci predpisov, izvesti oceno učinkov novih predpisov na gospodarstvo. V kolikor je ocena pokazala, da obstajajo veliki učinki na poslovne subjekte (več kot 10 milijonov DKK regulatornih stroškov ali več kot 4 milijoni administrativnih stroškov) se je morala izvesti kvantifikacija učinkov in rezultati objaviti v okviru posvetovanj z javnostjo o osnutku predpisa.

Vsak nov predlog predpisa je pregledan z vidika identifikacije nepotrebnih administrativnih bremen za poslovne subjekte. S ciljem preprečevanja novih bremen, se na podlagi AM-VAB metode, ki je zelo podobna SCM metodi, izvede ocena učinkov vseh predlogov predpisov, za katere se lahko predvideva povečanje ali zmanjšanje bremen. Predlogi predpisov, ki bremena povečujejo ali zmanjšujejo za več kot 10.000 ur na letni ravni, kar je enako letnim stroškom v višini 4 milijone DKK, so predmet merjenja, rezultati morajo biti predstavljeni Ekonomskemu odboru danske vlade (*Economic Committee of the Danish government*)

Business Forum for Better Regulation (Poslovni forum za boljšo zakonodajo)

Forum za boljšo zakonodajo (BFBR) je bil ustanovljen leta 2012 s ciljem aktivnega sodelovanja s predstavniki gospodarstva pri prenovi zakonodaje, ki vpliva na poslovne subjekte. Glavna naloga foruma je identificirati vsa tista področja, ki jih poslovni subjeki vidijo kot obremenjujoča za poslovanje in podaja predlogov za poenostavitve. Ti predlogi se lahko nanašajo na spremembo predpisov, uvedbo novih ali spremembo obstoječih.

Forum je sestavljen iz predstavnikov zbornic, gospodarskih združenj, združenj delavcev, akademikov in strokovnjakov s področja poenostavitve predpisov. Sestaja se trikrat letno, na sestankih se člani odločijo, kateri predlogi bodo posredovani v obravnavo vladi.

Predlogi se obravnavajo po načelu "*comply or explain*", ki pomeni, da mora vlada predlog upoštevati ali utemeljiti razloge zakaj tega ne bo storila (Danish Business Authority). Do oktobra 2016 je bilo vladi posredovanih 603 predlogov, od katerih je 191 že implementiranih, 189 pa delno implementiranih. Napredek glede implementacije ukrepov je dostopen na spletnih straneh foruma. Mandat foruma je potekel leta 2015, vendar ga je danska vlada podaljšala do konca leta 2019.

Team Smart Regulation (ekipa za pametno regulacijo)

Team Smart Regulation svetuje javnim uslužbencem kako izvesti presoje učinkov obenem pa spremlja stanje na področju nastajanja novih/odprave obstoječih regulatornih bremen. Skupina tudi svetuje na področju odprave regulatornih bremen in izboljšanja kakovosti posvetovanja s poslovnimi subjekti: kako vključiti njihove predloge v poenostavitve postopkov. Poleg tega je Team Smart Regulation zadolžen za oceno in merjenje administrativnih bremen na poslovne subjekte.

Burden hunter: lov na administrativna bremena

Lovci na administrativna bremena (*burden hunters*) so javni uslužbenci, ki aktivno vključujejo poslovne subjekte v odpravo administrativnih bremen. Je neke vrste *mindset* in metoda dela: pri identifikaciji potreb po spremembah predpisov in tudi pri pripravi osnutkov predpisov so že v najzgodnejših fazah vključeni končni uporabniki, ki so sistematično vključeni v regulatorni proces.

Metodologija lova na administrativna bremena vključuje številne metode vključevanja poslovnih subjektov v regulatorni proces. Lovci na administrativna bremena se osredotočajo na inovativne metode dela s ciljem zmanjšanja stroškov poslovnim subjektom, ki so povezani z izpolnjevanjem obveznosti iz predpisov. Proces poteka na različne načine: intervjuji s poslovnimi subjekti in

opazovanje njihovih poslovnih procesov, mapiranje življenjskih dogodkov, *service design* in *user-centered innovation*.

Metode omogočajo javnim uslužbencem, da se osredotočajo na poenostavitve na tistih področjih, ki jih poslovni subjekti dojemajo kot najbolj obremenjujoče. Z uporabo kvalitativnih metod lahko javna uprava dobi praktične informacije o tem, kako poslovni subjekti dojemajo predpise in kako izvajajo aktivnosti povezane z njimi. Tako da aktivno vključujejo poslovne subjekte v procese znotraj zakonodajnega cikla, lahko dosežejo poenostavitve in optimizacijo postopkov tako, da znižajo stroške podjetjem (Danish Business Authority).

Viri:

- Danish Business Authority. (brez datuma). Pridobljeno iz Business Forum for Better Regulation: <https://danishbusinessauthority.dk/business-forum-better-regulation>
- Danish Business Authority. (brez datuma). Pridobljeno iz Burden hunter: hunting administrative burdens and red tape: <https://danishbusinessauthority.dk/burden-hunter-hunting-administrative-burdens-and-red-tape>
- OECD. (2016). Pridobljeno iz Pilot database on stakeholder engagement practices in regulatory policy: <http://www.oecd.org/gov/regulatory-policy/DNK-Business-Forum.pdf>

NIZOZEMSKA

Nizozemska je že več let ena od vodilnih držav v Evropi na področju reforme regulatornih politik (The World Bank Group). Kvantificirani cilji za zmanjšanje regulatornih bremen, uporaba metodologije SCM (Standard Cost Model), povezava med cilji regulatorne reforme in proračunskega cikla ter ustanovitev neodvisnega nadzornega organa (ACTAL) so po mnenju OECD ključni faktorji uspeha države na tem področju.

V prvi fazi, med leti 2003 in 2007, so v okviru programa dosegli 25 % neto zmanjšanje administrativnih bremen. Po zaključku si je vlada zastavila še ambicioznejši cilj in sicer zmanjšanje vseh regulatornih bremen, ne le administrativnih, za 25 %, kar so v obdobju med 2012 in 2017 tudi dosegli.

Da bi dosegli cilj, zmanjšanje regulatornih bremen za 25 %, je nizozemska vlada ustanovila dva organa:

- ministrsko skupino za administrativne obremenitve (IPAL) in
- svetovalni odbor za administrativna bremena (ACTAL).

IPAL je bil ustanovljen z namenom učinkovite koordinacije med ministrstvi ter premostitve političnih ovir, v letu 2007 pa ga je nadomestil Skupina za regulatorno reformo (*Regiegroep Regeldruk* - RRG). **RRG** je skupen projekt Ministrstva za finance in Ministrstva za gospodarstvo, ki zaposluje 40 javnih uslužbencev in izvaja naslednje aktivnosti:

- koordinacija in nadzor nad programom odprave regulatornih bremen,
- poročanje o stanju implementacije programa vladi,
- koordinacija politik povezanih z odpravo regulatornih bremen na ravni EU ter
- razvoj metodologij in usposabljanje javnih uslužbencev (OECD, 2010)

Z sklepom vlade je bil leta 2000 ustanovljen **ACTAL**, neodvisno svetovalno telo, ki svetuje nizozemski vladi in parlamentu kako zmanjšati regulatorna bremena za podjetja in državljane. Organ zagotavlja:

- ex-ante (predhodna) mnenja na zakonodajne predloge z vidika regulatornih obremenitev;
- vrednotenja predpisov z vidika regulatornih bremen;
- strateške nasvete v zvezi z obstoječo zakonodajo ter
- druga mnenja, ki so usmerjena v izboljšanje nizozemskega pristopa k boljši zakonodaji (ACTAL).

Kljub temu, da nizozemski sistem ne predvideva sistema izravnave, kot je to predvideno v Veliki Britaniji in Kanadi, se je kvantifikacija ciljev za zmanjšanje regulatornih bremen izkazala kot zelo učinkovit mehanizem, kako spodbuditi ministrstva in vladne službe, da aktivno iščejo načine, kako zmanjšati regulatorna bremena (Schout & Sleifer, 2014).

Svetovna banka je identificirala štiri ključne faktorje, ki so pripomogli k uspehu nizozemskega sistema:

- implementacija kvantificiranega cilja – zmanjšanje regulatornih bremen za 25 % je pridobila veliko pozornost javnosti, saj je o programu v takšni obliki relativno enostavno komunicirati. Poleg tega je bila Nizozemska prva država, ki se je odločila za implementacijo tovrstnega projekta.
- Bistvenega pomena je institucionalni položaj organa (Ministrstva za finance), ki koordinira celoten sistem.
- Ustanovitev neodvisnega nadzornega organa ACTAL je dala ocenam objektivnost in dodaten zagon ministrstvu za izvedbo reform.
- Politična zavezanost in podpora vseh večjih političnih strank v parlamentu, da podprejo program odprave regulatornih bremen je zagotovo eden pomembnejših faktorjev uspeha.

Med letoma 2012 in 2017 so bila prizadevanja vlade usmerjena v smeri odprave regulatornih bremen v višini 2,5 milijarde EUR (Vlada Nizozemske).

Viri:

- ACTAL. (brez datuma). Pridobljeno iz <http://www.actal.nl/english/about-actal/>
- OECD. (2010). *Better Regulation in Europe: Netherlands*. Paris: OECD Publishing.
- Schout, A., & Sleifer, J. (2014). Expertise at the Crossroads of National and International Policy Making: A Public Management Perspective. V M. A. al., *THE ROLE OF "EXPERTS" IN INTERNATIONAL AND EURO-PEAN DECISION-MAKING PROCESSES: ADVISORS, DECISION MAKERS OR IRRELEVANT AC-TORS?* (str. 361-377).
- The World Bank Group. (brez datuma). *Doing Business*. Pridobljeno iz Review of the Dutch Administrative Burden Reduction Programme: <https://www.doingbusiness.org/en/reports/thematic-reports/review-of-the-dutch-administrative-burden-reduction-programme>

PORTUGALSKA

Prvi pomembnejši program vlade za boljšo zakonodajo je bil sprejet leta 2006 in je vseboval ukrepe iz predhodnih iniciativ, predvsem v smeri izboljšanja kakovosti in učinkovitosti predpisov, ki so se nanašali na izboljšanje zakonodajnega postopka v skladu s smernicami EU in OECD.

Sledilo je izvajanje programa SIMLEGIS, ki je bil sprejet v okviru 17. portugalske vlade in se je izvajal med majem 2010 in junijem 2011. V primerjavi s predhodnimi 10 leti (2000-2009) je bilo leta 2010 sprejetih manj predpisov, skupaj 199 ministrskih uredb (decretos-leis) in 8 uredb z zakonsko močjo (decretos regulamentares). V preteklih letih je vlada v povprečju na leto sprejela 352 predpisov.

Področje boljše zakonodaje se je znatno okrepilo z ustanovitvijo Službe za regulatorno politiko in načrtovanje v okviru Ministrstva za pravosodje (*Gabinete de Política Legislativa e Planeamento*), ki je izvedlo številne programe, usmerjene v izboljšanje kakovosti predpisov. V prvi fazi so pripravili smernice za pripravo predpisov (*Legística Perspectivas sobre a Concepção e Redacção de Actos Normativos*), ki je bila osnova za kasnejšo spremembo poslovnika vlade. Izdali so tudi smernice za izvajanje presoje učinkov predpisov.

Ustanovitev Komisije za poenostavitev predpisov

Komisija je bila ustanovljena s sklepom vlade, februarja 2001, s ciljem da:

- identificira vsa tista področja, ki jih obstoječi predpisi najbolj obremenjujejo. Pripravljene so bile obsežne študije in analize obstoječe zakonodaje;
- priprava predlogov za poenostavitev obstoječe zakonodaje, predvsem v obliki konsolidacije in kodifikacije;

- možnosti za deregulacijo ali uporabo alternativnih načinov urejanja kot je npr. samoregulacija;
- študijo procesov priprave predpisov.

Skupina je delovala v okviru Ministrstva za reforme in javno upravo (*Ministro da Reforma do Estado e da Administração Pública*), vključevala pa je tudi predstavnike ministrstva za zunanje zadeve, pravosodja in kabineta predsednika vlade. Rezultati dela komisije niso konkretni predlogi ukrepov za poenostavitev predpisov ampak analize, predstavitev dobrih praks in sprejete smernice, ki so kasneje pomembno vplivale na programe poenostavitve predpisov.

Strateški program za kakovost in učinkovitost normativnih aktov vlade

Leta 2003 je bila ustanovljena tehnična komisija za pripravo Strategije za kakovost in učinkovitost normativnih aktov vlade, ki je delovala v okviru kabineta predsednika vlade. Rezultat dela komisije so bili predlogi za poenostavitev obstoječe zakonodaje. Ključna priporočila so obsegala:

- predlog uvedbe sistema evalvacije, vključno z predhodnim vrednotenjem (*ex-ante* presoja učinkov);
- metodologijo prenosa evropskih direktiv;
- dopolnitve poslovnika vlade na podlagi smernic Službe za regulatorno politiko in načrtovanje v okviru Ministrstva za pravosodje.

Program za boljšo zakonodajo (Programa “Legislar Melhor”)

Program vlade za boljšo zakonodajo je bil sprejet leta 2006 in je vseboval ukrepe iz predhodnih iniciativ, predvsem v smeri izboljšanja kakovosti in učinkovitosti predpisov, ki so se nanašali na izboljšanje zakonodajnega postopka v skladu s smernicami EU in OECD.

Program SIMPLEGIS

Program SIMPLEGIS je bil sprejet v okviru 17. portugalske vlade in se je izvajal med majem 2010 in junijem 2011. Program je imel dva pomembna dela: priprava ukrepov ter njihova implementacija in monitoring implementacije. Poleg tega, da je vključeval vse predhodno pripravljena izhodišča in analize, je temeljil na predlogih zunanjih deležnikov. Glavni cilj je bil pridobitev, analiza in implementacija predlogov ukrepov zunanjih deležnikov kot so predstavniki različnih sektorjev dejavnosti, vključno s poslovnimi združenji, sindikati, združenja varstvo potrošnikov, strokovne organizacije, med drugimi subjekti javnega in zasebnega prava.

Glavni cilji programa so bili:

1. zmanjšanje števila predpisov in poenostavitev obstoječih predpisov,
2. večja dostopnost informacij o predpisih in
3. boljše izvajanje predpisov.

Kar zadeva **prvi cilj** - poenostavitev zakonodaje, z manj zakoni – to predstavlja neposredne koristi za vse tiste subjekte, ki morajo v vsakdanjem življenju izpolnjevati obveznosti iz predpisov. Cilj programa je bil jasnejši pravni okvir in lažja uporaba. V prvi vrsti so ta cilj dosegli tako, da so omejili število predpisov, ki jih je pripravila vlada. Zastavili so si cilj manj urejanja s predpisi tako, da se predpisi sprejmejo samo takrat, ko cilja ni mogoče uresničiti drugače, obenem pa se izogniti sprejemanju večjega števila predpisov, ki se nanaša na enako področje.

Drugi cilj je bil razveljaviti več predpisov kot jih je bilo sprejetih. Drugi ukrep je bil t.i. “*Atraso ZERO*” (*zero delay*) kar se tiče prenosa evropskih direktiv, kar pomeni, da se vse direktive prenašajo pravočasno. Eden od pomembnejših korakov je priprava normativnih smernic za vsakega od faz zakonodajnega postopka. Z večjo dostopnostjo informacij o predpisih je mišljen predvsem

enostavnejši jezik, ki bo omogočal širše razumevanje predpisov. Rezultat so pripravljene in objavljene povzetki predpisov v enostavno razumljivem jeziku ter konsolidirane verzije predpisov.

S **tretjim ciljem**, zagotovitev učinkovitega izvajanja predpisov, so se osredotočili na pripravo praktičnih smernic in navodil za izvajanje predpisov, ki so po eni strani subjektom olajšali izpolnjevanje zahtev iz predpisov, po drugi strani pa so zagotovili bolj enotno uporabo predpisov.

Rezultati programa

V primerjavi s predhodnimi 10 leti (2000-2009) je bilo leta 2010 sprejetih manj predpisov, skupaj 199 ministrskih uredb (decretos leis) in 8 uredb z zakonsko močjo (decretos regulamentares). V preteklih letih je vlada v povprečju na leto sprejela 352 predpisov. Leta 2010 je bilo razveljavljenih tudi več kot 300 zakonskih in podzakonskih predpisov. Med 13. oktobrom 2010 in 31. decembrom 2011 je bilo objavljenih več kot 100 konsolidiranih besedil predpisov. (Etner & Silveira, 2014).

Viri:

- Agência para a Modernização Administrativa. (2017). Pridobljeno iz Simplex+ 2017: <https://www.simplex.gov.pt/app/files/967ff098fcc6a0f72d2af69cfab39e70.pdf>
- Etner, D., & Silveira, J. T. (2014). Programas de Better Regulation em Portugal: o SIMPLEGIS. *e-Pública [online]*, 203-243.
- Office of the Secretary of State for Administrative Modernization. (2008). Pridobljeno iz Legislative and Administrative Simplification Programme: <http://workspace.unpan.org/sites/internet/Documents/UNPAN034358.pdf>

ŠVICARSKA KONFEDERACIJA

Za Švicarsko Konfederacijo je značilna visoka stopnja institucionalizacije naknadnih (ex-post) vrednotenj politik. Obveznost vrednotenja je določena na ustavni ravni od leta 1999. V skladu s 170. členom Zvezne ustave Švicarske konfederacije (BV). Zvezna skupščina zagotovi, da se zvezni ukrepi ocenjujejo glede na njihovo učinkovitost. Ustavni pogoji pravnega okvira določajo pluralistično organiziran sistem vrednotenja. Glavne zainteresirane strani, vključene v izvajanje ocenjevanj, so: Zvezni svet, organi Zvezne skupščine in švicarski zvezni urad za revizijo.

Monitor birokracije

Monitor birokracije je projekt SECO, katerega cilj je pridobiti podatke o subjektivnem dojetju regulatornih bremen. Leta 2012 in leta 2014 so bili prek zunanjega izvajalca izvedeni intervjuji z naključno izbranimi podjetji. Podjetja so bila naprošena, da za posamezne tematske sklope opredelijo, ali je regulatorna obremenitev nizka, precej nizka, precej visoka ali visoka. Poleg tega so bili vprašani za mnenje, ali se je v zadnji letih breme močno znižalo, nekoliko zmanjšalo, se je nekoliko povečalo ali močno povečalo, ali je breme ostalo enako. Poleg tega so bila postavljena tudi vprašanja o času in finančnih odhodkih povezanih z izpolnjevanjem administrativnih obveznosti. V letu 2012 je 50,5 % od 1.340 anketirancev menilo, da je regulatorna obremenitev zelo visoka, delež se je leta 2014 zvišal na 54,2 % (Staatssekretariat für Wirtschaft SECO, 2015).

MSP Forum

MSP forum deluje kot neodvisni organ oziroma kot parlamentarna komisija, ki ga je ustanovil Zvezni svet leta 1998. Njegovi člani so podjetniki, njihova naloga pa je analiza predlogov predpisov z vidika regulatornih obremenitev za mikro in mala podjetja. Forum obravnava tudi pakete obstoječe zakonodaje in daje predloge za spremembe in poenostavitve. Trenutno ima forum 12 članov iz privatnega sektorja in se setajajo šestkrat letno. Sestankov se udeležujejo poleg članov tudi pripravljavci obravnavanih predpisov. V mandatu 2012-15 je forum predložil 210 predlogov za zmanjšanje regulatornih obremenitev na 29 predlogov predpisov. Pripravljavci predpisov so upoštevali več kot 60 % predlogov Foruma, v obdobju 2008-11 pa 68 %.

SECO

SECO je zvezni kompetenčni center, sestavljen iz dveh direktorátov. Direktorát za ekonomsko politiko analizira obstoječe predpise glede stroškov in vpliva na gospodarstvo, izvaja interdisciplinarne projekte za izboljšanje regulativnih ukrepov, spremlja celotno veljavnost vseh predpisov in je zato tudi kompetenčni center za regulativna vprašanja. Poleg tega Direktorát za ekonomsko politiko podpira in svetuje zveznim organom glede izvajanja ocen regulativnih stroškov (RIA) (Bundesrat, 2015).

Viri:

- Rani Sharma, M., Freudl, D., Munch, C., Schindler, E., & Wegrich, K. (2013). *Expert report on the implementation of ex-post evaluations*. Prognos.
- Staatssekretariat für Wirtschaft SECO. (09. 04 2015). Pridobljeno iz Evaluation of the „Red Tape Monitor“: https://www.seco.admin.ch/dam/seco/en/dokumente/Standortfoerderung/KMU-Politik/Administrative_Entlastung/Evaluation%20des%20B%C3%BCrokratiemonitors.pdf.download.pdf/Evaluation_des_Buerokratiemonitors.pdf

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Načelo Eden-za-Enega („*One-in One-out*“), Eden-za-Dva („*One-in Two-out*“) od januarja 2013 in Eden-za-Tri („*One-in Three-out*“) od pomladi 2016 je eden od glavnih orodij britanske vlade na področju odprave regulatornih ovir, vendar ne edino. Agencija za boljšo pravno ureditev (*The Better Regulation Executive*) je bila odgovorna za številne druge politike, katerih cilj je bil zmanjšanje stroškov, ki jih podjetjem povzročajo predpisi.

Vladni Pododbor za zmanjšanje reguliranosti

Vse ukrepe, ki so vplivali na poslovne subjekte je moral predhodno odobriti Pododbor za zmanjšanje reguliranosti (*Reducing Regulation Subcommittee (RRC)*), skupaj z morebitno politično potrditvijo. Naloga vladnega pododborá je bila nadzor nad vladnimi politikami vključno z implementacijo načel boljše zakonodaje. Odobritev ukrepov je bil glavni vzvod nadzora RRC.

Pomembno je, da odobritev RRC ni bila potrebna le za primarno zakonodajo, ampak za vse oblike regulacije, vključno z kodeksi ravnanja, navodili in podzakonskimi akti. Kljub temu je sistem vseboval nekatere izjeme, kot so implementacija odločitve sodišč, davčna zakonodaja, okoljske dajatve, proračun, regulacija ali deregulacija javnega sektorja, ali predpisi, ki se nanašajo na državljane. Odobritev RRC je bila pridobljena v okviru medresorskega usklajevanja, ki je trajalo najmanj 6 delovnih dni. Pisna zahteva za potrditev ukrepa je morala poleg obrazložitve vsebovati še:

- oceno učinka in mnenje Odbora za regulatorno politiko (*Regulatory Policy Committee (RPC)*),
- pozitivno mnenje RPC, da je ukrep primeren za sprejem po hitrem postopku skupaj
- z oceno razvrstitve (*Regulatory triage assessment*) ali
- potrditev, da gre za ukrep v okviru *Red Tape Challenge*, zaradi česar je bil avtomatično sprejet po hitrem postopku (Department for Business Innovation & Skills, 2013).

Izjava o normativni dejavnosti

Namen Izjave o normativni dejavnosti (*The Statement of New Regulation (SNR)*), ki so bile objavljene dvakrat letno, je bil obveščanje poslovnih subjektov o zakonodajnih spremembah ter spremljanje napredka vlade glede doseganja ciljev na področju deregulacije. Vsaka izjava je vsebovala vse ukrepe, ki jih je v šestmesečnem obdobju obravnaval RRC in so zahtevali potrditev Odbora za regulatorno politiko (Department for Business Innovation & Skills, 2014).

Vsi ukrepi iz Red Tape Challenge so avtomatično sprejeti po skrajšanem postopku. Drugi regulatorni ukrepi in manj zahtevni ukrepi z majhnim vplivom na gospodarstvo so pogojno lahko vključeni. Ukrep ima majhen vpliv, če povzroča gospodarstvu na letni ravni manj kot 1 milijon GBP. Ukrepi ki izvirajo iz EU predpisov in so bili goldplated (»pozlačeni«) se ne morejo sprejeti po skrajšanem postopku, tudi če imajo majhen vpliv na gospodarstvo (Red Tape Challenge).

Nadzorni odbor za regulatorno politiko

Committee (RPC)) je neodvisno telo, katerega glavni namen je vplivati na vladni pristop k pripravi predpisov, predvsem v smeri dosledne uporabe načel boljše zakonodaje ter odločanja na podlagi dokazov. Za doseganje teh ciljev, RPC izvaja nadzor nad izvedenimi ocenami učinkov osnutkov predpisov in svetuje RRC, ali predlogi ustrezajo zastavljenim ciljem. Ocenjujejo tudi ustreznost Ocen razvrstitve (*Regulatory triage assessments (RTAs)*) in ocene učinkov v okviru *One-in, Two-out (OITO)*) (*Regulatory Policy Committee*).

Načelo „Eden-za-Tri“ („One-in Three-out“)

Britanska vlada je leta 2010 implementirala načelo Eden-za-Enega („*One-in One-out*“), ki nalaga pripravljavcem predpisov, da ob pripravi predpisa, ki pomeni kakršnokoli povečanje regulatornih stroškov, identificirajo stroškovno enakovreden deregulativni ukrep. Leta 2013 je načelo nadomestilo Eden-za-Dva („*One In, Two Out*“), spomladi 2016 Eden-za-Tri („*One In, Three Out*“).

Politika se nanaša na nacionalne predpise, ki nalagajo obveznosti in s tem regulatorne stroške britanskim podjetjem in civilnim organizacijam. Izjeme od pravila so davki, civilna zaščita, proračun, kaznovalna politika in sistemska tveganja na finančnem področju (npr. bančni sektor). Izvzeti so tudi evropski predpisi, razen v obsegu, ko so zahteve v nacionalni zakonodaji strožje od minimalnih standardov EU. Da se zagotavlja konsistentnost in skladnost s predpisano metodologijo neodvisen odbor strokovnjakov, Odbor za regulatorno politiko (*Regulatory Policy Committee (RPC)*), ki deluje na ravni kabineta predsednika vlade in nadzoruje kakovost izvedenih ocen učinkov. Odbor mora odobriti vsak ukrep v okviru „in“ in „out“. Zahtevana je tudi javna objava polletnih poročil, t.i. *Statements of New Regulation (SNR)*, v katerih so navedeni realizirani in načrtovani regulativni in deregulativni ukrepi. Vsak resor je sam odgovoren za doseganje ciljev OITO (Department for Business, Energy & Industrial Strategy, 2013). Kot rezultat dveh sistemov, „*One-in One-out*“ in „*One In, Two Out*“, je britanska vlada v obdobju med 2011 in junijem 2015 znižala regulatorne stroške za 2,189 milijonov GBP (National Audit Office, 2016).

Datum začetka veljavnosti predpisov

Vsi predpisi, ki vsebujejo ukrepe, ki vplivajo na poslovne subjekte, lahko začnejo veljati 6. aprila ali 1. oktobra, z namenom učinkovitejšega obveščanja poslovne in druge zainteresirane javnosti o zakonodajnih spremembah, zato da lahko načrtujejo prihodnje aktivnosti in tako zmanjšajo morebitne stroške prilagoditve poslovanja. Iz sistema so izvzeti ukrepi, ki vplivajo na poslovanje podjetij, vendar se nanašajo na področje zračne navigacije, zaprtje cest, izvirajo iz EU predpisov ali zanje ni potrebna odobritev RRC (Department for Business, Energy & Industrial Strategy, 2013).

Ukinitev nepotrebnih predpisov: Red Tape Challenge

S projektom imenovanim *Red Tape Challenge* je vlada pričela leta 2011 in je v tistem času predstavljal eno od najbolj inovativnih pristopov k odpravi regulatornih bremen. Pobuda je posledica zaveze takratne vlade, da bo zmanjšala število predpisov. Izhodiščni cilj projekta je bil pregledati 21.000 predpisov do decembra 2013. Sčasoma se je proces optimiziral na način, da ni bil več cilj zmanjšanje števila predpisov, ampak analiza obstoječe zakonodaje z vidika doseganja ciljev ter ugotovitve, ali bi bilo možno doseči enake cilje na manj obremenjujoč način. V projektu so aktivno sodelovali ministri in kabinet predsednika vlade, kar je bistven element, ki je vplival na uspešnost projekta.

Poleg uporabe spletnih orodij in poudarek na mnenju zunanjih deležnikov, je bistveni element projekta sistematičen pristop k pregledu vseh predpisov. Spletna stran je ekipi projekta omogočila, da je v določenem časovnem obdobju objavila vse predpise z določenega področja. Zainteresirana javnost je imela tako dostop do vseh predpisov na uporabnikom prijazen način, predpise pa so lahko komentirali v vnaprej določenem omejenem časovnem obdobju. Spletno stran je do oktobra 2012 obiskalo več kot 230.000 obiskovalcev, ki so oddali 30.000 komentarjev, več kot 1.000 komentarjev je bilo prejetih

preko elektronske pošte. Ocenjeno je bilo, da je bilo uporabnih okrog 15 % komentarjev prejetih prek spletnega foruma in 43 % komentarjev prejetih po elektronski pošti.

V okviru 'crowd-sourcinga', množičnega javnega posvetovanja so pozvali poslovne subjekte, da izpostavijo tiste predpise, ki so po njihovem mnenju najbolj obremenjujoči.

Predmet posvetovanja je bilo 5.662 predpisov s 28 področij razdeljenih na več kot 100 podpodročij, izključeni so bili predpisi z davčnega področja in področja nacionalne varnosti. Skupaj so prejeli več kot 30.000 komentarjev javnosti (OECD).

Do januarja 2014, ko se je projekt zaključil, je bilo ukinjenih ali poenostavljenih 800 predpisov, s čimer je bilo gospodarstvo po ocenah britanske vlade razbremenjeno za 1,5 milijarde GBP (Red Tape Challenge).

Eden najpomembnejših elementov uspeha projekta je bila zagotovo tudi notranja organizacija. Vsak posamezen resor je bil sam odgovoren za proces spremembe predpisov z njihove pristojnosti in tudi za rezultate projekta na njihovem področju. Resorji so bili tudi sami odgovorni za analizo prejetih pripomb in komentarjev javnosti. V roku petih do šestih tednih po zaključku posvetovanja o posamezni temi, je moral resor pripraviti predloge za izboljšanje predpisov. Predlogi so bili v prvi fazi pregledani znotraj resorja, s strani t.i. "Tiger Team", sestavljenih iz zaposlenih iz različnih oddelkov znotraj resorja.

Resorji so poleg internega posvetovanja, organizirali tudi posvetovanje s pomembnimi zunanjimi deležniki, t.i. "Sector Champions", predvsem predstavniki zbornic in interesnih združenj, ki so resorjem nudili strokovno pomoč.

Bistven faktor uspeha je bila tudi aktivna udeležba ministrov v procesu, ki so bili člani *Ministerial Star Chambers*. Skupina ministrov se je sestajala s predstavniki resorja in Sector Champions, kjer so od pristojnih javnih uslužbencev zahtevali utemeljitev, zakaj je predpis sploh potreben, kakšni so njegovi cilji ter ali jih je možno doseči na druge načine. Faza posvetovanja o določeni temi je trajala od pet do šest tednov, faze ki ji sledijo pa okvirno 3 mesece (Cabinet Office).

KANADA

Vladna strategija upravljanja s predpisi (*The Cabinet Directive on Regulatory Management*) je začela veljati 1. aprila 2012 in nadgrajuje vladno direktivo iz leta 2007 o racionalizaciji predpisov (*Cabinet Directive on Streamlining Regulation*). S sprejetjem se je vlada zavezala, da bo pri pripravi predpisov upoštevala naslednja načela:

- varovanje javnega interesa;
- izboljšanje učinkovitosti predpisov;
- sprejemanje odločitev na podlagi dokazov;
- spodbujanje pravičnega in konkurenčnega tržnega gospodarstva;
- spremljanje in nadzor nad administrativnimi bremenji;
- ustvarjanje dostopne, razumljive in odzivne pravne ureditve ter
- pravočasnost in skladnost politik ter minimalno podvajanje (Government of Canada, 2014).

Osrednji organ, ki je odgovoren za izvajanje in nadzor nad izvajanjem Vladne strategije upravljanja s predpisi je **Sekretariat Vladnega odbora za finance** (*Treasury Board Secretariat (TBS)*), ki pripravljavcem predpisov zagotavlja smernice in orodja, potrebna za učinkovito izvajanje zahtev iz direktive. TBS je odgovoren tudi za implementacijo glavnih pobud kanadske vlade na področju boljše zakonodaje, povezanih z odpravo regulatornih bremen, povečanjem odprtosti in preglednosti regulatornega sistema.

Kanadska vlada je leta 2012 sprejela tudi Akcijski načrt za zmanjševanje birokracije (*The Red Tape Reduction Action Plan*). Osrednji cilj akcijskega načrta je zmanjševanje regulatornega bremena za

kanadske državljanke in podjetja, olajšanje komunikacije z regulatorji ter izboljšanje storitve in predvidljivost v federalnem regulativnem sistemu.

Na podlagi akcijskega načrta je kanadska vlada **29. januarja 2014 parlamentu v sprejem predložila Zakon o zmanjšanju administrativnih bremen (*Red Tape Reduction Act*)**, katerega glavni cilj je nadzor nad administrativnimi bremenimi, ki jih imajo podjetja zaradi sprejetih predpisov. Zakon je bil sprejet aprila 2015. Poleg sprejema zakona, je Akcijski načrt za zmanjševanje birokracije iz leta 2012 predvidel tudi implementacijo načela "Eden-za-enega", ki je stopil v veljavo 1. aprila 2012 in uvaja strog nadzor nad rastjo administrativnih bremen za podjetja. Pravilo "Eden-za-enega" je eden od šestih sistemskih reform v okviru Akcijskega načrta za zmanjševanje birokracije, ki se je izkazalo kot učinkovito orodje za izvajanje sistemskega nadzora nad administrativnim bremenom podjetij.

Med letom 2012 in junijem 2014 je vlada v skladu s pravilom "Eden-za-enega" zmanjšala neto administrativna bremena za podjetja za več kot 22 milijonov dolarjev na letni ravni, kar je privedlo do ocenjenega letnega prihranka v višini 290.000 ur, porabljenih za izpolnjevanje administrativnih obveznosti. Dosegla je tudi neto zmanjšanje števila predpisov za 19 (Government of Canada, 2015).

V skladu s pravilom "Eden-za-enega" morajo pripravljavci predpisov, v primeru spremembe obstoječega predpisa in uvedbe novih administrativnih bremen za podjetja, v okviru obstoječih predpisov v njihovi pristojnosti zmanjšati administrativna bremena v enaki višini. V primeru sprejetja novega predpisa se od pripravljavcev predpisov zahteva ne le enakovredno izravnava administrativnih bremen, ampak tudi ukinitve enega predpisa izmed predpisov v njihovi pristojnosti.

Za merjenje regulatornih stroškov se uporablja Standard Cost Model (SCM). Objava letnih poročil - An Annual Scorecard Report zagotavlja pregledno in transparentno spremljanje implementacije načela. Na podlagi Vladne strategije upravljanja s predpisi so resorji (pripravljavci predpisov) odgovorni za:

- omejevanje rasti administrativnih bremen tako, da zagotovijo, da se vsaka nova administrativna obremenitev za podjetja, ki jo uvaja sprememba predpisa (IN), nadomesti z enakovrednim zmanjšanjem administrativnega bremena za podjetja iz obstoječega predpisa (OUT);
- nadzor nad številom predpisov z razveljavitvijo vsaj enega obstoječega predpisa vsakič, ko se uvede nov predpis, ki nalaga administrativno breme za podjetja.

Omejevanje rasti administrativnih bremen tako, da zagotovijo, da se vsaka nova administrativna obremenitev za podjetja, ki jo uvaja sprememba predpisa (IN), nadomesti z enakovrednim zmanjšanjem administrativnega bremena za podjetja iz obstoječega predpisa (OUT) – ELEMENT A

V skladu s prvim delom pravila je potrebno spremembe predpisov, katerih posledica je zvišanje administrativnih bremen za podjetja, izravnati z enakovrednim zmanjšanjem administrativnih stroškov iz predpisov, v pristojnosti resorja. Te spremembe se običajno nanašajo na ukinitve specifičnih zahtev glede poročanja, sprememba frekvence poročanja, uvedba elektronskega poročanja ali omogočanje izmenjave informacij med vladnimi službami ali drugimi ravnmi vlade.

Nadzor nad številom predpisov z razveljavitvijo vsaj enega obstoječega predpisa vsakič, ko se uvede nov predpis, ki nalaga administrativno breme za podjetja – ELEMENT B

V skladu z drugim delom pravila morajo resorji ukiniti predpis v primeru, če je bil sprejet popolnoma nov predpis, ki nalaga podjetjem nove administrativne stroške (ta del pravila se ne uporablja v primeri spremembe obstoječega predpisa). Pri tem je pomembno, da se v tem delu ne gleda višina ukinjenih regulatornih bremen, ampak zgolj ukinitve enakega števila predpisov. Izravnava višine administrativnih bremen se izvede v okviru prvega dela pravila, ko je potrebno poleg ukinitve enega predpisa izravnati na novo uvedene administrativne stroške v okviru obstoječih predpisov.

Za izpolnjevanje zahtev o ukinitvi enakega števila predpisov in izravnave administrativnih bremen, lahko ministri izbirajo iz celotnega portfelja predpisov ministrstva. Portfeljski pristop ministrom

omogoča, da pregledajo obstoječe predpise resorja, za katerega so odgovorni in jim zagotovi prožnost pri upravljanju lastnih predpisov.

Spremljanje in nadzor nad implementacijo se izvaja na ravni posameznega resorja, kot tudi na ravni celotne vlade. Za zagotovitev mehanizmov spremljanja in poročanja implementacije pravila so odgovorni resorji sami, Treasury Board of Canada Secretariat pa pripravlja letna poročila o napredku celotne vlade (Government of Canada, 2013).

Regulatorna reforma v Kanadski provinci - Britanski Kolumbiji

Deželna vlada Britanske Kolumbije je bila prva kanadska provinca, ki je leta 2001 izvedla večjo regulatorno reformo. V prvem koraku so popisali vse regulatorne zahteve iz obstoječih predpisov (t.i. *baseline measurement*), na podlagi česar so postavili cilj zmanjšanje regulatornih bremen za 1/3. Sistem so zasnovali zelo ozko, s številnimi izjemami (predpisi s področja varnosti in zdravja), izvzete so bile tudi obveznosti, ki niso bile neposredna posledica regulacije (smernice, navodila), kar je posledično močno vplivalo na kakovost sistema. Sprejeli so tudi zelo ohlapno definicijo regulatorne zahteve, ki je obsegala vse „obveznosti, zapovedi ali prepovedi, ki jih zakon ali uredba nalaga posamezniku, poslovnemu subjektu ali dejavnosti“.

Vsem resorjem, vključno z vladnimi službami in regulatornimi agencijami je bilo naloženo, da izvedejo popis vseh obveznosti iz predpisov v njihovi pristojnosti. Na podlagi popisov so vzpostavili vladno bazo, ki je na koncu obsegala 360 000 regulatornih obveznosti.

Projekt vlade je bil zelo obsežen, vendar pa obenem tudi pomanjkljiv, saj se je osredotočil zgolj na opredelitev števila obveznosti, brez razlikovanja med posameznimi vrstami regulatornih zahtev, ne glede na število subjektov, na katere se je zahteva nanašala, niti glede gospodarskih učinkov.

Vsako od ministerstev je bilo odgovorno, da za svoje predpise opredeli tiste obveznosti, ki jih je možno ukiniti, ali jih je potrebno spremeniti. Na vladi ravni je bil pripravljen „kontrolni seznam“, ki je vključeval različne kategorije: obratno dokazno breme, analiza stroškov in koristi, analiza konkurenčnosti, načelo racionalizacije, stroški zagotavljanja skladnosti, enostavnost jezika. Vsak od resorjev je moral izpolniti kontrolni seznam za vsakega od predpisov v njihovi pristojnosti.

Resorji so morali v primeru, da je sprememba ali sprejem novega predpisa uvajala nove obveznosti, uvedbo izravnati z ukinitvijo vsaj dveh obveznosti.

Rezultat celotnega projekta je 43 % zmanjšanje regulatornih zahtev v zadnjih 15 letih, zaradi česar je Britanska Kolumbija vodilna na svetu kar se tiče regulatorne reforme na splošno, še posebej pa glede uvedbe regulatornega proračuna (Jones, 2015).

Viri:

Government of Canada. (07. 03 2013). Pridobljeno iz Controlling Administrative Burden That Regulations Impose on Business: Guide for the ‚One-for-One‘ Rule: <https://www.canada.ca/en/treasury-board-secretariat/services/federal-regulatory-management/guidelines-tools/controlling-administrative-burden-guide-one-for-one-rule.html>

Jones, L. (2015). *Cutting Red Tape in Canada: A Regulatory Reform Model for the United States?* Arlington, VA: Mercatus Center at George Mason University.

Rani Sharma, M., Freudl, D., Munch, C., Schindler, E., & Wegrich, K. (2013). *Expert report on the implementation of ex-post evaluations*. Prognos.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

Sprejem zakona bo občutno (za približno šestkratnik) zmanjšal število zavezujočih predpisov, ki jih morajo poznati in uporabljati naslovniki in uporabniki pravnih norm, zato bo imel ugoden vpliv na zmanjšanje administrativnih ovir v pravnih razmerjih med posamezniki in oblastnimi organi.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejem zakona bo izboljšal pravno predvidljivost posegov v okolje, zato bo imel ugoden vpliv na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Sprejem zakona bo izboljšal pravno predvidljivost poslovnega okolja, zato bo imel ugoden vpliv na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Sprejem zakona bo izboljšal poznavanje sistema socialne varnosti in socialnega zavarovanja, zato bo imel ugoden vpliv na prejemnike socialnih pomoči.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejem zakona ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejem zakona ne bo imel posledic na druga področja.

7. PRIKAZ SODELOVANJE JAVNOSTI PRI PRIRAVI ZAKONA

Prvi del predloga zakona je bil predstavnikom javnosti predstavljen v okviru SSDB. Svoje predloge in pomisleke je posredovala tudi informacijska pooblaščenka. Bistveni del njenih predlogov je bil upoštevan. Pri drugem delu zakona pa naslavlja strokovna nomotehnična vprašanja, kjer se pričakuje manjši vpliv in manjša dodana vrednost sodelovanja javnosti. Po drugi strani pa je sprejem zakona, ki vzpostavlja javni register prvi predpogoj za izboljšanje pogojev sodelovanja javnosti pri pripravi predpisov v bodoče.

8. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Ivan Simič, predsednik Strateškega sveta za debirokratizacijo
- dr. Katja Triller Vrtovec, državna sekretarka v Kabinetu predsednika vlade, zadolžena za debirokratizacijo

II. BESEDILO ČLENOV

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se zaradi zmanjšanja upravnega in regulatornega bremena v državni upravi in izboljšanja učinkovitosti njenega poslovanja spreminjajo in dopolnjujejo določbe:

1. Zakon o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 52/16, v nadaljevanju ZPPreb-1),
2. Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE, v nadaljevanju ZUP)
3. Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 40/12 – ZUJF in 158/20 – ZIntPK-C, v nadaljevanju ZJU)
4. Zakon o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US, 10/17, 16/19 – ZNP-1 in 70/19 – odl. US, v nadaljevanju ZPP)
5. Zakon o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – odl. US, 19/15 – odl. US, 30/16, 10/17 – ZPP-E, 11/18 – ZIZ-L in 35/18 – odl. US, v nadaljevanju ZST-1)
6. Zakon o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (Uradni list RS, št. 22/18, v nadaljevanju ZSICT)
7. Zakon o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US in 73/19 – odl. US, v nadaljevanju ZP-1),
8. Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo in 158/20, v nadaljevanju ZIntPK),
9. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE, 133/20 in 174/20 – ZIPRS2122, v nadaljevanju ZIPRS2122),
10. Zakon o davčnem potrjevanju računov (Uradni list RS, št. 57/15 in 69/17, v nadaljevanju ZDavPR)
11. Zakon o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 18/96 – ZDavP, 34/96, 87/97 – ZDavP-A, 3/98, 7/98 – odl. US, 106/99 – ZPIZ-1, 81/00 – ZPSV-C, 97/01 – ZSDP, 97/01, 62/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 96/12 – ZPIZ-2, 91/13 – ZZVZZ-M, 99/13 – ZSVarPre-C in 26/14 – ZSDP-1, v nadaljevanju ZPSV)
12. Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B, 46/14, 21/18 – ZNOrg, 31/18 in 82/20)
13. Zakon o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ, 65/17 in 175/20 – ZIUOPDVE, v nadaljevanju ZVis),
14. Zakon o športu (Uradni list RS, št. 29/17, 21/18 – ZNOrg in 82/20, v nadaljevanju ZŠpo-1),
15. Zakon o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20 in 152/20 – ZZUOOP, v nadaljevanju ZZDej),
16. Zakon o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN in 60/17 – ZPVPJN-B, v nadaljevanju ZUL).

(2) Določa se prenehanje veljavnosti zakonov, ki zaradi poteka časa (konzumiranost) ali spremenjenih družbenih ali tehnoloških razmer (obsoletnost) ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti, ter prenehanje smiselne uporabe zveznih predpisov, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob osamosvojitvi.

DRUGI DEL SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

ZAKON O PRIJAVI PREBIVALIŠČA

2. člen

V ZPPreb-1 se v 4. členu za besedo vročanje doda besedilo "(elektronskega naslova in naslova stavbe)".

3. člen

V ZPPreb-1 se za 24. členom dodajo novi 24.a do 24.c členi, ki se glasijo:

"24.a člen
(vrste naslovov za vročanje)

(1) Naslov za vročanje dokumentov v elektronski obliki je elektronski naslov posameznika, ki je v stalnem registru prebivalstva povezan z njegovo kontaktno številko mobilnega telefona.

(2) Naslov za vročanje pošiljk, ki jih ni mogoče dostaviti v elektronski obliki, je naslov stavbe s hišno številko.

24.b člen
(kontaktna številka mobilnega telefona)

Posameznik lahko pristojnemu organu kadarkoli sporoči številko mobilnega telefona, na katero bo prejemal in iz katere bo pošiljal kratka obvestila v zvezi z vročanjem (e-vročilnica). Če posameznik nima svoje številke mobilnega telefona, navede številko mobilnega telefona osebe, ki jo s tem pooblasti za prejemanje in pošiljanje teh obvestil (pooblaščenec za e-vročilnico).

24.c člen
(pogoji za vročanje na elektronski naslov)

(1) Če posameznik pristojnemu organu sporoči svoj elektronski naslov, se mu dokumenti vročajo v elektronski obliki.

(2) Posameznik, ki zunaj naslova stalnega ali začasnega prebivališča prebiva več kot 14 dni, mora pristojnemu organu sporočiti svoj elektronski naslov za vročanje ali pa sporočiti naslov osebe, ki naj se ji v tem času vročajo poštno pošiljke zanjo (pooblaščenec za vročitve).

(3) Če posameznik pristojni organ seznanjen z elektronskim naslovom, ga pristojni organ pozove k izrecnemu soglasju, da se bo vročanje opravljalo na ta elektronski naslov in da sam nosi odgovornost za skrb za ažurnost posredovanih podatkov ter stopnjo varnosti, ki mu jo posredovani elektronski naslov zagotavlja."

4. člen

V ZPPreb-1 se naslov 25. člena spremeni tako, da se glasi: "(pogoji za vročanje na naslov stavbe s hišno številko)"

5. člen

V ZPPreb-1 se naslov 26. člena spremeni tako, da se glasi: "(določitev, kateri naslov stavbe s hišno številko se šteje za naslov za vročanje)"

6. člen

V ZPPreb-1 se prvi do peti odstavek 35. člena spremeni tako, da se glasi:

"(1) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje s centralnim registrom prebivalstva. Iz registra stalnega prebivalstva se v centralni register prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini, naslovih za vročanje (elektronski naslov in naslov stavbe) in njihovem trajanju ter kontaktni številki mobilnega telefona, volilni pravici, administrativnih selitvah, tehničnih preštevilčenjih in drugih tehničnih podatkih, ki so potrebni za vodenje centralnega registra prebivalstva.

(2) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje z evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic. Iz registra stalnega prebivalstva se v evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini, naslovih za vročanje (elektronski naslov in naslov stavbe) in njihovem trajanju ter kontaktni številki mobilnega telefona.

(3) Register stalnega prebivalstva se povezuje z matičnim registrom, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, poslovni sposobnosti, državljanstvu, datumu smrti, zakonskem stanu posameznika ter podatki o imenu in priimku, EMŠO ter poslovni sposobnosti zakonitega zastopnika in pooblaščenega osebe posameznika. V matični register se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini, naslovih za vročanje (elektronski naslov in naslov stavbe) ter kontaktni številki mobilnega telefona.

(4) Register stalnega prebivalstva se povezuje z registrom tujcev, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu, datumu smrti tujca in prošnjah za izdajo dovoljenj za prebivanje ter izdanih dovoljenjih za prebivanje ali drugih odločitvah, ki se nanašajo na prijavo stalnega prebivališča. V register tujcev se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini, naslovih za vročanje (elektronski naslov in naslov stavbe) ter kontaktni številki mobilnega telefona.

(5) Register stalnega prebivalstva se povezuje z evidencami, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, iz katerih se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu prosilcev za mednarodno zaščito in oseb s priznano mednarodno zaščito, prošnjah za priznanje mednarodne zaščite ter izdanih dovoljenjih za prebivanje na podlagi priznane mednarodne zaščite. V evidence, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini, naslovih za vročanje (elektronski naslov in naslov stavbe) ter kontaktni številki mobilnega telefona."

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

7. člen

V prvem odstavku 28. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi: "Na ministrstvu odločbe v upravnem postopku lahko izdaja tudi državni sekretar."

8. člen

Drugi odstavek 83. člena ZUP se spremeni tako, da se glasi: "Organ načeloma vroča po elektronski poti, razen če stranka registru stalnega prebivalstva ni posredovala svojega elektronskega predala ali če vročitev v elektronski predal ni mogoča."

9. člen

Drugi, tretji in četrti odstavek 86. člena ZUP se spremenijo tako, da se glasijo:

"(2) Informacijski sistem iz prejšnjega odstavka pošlje naslovníku na kontaktno mobilno številko, ki je navedena v registru stalnega prebivalstva, kratko sporočilo, da mora dokument prevzeti v 15 dneh.

(3) Naslovník dokument prevzame iz informacijskega sistema iz prvega odstavka tako, da z uporabo gesla, ki ga je prejel na telefonsko številko iz prejšnjega odstavka, dokaže svojo istovetnost, presname dokument v elektronski obliki in elektronsko podpiše vročilnico. Kot dokaz o vročitvi se šteje tudi povratno kratko sporočilo stranke s kontaktne številke mobilnega telefona.

(4) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko naslovník prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko je bilo sporočilo puščeno v informacijskem sistemu, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje pošlje dokument v elektronski predal naslovníka in organu kratko sporočilo na telefonsko številko iz drugega odstavka tega člena, da dokument ni bil prevzet v zakonitem roku."

10. člen

V prvem in tretjem odstavku 97. člena se črta besedilo »z besedami«.

11. člen

V drugem odstavku 178.b člena se črta besedilo »in z žigom«.

12. člen

Tretji odstavek 210. člena se spremeni tako, da se črta besedilo "in žig organa" in »in žiga«.

ZAKON O JAVNIH USLUŽBENCIH

13. člen

Prvi odstavek 24. člena ZJU se spremeni tako, da se glasi:

“(1) O pravici oziroma obveznosti javnega uslužbenca, razen navodil za delo v okviru opisa nalog delovnega mesta ter obveščanja o odmeri letnega dopusta, oziroma o zahtevi za odpravo kršitev pravice iz delovnega razmerja se odloči s pisnim sklepom, ki mora biti obrazložen in vročen javnemu uslužbencu. Za vročitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek.”

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Glede obveščanja javnih uslužbencev o odmeri letnega dopusta se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja«

Dosedanji drugi do sedmi odstavek, postanejo tretji do osmi odstavek.

14. člen

Za 24. členom ZJU se doda nov člen, ki se glasi:

"24.a člen
(vročanje po elektronski poti)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni postopek, glede vročanja, se lahko sklep iz prvega odstavka prejšnjega člena, razen sklep o premestiti, pošlje tudi po elektronski poti v elektronski predal, ki ga zagotavlja in uporabo nalaga delodajalec.

(2) Javni uslužbenec sklep prevzame s tem, ko odpre elektronsko sporočilo, informacijski sistem pa o tem obvesti pošiljatelja.

(3) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko javni uslužbenec odpre elektronsko sporočilo. Če javni uslužbenec elektronskega sporočila ne odpre v petnajstih dneh od dneva, ko mu je bilo sporočilo poslano na elektronski naslov, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka.

ZAKON O PRAVDNEM POSTOPKU

15. člen

V drugem odstavku 141.a člena ZPP se črta besedilo "overjenega".

ZAKON O SODNIH TAKSAH

16. člen

V ZST-1 se v 10. členu za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Plačila sodnih taks je oproščena stranka za postopek, za katerega ji je bila dodeljena redna ali izredna brezplačna pravna pomoč po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč.«.

Dosedanji tretji do šesti odstavek postanejo četrti do sedmi odstavek.

ZAKON O SODNIH IZVEDENCIH, SODNIH CENILCIH IN SODNIH TOLMAČIH

17. člen

V ZSICT se 23. člen spremeni tako, da se glasi:

»23. člen
(dolžnost sporočanja podatkov)

(1) Za namene iz prejšnjega člena mora sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač najpozneje v treh dneh pisno, kar vključuje elektronsko pošto, sporočiti ministrstvu vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki ali naslovu elektronske pošte in podatkov o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu.

(2) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač mora do konca januarja v posameznem koledarskem letu ministrstvu posredovati pisno izjavo o delu v prejšnjem koledarskem letu (poročevalsko obdobje), ki vsebuje podatke o izvedenskih mnenjih, cenitvah oziroma prevodih ali tolmačenjih, in sicer:

- število izdelanih izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov oziroma opravljenih tolmačenj in njihovih dopolnitev ter
- nazive državnih organov, ki so zahtevali izvedbo njegovega dela.

(3) Če ministrstvo ne prejme pisne izjave iz prejšnjega odstavka v predpisanem roku, sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača izbriše iz javnega dela imenika in spet vpiše v ta del imenika po posredovanju zahtevane izjave.

(4) Sodni izvedenec, sodni cenilec oziroma sodni tolmač mora za potrebe izvajanja tega zakona vsa izdelana izvedenska mnenja, cenitve oziroma prevode listin hraniti v fizični ali elektronski obliki, in sicer še najmanj pet let po njihovem nastanku.«.

ZAKON O PREKRŠKIH

18. člen

V ZP-1 se v 57. členu prvi odstavek spremeni, tako da se glasi:

“(1) Plačilni nalog se izda, če pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa:

- prekršek osebno zazna, ali
- ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav ali
- če pooblaščen uradna oseba prekršek ugotovi na podlagi obvestil in dokazov, zbranih neposredno po kršitvi.

Plačilni nalog se kršitelju, če je ta navzoč, vroči takoj na kraju prekrška. Ob vročitvi plačilnega naloga se kršitelju hkrati ustno predstavi storjeni prekršek in dokaze, kar se zaznamuje na plačilnem nalogu.”

Drugi odstavek 57. člena se črta.

Tretji odstavek 57. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Plačilni nalog, ki velja kot pisna odločba o prekršku, vsebuje: osebno ime in naslov, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa datum rojstva, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, kraj in čas storitve prekrška, pravno opredelitev prekrška, znesek globe in stroškov postopka ter rok za njihovo plačilo, opozorilo o pravici do plačila globe in stroškov postopka na obroke, da bodo izrečeni globa in stroški postopka, ki ne bodo pravočasno plačani, prisilno izterjani, če globe ne bo mogoče izterjati niti prisilno, pa se bo lahko v skladu z zakonom izvršila z nadomestnim zaporom lahko pa tudi druge podatke v skladu s predpisi. Plačilni nalog, izdan za prekrške zoper varnost cestnega prometa, mora vsebovati tudi število izrečenih kazenskih točk v cestnem prometu, navedbo vrste voznika in kategorijo vozila, s katerim je bil storjen prekršek. Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo prekrškovnega organa, pri katerem se pravno sredstvo vložiti.«

ZAKON O INTEGRITETI IN PREPREČEVANJU KORUPCIJE

19. člen

V 35. členu ZIntPK se v petem odstavku črta besedilo », če ta ni bil izveden, pa pred sklenitvijo pogodbe z organom ali organizacijo javnega sektorja iz prvega odstavka tega člena«.

ZAKON O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2021 IN 2022 (ZIPRS2122)

20. člen

V ZIPRS2122 se 62. člen črta.

V 78. členu se v prvem odstavku sedma alineja črta.

ZAKON O DAVČNEM POTRJEVANJU RAČUNOV

21. člen

V 4. točki 2. člena ZDavPR se črta besedilo »plačila s plačilno ali kreditno kartico, čekom in drugi podobni načini plačila.«

22. člen

Spremeni se besedilo 12. člena ZDavPR, ki se po novem glasi:

»12. člen
(izdajanje računov)

(1) Zavezanec, ki je izdal račun v skladu s 7. členom tega zakona, izda račun kupcu le v primeru, da kupec plača z gotovino. Kadar kupec ne plača z gotovino, se račun kupcu izda le na njegovo zahtevo.

(2) Zavezanec mora v poslovnem prostoru na vsaki elektronski napravi za izdajo računov ali drugem kupcu vidnem mestu objaviti obvestilo o obveznosti izdaje računa in izročitve računa kupcu v primeru plačila z gotovino ter o obveznosti kupca, da prevzame in zadrži izdani račun.

(3) Kupec blaga oziroma prejemnik storitve, ki je račun plačal z gotovino, mora prevzeti račun in ga zadržati neposredno po odhodu iz poslovnega prostora in ga na zahtevo predložiti pooblaščenim osebam davčnega organa ali Tržnega inšpektorata Republike Slovenije.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino in obliko obvestila o obveznosti izdaje računa in obveznosti kupca prevzeti in zadržati izdani račun iz prvega odstavka tega člena.«

23. člen

V 17. členu se beseda v oklepaju »drugi« zamenja z besedo »tretji«.

24. člen

V 9. točki 18. člena se beseda v oklepaju »prvi« zamenja z besedo »drugi«.

ZAKON O PRISPEVKIH ZA SOCIALNO VARNOST

25. člen

V ZPSV se v 3. členu doda nov šesti odstavek, ki se glasi: "Najvišja osnova za plačilo prispevkov za socialno varnost znaša bruto 6.000,00 evrov."

Sedanji šesti in sedmi odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

ZAKON O OHRANJANJU NARAVE

26. člen

V ZON se spremeni drugi odstavek 59. člena tako, da se glasi: »(2) V skladu z aktom o zavarovanju lahko ustanovitelj sam neposredno upravlja zavarovano območje v organizacijski enoti, v režijskem obratu, ustanovi v ta namen javni zavod, poveri upravljanje javnemu zavodu, ki je ustanovljen z namenom usmerjanja trajnostnega gospodarjenja naravnih dobrin, ali podeli koncesijo za upravljanje.

27. člen

V prvem odstavku 156. člena se za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi: "Z aktom o ustanovitvi se lahko za izvajanje neposrednega nadzora na zavarovanih območjih, ki jih je ustanovila lokalna skupnost, pooblasti tudi redarstvo, ki deluje v okviru občinske ali skupne občinske uprave."

ZAKON O VISOKEM ŠOLSTVU

28. člen

V drugem odstavku 81. člena Zakona o visokem šolstvu se 3. točka spremeni, tako da se glasi: »3. vpisna številka in akademska elektronska identiteta,«.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. stalno in začasno prebivališče, naslov za osebno vročanje pošte (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka, občina, država) ter elektronski naslov,«.

Za dvanajstim odstavkom se dodata nova trinajsti in štirinajsti odstavek, ki se glasita:

»Visokošolski zavod lahko spremembe podatkov iz 1., 2., 5., 6. (razen elektronskega naslova) in 7. točke drugega odstavka tega člena, pridobi iz evidence iz 81.e člena tega zakona na podlagi podatka o enotni matični številki občana s povezovanjem zbirk.

Za ureditev zavarovanja študentov za poškodbe pri delu in poklicno bolezen pri praktičnem pouku, pri opravljanju proizvodnega dela oziroma delovne prakse in na strokovnih ekskurzijah se evidence iz

prvega odstavka 81. člena na podlagi EMŠO lahko povežejo z evidenco zavarovanih oseb, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, prek sistema za podporo poslovnim subjektom.«.

Dosedanji trinajsti odstavek postane petnajsti odstavek.

29. člen

V 81.b členu Zakona o visokem šolstvu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Podatke za evidenco iz prvega odstavka tega člena visokošolski zavodi in študentski domovi dobijo od študenta oziroma iz eVŠ s povezovanjem zbirk.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

30. člen

V prvem odstavku 81.e člena Zakona o visokem šolstvu se 12. točka spremeni tako, da se glasi:

»12. enolični identifikator in ime dela programa (smeri, modula),«.

19. točka se spremeni tako, da se glasi:

»19. datum in vrsta vpisa v letnik ter študijsko leto, ko je študent vanj vpisan,«.

21. točka se spremeni tako, da se glasi:

»21. datum dokončanja študija in jezik, v katerem je bila izobrazba dosežena,«.

22. točka se spremeni tako, da se glasi:

»22. podatek o tem, ali je študentu priznано podaljšanje statusa študenta in iz katerega razloga,«.

31. člen

V prvem odstavku 81.g člena Zakona o visokem šolstvu se 28. točka spremeni tako, da se glasi:

»28. o tem, ali uveljavlja dodatno razvrstitveno pravilo, kot ga opredeljuje predpis iz tretjega odstavka 73.b člena tega zakona,«.

32. člen

V tretjem odstavku 82. člena Zakona o visokem šolstvu se tretji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Pri prijavi prijavljenega s kvalificiranim digitalnim potrdilom ali z računom avtentikacijske in avtorizacijske infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: AAI-račun) se podatki iz prejšnjega stavka in podatki, ki se o njem vodijo v eVŠ, prijavljenemu prikažejo ob izpolnjevanju elektronske vloge.«.

V četrtem odstavku se tretji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Pri prijavi prijavljenega s kvalificiranim digitalnim potrdilom ali AAI-računom se podatki iz prejšnjega stavka in podatki, ki se o njem vodijo v eVŠ, prijavljenemu prikažejo ob izpolnjevanju elektronske vloge.«.

V petem odstavku se v prvem stavku črta besedilo, ki se glasi:

»na način in v obliki, določeni v predpisu iz sedmega odstavka 16. člena tega zakona«.

Za desetim odstavkom se dodata nova enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasita:

»Na podlagi elektronske vloge prijave za vpis v eVŠ se za izbirni postopek za vpis v visokošolske študijske programe lahko s povezovanjem eVŠ in evidenc iz 81. člena tega zakona, ki jih vodijo visokošolski zavodi, na podlagi EMŠO pridobijo podatki o ocenah oziroma rezultatih študenta, doseženih pri izpitih in drugih študijskih obveznostih.

Na podlagi elektronske vloge prijave za subvencionirano bivanje in soglasja študenta in članov njegove družine, ki živijo v skupnem gospodinjstvu, se za izbirni postopek študentov za subvencionirano bivanje lahko s povezovanjem eVŠ in:

- evidenc, ki jih vodi Finančna uprava Republike Slovenije, na podlagi davčne številke pridobijo podatki o materialnem položaju študenta in članov njegove družine, ki živijo v skupnem gospodinjstvu, za preteklo koledarsko leto;

- evidenc, ki jih vodi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve oziroma centri za socialno delo, na podlagi EMŠO pridobijo podatki o preživnini za študenta in članov njegove družine, ki živijo v skupnem gospodinjstvu, za preteklo koledarsko leto;
- evidence o zavarovanih osebah, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, na podlagi EMŠO študenta pridobi podatek o tem, ali študent izpolnjuje pogoj iz prvega odstavka 69. člena tega zakona,
- evidenc, ki jih vodi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, na podlagi EMŠO staršev oziroma skrbnikov študenta pridobi podatek o tem ali so brezposelni,
- evidenc iz 81. člena tega zakona, ki jih vodijo visokošolski zavodi, na podlagi EMŠO pridobijo podatki o dosedanjem študijskem uspehu študenta.«.

Dosedanji enajsti odstavek postane trinajsti odstavek.

ZAKON O ŠPORTU

33. člen

V ZŠpo-1 se v drugem odstavku 58. člena besedilo »izpolnjuje pogoje, določene za opravljanje strokovnega dela v športu« nadomesti z besedilom »ima izobrazbo pridobljeno skladno s prvim odstavkom 48. člena ZŠpo-1 ali strokovno usposobljenost pridobljeno skladno s prvim odstavkom 49. člena ZŠpo-1«.

ZAKON O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

34. člen

V ZZDej se v prvi alineji četrtega odstavka 3.a člena črta besedilo »sorazmerno glede na predvideni obseg izvajanja posamezne vrste zdravstvene dejavnosti«.

V prvi alineji petega odstavka 3.a členu se črta besedilo "in ima ustrezne delovne izkušnje na strokovnem področju, za katerega se izdaja dovoljenje, oziroma izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe iz zakona, ki ureja zdravniško službo in ima ustrezne delovne izkušnje na strokovnem področju, za katerega se izdaja dovoljenje. Za ustrezne delovne izkušnje po tej alineji se štejejo najmanj tri leta delovnih izkušenj pri izdaji dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti na primarni ravni in najmanj pet let delovnih izkušenj pri izdaji dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti na sekundarni in terciarni ravni ter druge zdravstvene dejavnosti iz tega zakona, pri čemer se upoštevajo delovne izkušnje po pridobitvi pogojev za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti oziroma zdravniški službi"

V šestem odstavku 3.a členu se doda nov stavek, ki se glasi: "Izvajalcu zdravstvene dejavnosti, pri katerem bo delo kot odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti opravljal zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki delo opravlja v javnem zavodu, potrdila o nekaznovanosti vloži za izdajo dovoljenja ni treba priložiti.«

ZAKON O URADNEM LISTU

35. člen

V ZUL se za 11.a členom doda novo poglavje z naslovom "III.b URADNI REGISTER REPUBLIKE SLOVENIJE".

36. člen

Za 11.a členom ZUL se dodajo člani od 11.b do 11.g, ki se glasijo:

"11.b člen
(uradni register)

(1) Uradni register Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: uradni register) je po hierarhiji pravnih aktov in ministrskih resorjnih urejena uradna državna elektronska zbirka avtentičnih besedil veljavnih državnih predpisov v osnovni ali uradno prečiščeni obliki.

(2) Hierarhijo državnih predpisov sestavljajo:

- a) Ustava in ustavni zakoni o spremembi ustave,
- b) Ratificirane mednarodne pogodbe,
- c) Zakoni, avtentične razlage zakonov, državni proračun, rebalans državnega proračuna, spremembe državnega proračuna, zaključni račun državnega proračuna, poslovnik državnega zbora in poslovnik državnega sveta,
- d) Uredbe, odloki in poslovnik vlade,
- e) Pravilniki, odredbe in navodila ministrov.

11.c člen

(namen uradnega registra in razmerje do uradnega lista)

(1) Uradni register je brezplačno in javno dostopen na spletu.

(2) Uradni register je namenjen lažjemu seznanjanju posameznikov z abstraktnimi in splošnimi pravnimi normami, vsebovanimi v določbah državnih predpisov, ki jih zavezujejo ali so jih zavezovale pri njihovem ravnanju in vstopanju v pravna razmerja na izbrani presečni dan.

(3) V skladu s 154. členom Ustave morajo biti spremembe oziroma dopolnitve državnih predpisov pred začetkom veljavnosti objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: uradni list). Tam se morajo objaviti tudi prenehanja veljavnosti državnih predpisov in podaljšanja veljavnosti državnih predpisov, ki so bila vnaprej časovno omejena ali pri katerih je prenehala veljati njihova zakonska podlaga.

(4) V času veljavnosti državnih predpisov so osnovna oziroma uradno prečiščena besedila razvidna v uradnem registru.

11.č člen

(načelo zaupanja v avtentična besedila)

(1) Kdor se v pravnem prometu zanese na avtentičnost besedil državnih predpisov v uradnem registru, ga zaradi tega ne prizadenejo škodljive posledice.

(2) Če se ugotovi razhajanje med sprejetim izvirnikom državnega predpisa, osnovnim besedilom državnega predpisa ali besedilom sprememb oziroma dopolnitev državnega predpisa, ki je bilo objavljeno v uradnem listu, in uradno prečiščenim besedilom državnega predpisa, ki je razvidno iz uradnega registra, velja sprejet izvirnik državnega predpisa.

(3) V primeru objave popravka v uradnem listu ali pomote, ki nastane pri vnašanju sprememb oziroma dopolnitev državnih predpisov v uradni register, pristojna oseba besedilo v uradnem registru nemudoma uskladi z besedilom iz uradnega lista, država pa je odgovorna za morebitno nastalo škodo zaradi razhajanja med temi besedili v skladu s splošnimi pravili odškodninske odgovornosti po zakoniku, ki ureja obligacije.

11.d člen

(upravljanje uradnega registra)

(1) Dejavnost vodenja, upravljanja in vzdrževanja uradnega registra je gospodarska javna služba, ki se izvaja na način, ki ga določi vlada z uredbo.

(2) Vlada podrobneje predpiše pogoje, kriterije, merila ter postopek za izbiro izvajalca gospodarske javne službe, vsebino, način upravljanja, vodenja in vzdrževanja uradnega registra ter obveznosti državnih organov v zvezi z njim.

(3) Stroški za obveznosti uradnega registra se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

11.e člen

(vpis določbe državnega predpisa v uradni register)

Določba državnega predpisa se vpiše v uradni register z dnem začetka njene veljavnosti. S pričetkom veljavnosti dobi določba obvezno moč in se začne uporabljati.

11.f člen

(izbris določbe državnega predpisa iz uradnega registra)

(1) Določba državnega predpisa se izbrše iz uradnega registra z dnem prenehanja njene veljavnosti. S prenehanjem veljavnosti izgubi določba obvezno moč in ne more več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti.

(2) Z dnem prenehanja veljavnosti zakonskih določb, za katerih izvrševanje je bil sprejet podzakonski predpis, preneha veljati tudi ta podzakonski predpis, razen če druga zakonska določba podaljša njegovo veljavnost.

(3) Določba državnega predpisa, ki je prenehala veljati, ostane vidna v zgodovinskih posnetkih uradnega registra, dokler jo sodišča in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil še lahko uporabljajo, ko na podlagi zakona ali pravnih sredstev odločajo o pravicah, obveznostih in pravnih razmerjih, ki so nastala v času njene veljavnosti in njene pravne posledice še trajajo, ali pa so imele učinek na sedanja pravna razmerja.

11.g člen

(časovno omejeno veljavni državni predpisi)

(1) Če iz naslova, namena ali vsebine državnega predpisa izhaja, da njegove določbe zaradi poteka časa (konzumiranost) ali spremenjenih družbenih ali tehnoloških razmer (obsoletnost) ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti, in končna določba ne vsebuje datuma prenehanja njegove veljavnosti, lahko vsakdo da pobudo ministrstvu, pristojno za javno upravo, da tak državni predpis tudi formalno preneha veljati.

(2) Ministrstva v prvem letu mandata vsakokratne vlade zberejo nabor konzumiranih oziroma obsoletnih predpisov in pripravijo dopolnitve ustreznih razveljavitvenih določb tega zakona.

(3) Vlada podrobneje predpiše način obdobjnih pregledovanj pravnega reda."

TRETJI DEL

PRENEHANJE VELJAVNOSTI IN UPORABE ZAKONOV

37. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja notranjih zadev, javne uprave in lokalne samouprave)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o priznanju veljavnosti zakonskih zvez, sklenjenih pred 9. majem 1946, ki se jim je po prejšnjih predpisih oporekala veljavnost (Uradni list LRS, št. 16/49),
2. Zakon o nadaljnji uporabi nekaterih zveznih zakonov na območju Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 45/73),
3. Zakon o načinu glasovanja in ugotavljanju izida glasovanja na referendumu o volilnem sistemu (Uradni list RS, št. 57/96),

4. Zakon o eksplozivnih snoveh, vnetljivih tekočinah, plinih ter o drugih nevarnih snoveh (Uradni list SRS, št. 18/77, Uradni list RS, št. 4/92, 96/02 – ZE, 101/05 – ZPNB-A in 83/12 – ZVPoz-D),
5. Zakon o popisu prebivalstva, gospodinjstev, stanovanj in kmečkih gospodarstev v SR Sloveniji v letu 1991 (Uradni list RS, št. 8/90),
6. Zakon o popisu prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v Republiki Sloveniji leta 2002 (Uradni list RS, št. 66/00, 26/01 in 22/02 – odl. US)
7. Zakon o posebnem prispevku solidarnosti za pomoč beguncem (Uradni list RS, št. 30/92),
8. Zakon o določitvi nalog, ki jih od 1. 1. 1990 začasno opravljajo organi samoupravnih interesnih skupnosti in o ustanovitvi določenih republiških upravnih organov (Uradni list SRS, št. 42/89, Uradni list RS, št. 8/91 in 27/91 – ZODP),
9. Zakon o prenehanju veljavnosti zakonov o družbenih svetih (Uradni list RS, št. 14/90),
10. Zakon o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31.12.1994 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95 in 44/96 – odl. US),
11. Zakon o popisu kmetijskih gospodarstev v Republiki Sloveniji v letu 2000 : Uradni list RS, št. 99/99,
12. Zakon o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper (Uradni list RS, št. 53/99),
13. Zakon o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper (Uradni list RS, št. 39/11),
14. Zakon o graditvi objektov na mejnih prehodih (Uradni list RS, št. 44/07 – uradno prečiščeno besedilo in 80/10 – ZUPUDPP),
15. Zakon o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva (Uradni list RS, št. 2/04),
16. Zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini v uporabi Zveze sindikatov Slovenije (Uradni list RS, št. 66/07),
17. Zakon o začasnem znižanju plač funkcionarjev (Uradni list RS, št. 20/09 in 13/10),
18. Zakon o prenehanju javne agencije za javno naročanje (Uradni list RS, št. 48/12),
19. Zakon o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za leto 2015 (Uradni list RS, št. 95/14),
20. Zakon o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela za leto 2016 in drugih ukrepih v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 90/15),
21. Zakon o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela za leto 2017 in drugih ukrepih v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 88/16).

38. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja obrambe ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o varstvu pred požarom (Uradni list SRS, št. 2/76, 21/78 – ZSlaR-A, 15/84, Uradni list RS, št. 71/93 – ZGas, 71/93 – ZVPoz in 83/12 – ZVPoz-D),
2. Zakon o zagotavljanju sredstev za realizacijo temeljnih razvojnih programov obrambnih sil Republike Slovenije v letih 1994-2007 (Uradni list RS, št. 13/94, 42/00 – ORZZSR2 in 97/01),
3. Zakon o izvajanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 (Uradni list RS, št. 114/06),
4. Zakon o delnem povračilu škode povzročene z vojaško agresijo na Republiko Slovenijo v letu 1991 (Uradni list RS, št. 11/91-I, 32/91-I in 13/93 – ZP-G).

39. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja financ)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o kompenzacijah (Uradni list SRS, št. 3/81),
2. Zakon o intervencijah v gospodarstvu (Uradni list RS, št. 45/90),
3. Zakon o Agenciji Republike Slovenije za zavarovanje vlog v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 1/91-I in 7/99 – ZBan),
4. Zakon o modernizaciji ceste državna meja Šentilj-Maribor-Celje-Ljubljana-Postojna-državna meja pri Novi Gorici (Uradni list SRS, št. 9/69 in Uradni list RS, št. 24/92),
5. Zakon o pogojih in načinu uveljavljanja prednostne pravice uporabe zemljišča razlaščenaga za gradnjo (Uradni list SRS, št. 7/70),

6. Zakon o vknjižbi nepremičnin v družbeni lasti (Uradni list SRS, št. 43/73),
7. Zakon o posebnem prispevku solidarnosti v letu 1991 (Uradni list RS, št. 26/91),
8. Zakon o poravnavanju odloženih davkov in prispevkov za podjetja, ki so družbeni kapital prenesla na Sklad Republike Slovenije za razvoj (Uradni list RS, št. 7/93 in 69/94),
9. Zakon o usklajevanju pokojnin in denarnih nadomestil za primer brezposelnosti v letu 1993 (Uradni list RS, št. 12/93 in 17/93),
10. Zakon o poravnavanju davkov in prispevkov javnega podjetja Slovenske železnice Ljubljana (Uradni list RS, št. 12/93, 32/95 in 10/98),
11. Zakon o načinu obračunavanja in izplačevanja plač (Uradni list RS, št. 13/93 in 17/93),
12. Zakon o uporabi sredstev solidarnosti za odpravo posledic suše v letu 1992 (Uradni list RS, št. 13/93),
13. Zakon o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne razvojne programe Republike Slovenije v vzgoji in izobraževanju (Uradni list RS, št. 13/94),
14. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski banki za obnovo in razvoj (Uradni list RS, št. 23/94 in 17/96),
15. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski investicijski banki (Uradni list RS, št. 39/94),
16. Zakon o najemu posojil in poroštvu za najeta posojila za odkup pšenice letine 1994 (Uradni list RS, št. 40/94),
17. Zakon o poravnavi odloženih davkov in prispevkov (Uradni list RS, št. 40/94),
18. Zakon o ureditvi obračunavanja in plačevanja določenih davkov in prispevkov v postopkih lastninskega preoblikovanja podjetij (Uradni list RS, št. 69/94 in 7/95),
19. Zakon o zagotovitvi sredstev za pokritje izgube v podjetju Radeče papir (Uradni list RS, št. 69/94),
20. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS, d.d. za najetje kreditov pri Evropski investicijski banki/B, C (Uradni list RS, št. 20/95),
21. Zakon o subvencioniranju prispevkov za socialno varnost v letih 1995 in 1996 (Uradni list RS, št. 37/95),
22. Zakon o začasni oprostitvi plačila posebnega prometnega davka od alkoholnih pijač, zaradi omilitve posledic škode povzročene z neurjem s točo ali burjo (Uradni list RS, št. 55/95),
23. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Univerze v Ljubljani, Univerze v Mariboru, Univerze na Primorskem in Javnega zavoda Študentski domovi v Ljubljani iz naslova kreditov, najetih za sofinanciranje razširitve in posodobitve prostorskih pogojev in tehnološke opremljenosti ter gradnjo in prenovo študentskih bivalnih zmogljivosti (Uradni list RS, št. 24/07 – uradno prečiščeno besedilo),
24. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz dolgoročnega posojila v višini 440 milijonov eurov, ki ga najame Termoelektrarna Šoštanj d.o.o. pri Evropski investicijski banki, za financiranje projekta postavitve nadomestnega bloka 6 moči 600 MW v Termoelektrarni Šoštanj (Uradni list RS, št. 58/12),
25. Zakon o zagotovitvi sredstev za gradnjo odsekov avtomobilskih cest Malence - Šmarje Sap in Hrušica - Vrba (Uradni list RS, št. 2/91-l),
26. Zakon o začasni ureditvi obračunavanja in plačevanja določenih prispevkov (Uradni list RS, št. 9/92),
27. Zakon o jamstvu Republike Slovenije za najetje kreditov in izdajo obveznic za ekološke in energetske projekte (Uradni list RS, št. 38/92),
28. Zakon o najetju kredita za nakup opreme za potrebe Republiške uprave za zračno plovbo (Uradni list RS, št. 55/92),
29. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita za obnovo verige Dravskih elektram (Uradni list RS, št. 20/93),
30. Zakon o jamstvu Republike Slovenije za najete kredite za dokončanje gradnje slovenskega dela HE Golica (Uradni list RS, št. 36/93),
31. Zakon o taksi na izvoženo blago (Uradni list RS, št. 46/93),
32. Zakon o najetju posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj za prestrukturiranje podjetniškega in bančnega sektorja (EFSAL) (Uradni list RS, št. 46/93),
33. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita Evropske banke za obnovo in razvoj za izgradnjo avtocestnih odsekov Pesnica-Šentilj in Hoče-Arja vas (Uradni list RS, št. 23/94 in 17/96),
34. Zakon o najetju kredita Republike Slovenije pri Evropski banki za obnovo in razvoj za projekt prenove obstoječih magistralnih cest (Uradni list RS, št. 32/94, 57/98 in 11/14 – popr.),

35. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic neurja s poplavo in točo v juniju in juliju 1994 (Uradni list RS, št. 69/94),
36. Zakon o odpisu terjatev iz naslova zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 13/95),
37. Zakon o poravnavanju obveznosti do bank iz izplačanih deviznih vlog (Uradni list RS, št. 20/95),
38. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najetje posojil za izgradnjo razžveplalne naprave na bloku 5 TE Šoštanj (Uradni list RS, št. 33/95 in 41/96),
39. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najetje posojil za obnovo in doinstaliranje HE Doblar I + II in HE Plave I + II (Uradni list RS, št. 37/95 in 41/96),
40. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najete kredite Nuklearne elektrarne Krško, Termoelektrarne Šoštanj, Termoelektrarne Trbovlje in Savskih elektrarn Ljubljana (Uradni list RS, št. 60/95),
41. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic neurja s poplavo, točo in burjo v letu 1995 (Uradni list RS, št. 74/95),
42. Zakon o zamenjavi obveznic Republike Slovenije za obveznice Agencije Republike Slovenije za sanacijo bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 59/95 in 30/98 – ZZLPPO),
43. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic zime v letu 1995/1996 (Uradni list RS, št. 34/96),
44. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic plazenja tal v letih 1995 in 1996 ter za odpravo posledic neurja v letu 1996 (Uradni list RS, št. 59/96 in 61/96 – popr.),
45. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz kreditov, najetih za realizacijo gradnje avtocestnih odsekov iz nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, ki se začnejo graditi v letu 1996 (Uradni list RS, št. 17/96),
46. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najete kredite Slovenskih železnic za odplačilo obveznosti iz naslova najetih kreditov pri EIB in EBR (Uradni list RS, št. 17/96),
47. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju posojila mednarodne banke za obnovo in razvoj za slovenski ekološki projekt - zmanjšanje onesnaževanja zraka (Uradni list RS, št. 31/96),
48. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kreditov za realizacijo gradnje avtocestnih odsekov iz nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, ki se začnejo graditi v letu 1996 (Uradni list RS, št. 17/96),
49. Zakon o poroštvi Republike Slovenije za obveznosti iz pogodb o najetju posojil mednarodne banke za obnovo in razvoj za projekt oživitve naložbene dejavnosti v Sloveniji (Uradni list RS, št. 19/97),
50. Zakon o zagotovitvi sredstev za obnovo v zimi 1996/1997 uničenih in poškodovanih odsekov magistralnih, regionalnih in lokalnih cest (Uradni list RS, št. 37/97),
51. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz pogodbe o najetju kredita pri Banki Kreditanstalt für Wiederaufbau (Uradni list RS, št. 13/98),
52. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za alocirane obveznosti Nove Ljubljanske banke, d.d., Ljubljana in Nove Kreditne banke Maribor, d.d., Maribor iz naslova kreditov, ki jih je Sklad za financiranje povečanja zaposlovanja v gospodarsko manj razvitih in izrazito emigracijskih področjih Socialistične federativne republike Jugoslavije najel pri Skladu Sveta Evrope za socialni razvoj (Uradni list RS, št. 4/98)
53. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki sta ga najela Stanovanjski sklad Republike Slovenije in Sklad za regionalni razvoj in ohranjanje slovenskega podeželja pri Razvojni banki Sveta Evrope, za izvedbo programov pri popotresni obnovi in spodbujanju razvoja Posočja (Uradni list RS, št. 67/98 in 11/01),
54. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz kreditov najetih za gradnjo avtocestnih odsekov Vransko - Blagovica, Blagovica - Šentjakob, Pesnica - Slivnica, obvoznica Lendava, Kozina - Klanec in Višnja Gora - Bič (Uradni list RS, št. 13/98),
55. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kreditov za gradnjo avtocestnih odsekov Vransko - Blagovica, Blagovica - Šentjakob, Pesnica - Slivnica, obvoznica Lendava, Kozina - Klanec in Višnja Gora - Bič (Uradni list RS, št. 13/98),
56. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS, d.d., za najetje kredita pri Evropski investicijski banki za gradnjo avtocestnega odseka Blagovica-Šentjakob (Uradni list RS, št. 27/98),
57. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS, d.d. za najetje kreditov za realizacijo gradnje avtocestnih odsekov iz nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji v višini 330,3 mio USD (Uradni list RS, št. 31/99),

58. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki ga najame DARS d.d. pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/II (Uradni list RS, št. 27/98),
59. Zakon o ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 35/10 – uradno prečiščeno besedilo),
60. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenskih železnic, d.d. iz naslova posojil, najetih za financiranje določenih del za posodobitev in razvoj slovenske železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 31/99 in 89/99),
61. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski investicijski banki - EIB/III, za gradnjo avtocestnega odseka Vransko-Blagovica (Uradni list RS, št. 36/99),
62. Zakon o soglasju Republike Slovenije DARS d.d. za najetje kredita pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/IV (Uradni list RS, št. 92/99),
63. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz naslova kredita, ki ga najame pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/III (Uradni list RS, št. 36/99),
64. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz pogodbe o najetju kredita pri banki Kreditanstalt für Wiederaufbau v višini 85 mio EUR (KfW II) (Uradni list RS, št. 89/99),
65. Zakon o najemu posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj (MBOR) za projekt posodobitve evidentiranja nepremičnin (Uradni list RS, št. 89/99),
66. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS d.d. iz naslova kredita, ki ga najame pri Evropski investicijski banki za projekt slovenskih avtocest/IV (Uradni list RS, št. 92/99),
67. Zakon o ureditvi plačilnega prometa na dan 31. 12. 1999 (Uradni list RS, št. 106/99),
68. Zakon o načinu poravnave dospelih neplačanih obveznih dajatev (Uradni list RS, št. 1/00),
69. Zakon o najemu posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj (MBOR) za projekt razvoja upravljanja sistema zdravstvenega varstva v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 31/00),
70. Zakon o izjemnem znižanju davčne obveznosti (Uradni list RS, št. 44/00),
71. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki ga najame Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije, Javni sklad pri Evropski investicijski banki za projekt financiranja okoljskih projektov (Uradni list RS, št. 18/02),
72. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetju kredita pri banki Kreditanstalt für Wiederaufbau v višini 50 mio evrov (KfW III) (Uradni list RS, št. 119/02),
73. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za kredite javnega zavoda Onkološki inštitut Ljubljana, najete za dokončanje gradnje in opremljanje objektov 1. faze (Uradni list RS, št. 63/03),
74. Zakon o ukinitvi Agencije Republike Slovenije za revidiranje lastninskega preoblikovanja podjetij (Uradni list RS, št. 80/04),
75. Zakon o prevzemu dolga Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ter Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 61/05),
76.),
77. Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2006 in 2007 (Uradni list RS, št. 116/05, 103/06, 126/06 – ZIPRS0708 in 128/06 – ZJN-2),
78. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2007 in 2008 (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 114/07 – ZIPRS0809),
79. Zakon o davku na izplačane plače (Uradni list RS, št. 21/06 – uradno prečiščeno besedilo),
80. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz kredita, ki ga najame Ekološki sklad Republike Slovenije, javni sklad, pri Evropski investicijski banki za financiranje projektov za izboljšanje energetske učinkovitosti (Uradni list RS, št. 86/07),
81. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenske odškodninske družbe, d.d., iz naslova kreditov, najetih za financiranje Slovenske odškodninske družbe, d.d., v letu 2009 (Uradni list RS, št. 42/09 in 41/11 – ZVVJTO-E),
82. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2010 in 2011 (Uradni list RS, št. 99/09, 29/10, 56/10 in 96/10 – ZIPRS1112),
83. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2011 in 2012 (Uradni list RS, št. 96/10, 4/11, 22/12 – ZUKN-C in 37/12),
84. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenske odškodninske družbe, d. d. v višini 300.000.000 eurov iz naslova najetih kreditov in izdanih obveznic za financiranje Slovenske odškodninske družbe, d. d. v letu 2010 (Uradni list RS, št. 43/10),
85. Zakon o interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 94/10, 110/11 – ZDIU12 in 40/12 – ZUJF)
86. Zakon o davku na bilančno vsoto bank (Uradni list RS, št. 59/11 in 98/12),
87. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o posebnem davku na bilančno vsoto bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 83/04)

88. Zakon o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11, 40/12 – ZUJF in 43/12),
89. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12, 46/13, 56/13 – ZŠtip-1, 61/13, 82/13, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr in 111/13 – ZOPSPU-A),
90. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 (Uradni list RS, št. 101/13, 9/14 – ZRTVS-1A, 25/14 – ZSDH-1, 38/14, 84/14, 95/14 – ZUJF-C, 95/14, 14/15, 46/15 in 55/15),
91. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (Uradni list RS, št. 96/15, 46/16 in 80/16 – ZIPRS1718),
92. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (Uradni list RS, št. 80/16, 33/17, 59/17 in 71/17 – ZIPRS1819),
93. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 (Uradni list RS, št. 71/17, 13/18 – ZJF-H, 83/18 in 19/19),
94. Zakon o Skladu Republike Slovenije za sukcesijo (Uradni list RS, št. 10/93, 38/94, 40/97, 7/03 – odl. US in 86/04 – ZPSSJAN),
95. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Nove Ljubljanske banke d.d., Ljubljana, iz pogodbe o prevzemu obveznosti slovenskih dolžnikov iz naslova refinanciranih kreditov izvozno uvozne banke Združenih držav Amerike (Exim banke) (Uradni list RS, št. 1/1996).

40. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja gospodarstva)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o preizkušanju in žigosanju oziroma zaznamovanju ročnega strelnega orožja in streliva (Uradni list SRS, št. 37/73 in 29/86),
2. Zakon o ureditvi določenih vprašanj radijskega prometa (Uradni list SRS, št. 21/70),
3. Zakon o usmerjanju dela temeljnega davka od prometa naftnih derivatov za financiranje graditev in rekonstrukcijo cest (Uradni list SRS, št. 11/88),
4. Zakon o jamstvu Republike Slovenije za obveznosti podjetja Petrol Zemeljski plin d.o.o. Ljubljana za plačilo stroškov prenosa zemeljskega plina in o poroštvu za vračilo kreditov, najetih za refinanciranje obstoječih deviznih kreditov (Uradni list RS, št. 51/92 in 48/94),
5. Zakon o kritju izgube slovenskih železarn (Uradni list RS, št. 57/92),
6. Zakon o prevzemu dolgov in lastninskem preoblikovanju Splošne plovbe, p.o., Portorož (Uradni list RS, št. 18/95 in 69/95),
7. Zakon o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM Maribor, d.d. in njegovih odvisnih družb ter Avtomontaže AM BUS, d.o.o., Ljubljana (Uradni list RS, št. 20/95 in 70/95),
8. Zakon o podpori gospodarskim družbam pri razvoju novih tehnologij in vzpostavljanju in delovanju njihovih razvojnih enot v obdobju od leta 2000 do 2003 (Uradni list RS, št. 99/99),
9. Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij (z družbenim kapitalom), ki opravljajo turistično dejavnost in katerih nepremičnine se nahajajo na območju Triglavskega narodnega parka (Uradni list RS, št. 24/96 in 22/00 – ZJS),
10. Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije (Uradni list RS, št. 44/96, 47/97, 102/07, 26/11, 109/11, 58/12 in 29/17 – ZŠpo-1),
11. Zakon o slovenski razvojni družbi in programu prestrukturiranja podjetij (Uradni list RS, št. 39/97, 68/97 in 50/04 – ZPPSRD),
12. Zakon o lastninskem preoblikovanju pravnih oseb z družbenim kapitalom, ki prirejajo posebne igre na srečo in o strukturi kapitala pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost prirejanja posebnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 40/97, 13/02 – odl. US in 101/03 – ZIS-B),
13. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za najetje posojil za izgradnjo plinskih blokov moči 2 x 114 MW v Termoelektrarni Brestanica (Uradni list RS, št. 68/97 in 91/98),
14. Zakon o privatizaciji Slovenskih železarn d.d (Uradni list RS, št. 13/98 in 111/01 – ZPPOSZ),
15. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Zavoda za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov (Uradni list RS, št. 35/01),
16. Zakon o dvojnem označevanju cen v tolarjih in evrih (Uradni list RS, št. 101/05),
17. Zakon o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2019 (Uradni list RS, št. 87/09, 82/15 in 27/17),

18. Zakon o kriterijih za usmerjanje sredstev za prestrukturiranje gospodarstva (Uradni list SRS, št. 5/90),
19. Zakon o spremembah določb zakonov, ki določajo pooblastila in naloge družbenopolitičnih organizacij (Uradni list RS, št. 8/90),
20. Zakon o izdaji obveznic za pospeševanje izvoza v letu 1990 (Uradni list RS, št. 41/90),
21. Zakon o preoblikovanju pogodbenih organizacij združenega dela (Uradni list RS, št. 8/91)

41. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja pravosodja)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o javnem pravobranilcu (Uradni list SRS, št. 19/76, 31/84, Uradni list RS, št. 8/90, 5/91 in 20/97 – ZDPra),
2. Zakon o amnestiji (Uradni list RS, št. 35/90),
3. Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78, 23/82, 41/87, Uradni list RS, št. 8/90, 12/92, 58/93, 71/94 – ZODPM, 10/98, 72/98 – ZKP-A, 26/99, 22/00 – ZIKS-1 in 59/02 – ZIKS-1A),
4. Zakon o ustavitvi nekaterih postopkov o prekrških (Uradni list RS, št. 14/90),
5. Zakon o valorizaciji denarnih kazni za kazniva dejanja in gospodarske prestopke ter drugih denarnih zneskov (Uradni list RS, št. 55/92 in 66/93),
6. Zakon o začasni ureditvi organizacije in pristojnosti občinskih sodnikov za prekrške in občinskih javnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 82/94, 20/97 – ZDPra in 7/03 – ZP-1),
7. Zakon o začasnem, delnem zadržanju vračanja premoženja (Uradni list RS, št. 74/95 in 1/97 – odl. US),
8. Zakon o podaljšanju mandata sodnikom porotnikom na delovnih in socialnem sodišču (Uradni list RS, št. 61/04),
9. Zakon o ustavitvi določenih postopkov o prekrških in odpustitvi izvršitve določenih kazni zapora (Uradni list RS, št. 35/05),
10. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o družbenem pravobranilcu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 53/05),
11. Zakon o prekinitvi postopkov proti družbenikom izbrisanih družb (Uradni list RS, št. 30/18).

42. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja dela, družine, socialnih zadev in invalidov)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o imenovanju in razrešitvi poslovnih organov (Uradni list RS, št. 8/90),
2. Zakon o zajamčenih osebnih dohodkih (Uradni list RS, št. 48/90, 13/93 – ZNOIP in 38/94),
3. Zakon o postopku za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic (Uradni list RS, št. 23/91, 54/92 – ZSV in 65/93 – ZDPre),
4. Zakon o republiških priznavalninah (Uradni list SRS, št. 27/71),
5. Zakon o preživninah bivšim zasebnim dimnikarskim obrtnikom (Uradni list SRS, št. 20/71),
6. Zakon o začasni določitvi osnove za določanje plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 19/97),
7. Zakon o ukinitvi pravice do regresa za letni dopust za leto 1998 (Uradni list RS, št. 87/97),
8. Zakon o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999-2001 (Uradni list RS, št. 39/99, 44/00 – ZIZDO, 124/00 in 48/01),
9. Zakon o financiranju Zveze združenj borcev Narodnoosvobodilne vojne Slovenije (Uradni list SRS, št. 8/90 in Uradni list RS, št. 38/06 – ZVV-C),
10. Zakon o izvajanju dogovora o politiki plač za obdobje 2002-2004 (Uradni list RS, št. 59/02),
11. Zakon o delnem subvencioniranju polnega delovnega časa (Uradni list RS, št. 5/09, 40/09 in 57/09),
12. Zakon o izvajanju dogovora o politiki plač v zasebnem sektorju v obdobju 2004-2005 (Uradni list RS, št. 70/04),
13. Zakon o enkratnem pokojninskem dodatku (Uradni list RS, št. 68/08),
14. Zakon o posebnem dodatku za socialno ogrožene (Uradni list RS, št. 57/09),

15. Zakon o interventnih ukrepih na področju trga dela in starševskega varstva (Uradni list RS, št. 63/13 in 95/14),
16. Zakon o pogojih za izvedbo ukrepa odpusta dolgov (Uradni list RS, št. 57/15),
17. Zakon o ureditvi določenih vprašanj v primeru izstopa Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske iz Evropske unije brez sporazuma o izstopu (Uradni list RS, št. 20/19).

43. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja zdravstva)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o zdravstvenem nadzorstvu nad člani posadke trgovske mornarice (Uradni list SRS, št. 45/73 in 42/86),
2. Zakon o zdravstvenem varstvu tujcev v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 28/71),
3. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o predhodnih sestavinah za prepovedane droge (Uradni list RS, št. 60/07),
4. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o kozmetičnih proizvodih (Uradni list RS, št. 91/13),
5. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih (Uradni list RS, št. 25/14).

44. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja izobraževanja, znanosti, športa in mladine)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o najetu posojila pri Skladu Sveta Evrope za socialni razvoj in izvedbi projekta investiranja v šolski prostor in opremo v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 52/98),
2. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Univerze na Primorskem iz naslova kreditov, najetih za sofinanciranje razširitve in posodobitve prostorskih pogojev (Uradni list RS, št. 29/06),
3. Zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov (Uradni list RS, št. 82/15),
4. Zakon o temeljnih razvojnih programih na področju izobraževanja in znanosti v letih 2003-2008 (Uradni list RS, št. 96/02).

45. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja infrastrukture, okolja in prostora)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o zagotavljanju dela sredstev, potrebnih za postopno zapiranje Rudnika svinca in cinka v Mežici (Uradni list SRS, št. 5/88),
2. Zakon o Rudniku živega srebra v Idriji (ZRIdr, Uradni list SRS, št. 13/79 in 37/87 – ZPPPR),
3. Zakon o ureditvi določenih vprašanj radijskega prometa (ZUDVRP, Uradni list SRS, št. 21/70),
4. Zakon o ukrepih SR Slovenije za pospeševanje proizvodnje mleka (Uradni list SRS, št. 26/74),
5. Zakon o poroštvu Republike Slovenije za restrukturiranje obveznosti podjetij s področja elektrogospodarstva (Uradni list RS, št. 4/98),
6. Zakon o poroštvih za kredite, najete za refinanciranje kreditov podjetij elektrogospodarstva (Uradni list RS, št. 34/03),
7. Zakon o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14 in 14/15 – ZUUJFO),
8. Zakon o komunalnih dejavnostih (ZKD, Uradni list SRS, št. 8/82, Uradni list RS, št. 32/93 – ZGJS, 32/93 – ZVO in 44/97 – ZSZ)
9. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic plazenja tal in odpravo posledic pozebe, suše in neurja v letu 1997 (Uradni list RS, št. 49/98 in 67/98)
10. Zakon o zagotovitvi sredstev za interventne ukrepe pri odpravi posledic poplav, ki so v obdobju september-november 1998 prizadela Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 86/98)
11. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic neurij, poplav in plazenja tal, ki so v obdobju september-november 1998 prizadele Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 34/99)
12. Zakon o odpisu terjatev Republike Slovenije iz naslova neplačanih povračil za onesnaževanje vode (Uradni list RS, št. 99/99)

13. Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic suše, neurja s točo, plazenja tal in sluzenja morja v letu 2000 (Uradni list RS, št. 81/00 in 124/00 – ZUPSB)
14. Zakon o ukrepih za odpravo posledic plazov Stože v Občini Bovec in plazov večjega obsega, nastalih na območju Republike Slovenije po 15. oktobru 2000 (Uradni list RS, št. 124/00)
15. Zakon o državni pomoči za odpravo posledic suše, pozebe in neurij s točo v kmetijstvu za leto 2001 (Uradni list RS, št. 85/01)
16. Zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o razglasitvi zaščitne ekološke cone in epikontinentalnem pasu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 31/18),
17. Zakon o prenehanju lastninske pravice in drugih pravic na zemljiščih, namenjenih za kompleksno graditev (Uradni list SRS, št. 19/76).
18. Zakon o sistemu družbenega planiranja in o družbenem planu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 1/80 in 33/80),
19. Zakon o razlastitvi in prisilnem prenosu nepremičnin v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 5/80),
20. Zakon o sprejemanju začasnih ukrepov družbenega varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine (Uradni list SRS, št. 32/80).

46. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja kulture)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o založništvu (Uradni list SRS, št. 25/78, 27/78 – popr., 42/86, Uradni list RS, št. 8/90 in 75/94 – ZUJIPK),
2. Zakon o prevzemu obveznosti Socialistične republike Slovenije za povrnitev škode, nastale na predmetih izjemne kulturne ali umetniške vrednosti, ki so poslani iz tujine zaradi razstavljanja (Uradni list SRS, št. 33/79),
3. Zakon o zagotavljanju sredstev za nekatere nujne programe Republike Slovenije v kulturi (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo in 77/08).

47. člen

(prenehanje veljavnosti državnih predpisov s področja kmetijstva, gozdarstva in prehrane)

Prenehajo veljati naslednji zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o higieni proizvodnje in prometa z mlekom (Uradni list LRS, št. 14/61, Uradni list SRS, št. 29/86 in Uradni list RS, št. 29/95 – ZPDF),
2. Zakon o raziskanju prilastitev državnih zemljišč in zemljišč bivših agrarnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 22/65),
3. Zakona o prepovedi nomadske paše (Uradni list SRS, št. 38/74, 11/81, 42/86 in Uradni list RS, št. 4/92)
4. Zakon o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev (kmetij) (Uradni list SRS, št. 26/73, 29/73 – popr., 1/86 in Uradni list RS, št. 76/94 – odl. US),
5. Zakon o začasnih prepovedi sečnje v gozdovih v družbeni lastnini in začasnih prepovedi prometa z nepremičninami v družbeni lastnini (Uradni list RS, št. 26/90, 43/90 in 2/91-I),
6. Zakon o prenehanju veljavnosti zakona o združevanju kmetov (Uradni list RS, št. 14/90 in 13/92 – ZZad),
7. Zakon o intervencijah v kmetijstvu in porabi hrane (Uradni list SRS, št. 1/79),
8. Zakon o uporabi sredstev solidarnosti za odpravo posledic suše v letu 1992 (Uradni list RS, št. 13/93),
9. Zakon o najemu posojil in poroštvu za najeta posojila za odkup pridelka pšenice v letu 1995 (Uradni list RS, št. 37/95 in 45/95),
10. Zakon o najetju posojila pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj za pripravo projektov za realizacijo strategije namakanja (Uradni list RS, št. 8/96 in 38/96),
11. Zakon za izvajanje interventnih ukrepov v kmetijstvu v letu 1999 (Uradni list RS, št. 60/99),
12. Zakon o popisu zalog in dajatvi na presežne zaloge določenih kmetijskih proizvodov (Uradni list RS, št. 42/04, 45/04 – popr. in 114/06 – ZUE).

48. člen

(prenehanje smiselne uporabe zveznih predpisov, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob osamosvojitvi)

Prenehajo se smiselno uporabljati naslednji zvezni zakoni in podzakonski predpisi, izdani na njihovi podlagi:

1. Zakon o pomorskem plenu in vojnem plenu na morju (Uradni list SFRJ, št. 26/64),
2. Zakon o varstvu državljanov Socialistične federativne republike Jugoslavije na začasnem delu v tujini (Uradni list SFRJ, št. 15/80, 61/88 in Uradni list RS, št. 4/91),
3. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 10/91),
4. Zakon o spremembah zakona o založništvu (Uradni list SRS, št. 42/86),
5. Zakon o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80, 82/90, Uradni list RS, št. 86/98 – ZVNSR, 58/02 – ZSMKR, 58/02 – ZGRM in 86/04 – ZSMKR-A),
6. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 82/90),
7. Temeljni zakon o ugotovitvah vrednosti stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov (Uradni list SFRJ, št. 34/65),
8. Zakon o organizaciji jugoslovanskih železnic (Uradni list SFRJ, št. 5/66 – uradno prečiščeno besedilo, 50/68, 55/68, 10/70, 29/71 in Uradni list SRS, št. 51/71)
9. Zakon o temeljih varnosti transporta po naftovodih in plinovodih (Uradni list SFRJ, št. 64/73),
10. Zakon o ustanovi za vzdrževanje notranjih plovnih poti (Uradni list SFRJ, št. 50/74, 22/77 – ZPNP in 24/88),
11. Zakon o evidenci znanstvenega, kulturnega, prosvetnega in tehničnega sodelovanja s tujino (Uradni list SFRJ, št. 59/81),
12. Zakon o javnem tožilstvu (Uradni list SRS, št. 10/77, 11/77 – popr., 7/86, 41/87, Uradni list RS, št. 8/90 in 63/94 – ZDT),
13. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnem tožilstvu (Uradni list SRS, št. 7/86),
14. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnem tožilstvu (Uradni list SRS, št. 41/87),
15. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o javnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 8/90),
16. Zakon o reševanju kolizije zakonov in pristojnosti v statusnih, rodbinskih in dednih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 9/79 in 20/90), Zakon o spremembah zakona o reševanju kolizije zakonov in pristojnosti v statusnih, rodbinskih in dednih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 20/90),
17. Zakon o spremembah zakona o blagovnem prometu (Uradni list SRS, št. 29/86)
18. Zakon o podjetjih (Uradni list SFRJ, št. 77/88, 40/89 – popr., 40/89, 46/90, 61/90, Uradni list RS, št. 10/91, 55/92 – ZLPPC in 30/93 – ZGD)

**ČETRTI DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

**49. člen
(rok za dopolnitev podatkov v registru stalnega prebivalstva)**

(1) Za posameznike, ki že imajo številko mobilnega telefona, podatek iz 3. člena tega zakona, ki se nanaša na novi 24.b člen ZPPreb-1, v register stalnega prebivalstva v enem mesecu po uveljavitvi zakona brezplačno posredujejo izvajalci univerzalne imeniške službe v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(2) Ministrstvo, pristojno za upravljanje registra stalnega prebivalstva, posameznike, za katere po poteku roka iz prejšnjega odstavka ugotovi, da nimajo vpisane svoje številke mobilnega telefona ali imajo vpisanih več različnih števil mobilnih telefonov, v enem mesecu po uveljavitvi zakona pozove, da sporočijo številko svojega mobilnega telefona ali mobilno številko pooblaščenca za e-vročilnico.

(3) Če posamezniki ne sporočijo svoje številke mobilnega telefona, se šteje, da jim je pošiljka s strani državnih organov v upravnih ali sodnih postopkih vročena petnajsti dan od dneva odpreme pošiljke na naslov stavbe s hišno številko.

**50. člen
(rok za uskladitev podzakonskega predpisa)**

Minister, pristojen za pravosodje, uskladi sodni red s spremembo drugega odstavka 141.a člena ZPP v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

51. člen
(sklep o določitvi izvajalcev letnega programa športa)

Ne glede na predpis, ki ureja sofinanciranje izvajanja letnega programa športa na državni ravni, lahko minister, pristojen za šport, s sklepom podrobneje določi izvajalce posameznih programov in področij letnega programa športa na državni ravni ter podrobnejše pogoje za izbiro in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v letu 2021.

52. člen
(uskladitev delovanja službe vlade za zakonodajo s tem zakonom)

Vlada se seznanila z nomotehničnimi smernicami, ki so usklajene s tem zakonom, v enem mesecu po začetku veljavnosti tega zakona.

53. člen
(pretekla ločevanja med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe predpisa)

Peti člen tega zakona ne velja za že veljavne predpise, ki se z dnem začetka veljavnosti tega zakona še niso začeli uporabljati, in sicer:

1. Določbe 131.b člena, 136.a člena, tretjega odstavka 218. člena, tretjega in desetega odstavka 367. člena in dvanajstega odstavka 394. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19 in 102/20), ki se začnejo uporabljati 1. julija 2021.
2. III. poglavje Zakona o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18), ki se začne uporabljati 1. januarja 2022.
3. Določbe drugega odstavka 4.a člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16, 81/19 in 91/20; v nadaljnjem besedilu ZPPDFT), ki se začnejo uporabljati tri mesece po uveljavitvi podzakonskega akta iz tretjega odstavka 51. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma – ZPPDFT-1B (Uradni list RS, št. 91/20), in določbi 44. in 45. člena ZPPDFT, ki se začneta uporabljati, ko se vzpostavi informacijska rešitev iz petega odstavka 52. člena ZPPDFT-1B.
4. Določbe 3. do 8. točke trinajstega odstavka 31. člena, prvega odstavka, četrtega odstavka ter sedmega in osmega odstavka 93. člena, 93.a člena, drugega stavka četrtega odstavka 178. člena, 181.a člen, prvega odstavka 182. člena, drugega odstavka 183. člena, tretjega odstavka 185. člena in 188.a člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14, 58/14 – odl. US, 54/15, 76/15 – odl. US, 11/18, 53/19 – odl. US, 66/19 – ZDavP-2M in 23/20 – SPZ-B), ki se začnejo uporabljati, ko so zagotovljeni tehnični pogoji za njihovo izvajanje.
5. Določbe šestega odstavka 105. člena in 127.a do 127.c člena Stvarnopravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02, 91/13 in 23/20), ki se začnejo uporabljati 1. julija 2021.
6. Določba o pristojnosti Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije iz petega odstavka 192. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 in 139/20), ki se uporablja od dneva začetka delovanja EJT, ki ga s sklepom določi Evropska komisija, razen za kazniva dejanja, za katera je do tega dne že vloženo obtožni akt.

54. člen
(smiselna uporaba zveznih predpisov)

Tretji odstavek 6. člena tega zakona ne velja za zvezne predpise, na katere se nanaša prvi odstavek 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I, 45/94 in 11/14 – popr.), in sicer:

1. Zakon o menici (Uradni list FLRJ, št. 104/46, 33/47 – popr., Uradni list SFRJ, št. 16/65, 54/70, 57/89, Uradni list RS, št. 13/94 – ZN in 82/94 – ZN-B),
2. Zakon o čeku (Uradni list FLRJ, št. 105/46, Uradni list SFRJ, št. 12/65, 50/71 in 52/73),

3. Zakon o vrednostnih papirjih (Uradni list SFRJ, št. 64/89, 29/90, Uradni list RS, št. 30/93 – ZGD in 6/94 – ZTVP),
4. Temeljni zakon o posvojitvi (Uradni list FLRJ, št. 30/47, 24/52, Uradni list SFRJ, št. 10/65, 29/71, Uradni list SRS, št. 51/71 in 15/76 – ZZZDR),
5. Zakon o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78, 39/85, 45/89 – odl. US, 57/89, Uradni list RS, št. 88/99 – ZRTVS-B, 83/01 – OZ, 30/02 – ZPlaP in 87/02 – SPZ),
6. Zakon o temeljnih geološke dejavnosti, pomembne za vso državo (Uradni list SFRJ, št. 63/90),
7. Zakon o zračni plovbi (Uradni list SFRJ, št. 45/86, 24/88, 80/89, 29/90, Uradni list RS, št. 58/93 in 18/01 – ZLet),
8. Zakon o delovnih mestih, na katerih se zavarovalna doba šteje s povečanjem (Uradni list SFRJ, št. 17/68, 20/69 in 29/71),
9. Zakon o temeljnih vodnega režima, pomembnega za dve ali več republik oziroma avtonomnih pokrajin, in o meddržavnih vodah (Uradni list SFRJ, št. 2/74, 24/76 in Uradni list RS, št. 67/02 – ZV-1),
10. Zakon o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 59/07 – ZŠtip, 51/10 – odl. US, 80/10 – ZUTD in 95/14 – ZUJF-C),
11. Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr., 33/89, Uradni list RS, št. 24/92 – odl. US, 44/97 – ZSZ, 101/13 – ZDavNepr in 22/14 – odl. US),
12. Zakon o stavki (Uradni list SFRJ, št. 23/91).

55. člen
(končna določba)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek začne 30. člen veljati 1. julija 2021, 32. člen tega zakona, v delu, ki se nanaša na novi 11.č člen ZUL (načelo zaupanja v avtentičnost besedil), pa začne veljati 25. junija 2026.

III. OBRAZLOŽITVE K ČLENOM

K 1. členu (vsebina zakona)

Določba predstavlja jedro prvega dela zakona, ki ureja vsebino samega t. i. omnibus zakona. Najprej našteva zakone, katerih določbe se v drugem delu zakona spreminjajo oziroma dopolnjujejo, nato pa navaja še, da se v tretjem delu zakona določa prenehanje veljavnosti zakonov, ki zaradi poteka časa ali spremenjenih družbenih ali tehnoloških razmer ne morejo več ustvarjati novih pravic oziroma obveznosti.

K 2. členu (ZPPreb-1)

V določbi o pristojnosti se zaradi jasnosti pri naslovu za vročanje izrecno navajata obe vrsti naslova, in sicer elektronski naslov in naslov stavbe.

K 3. členu (ZPPreb-1)

Osnovni namen ZPPreb-1 je, da država vzdržuje evidenco svojega prebivalstva in kontaktne podatke, kje jih lahko najde, kadar s svojim prebivalstvom vstopa v pravna razmerja. V preteklosti, ko še informatizacija ni bila tako razširjena, je bilo to mogoče le prek evidence hišnih naslovov njihovih prebivališč, danes pa je to bistveno učinkoviteje prek evidence elektronskih naslovov in GSM številk vsakega posameznika. Zato se v ZPPreb-1 poglavje "Naslov za vročanje", ki je do sedaj predvideval le fizični naslov stavbe s hišno številko, s predlogom zakona razširja tudi na elektronski naslov prebivalca in kontaktno številko mobilnega telefona. Zato predlog zakona register stalnega prebivalstva dopolnjuje z elektronskim naslovom prebivalcev, kadar ga bodo slednji želeli posredovati pristojni uradni osebi upravne enote. Posredovanje tega podatka bo torej načeloma prostovoljno. Izjema se uvaja le za primere, ko bo posameznik zunaj naslova stalnega ali začasnega prebivališča prebival več kot 14 dni. V tem primeru bo upravni enoti moral sporočiti svoj elektronski naslov za vročanje. Če tega ne bo imel, bo moral sporočiti elektronski naslov osebe, ki naj se ji v tem času vročajo poštna pošiljke zanjo (t. i. pooblaščenec za vročitve). Obvezno posredovanje elektronskega naslova v teh primerih je namreč nujno za zagotovitev učinkovitega vročanja v upravnih in sodnih postopkih. S tem se bo predvidoma zmanjšalo število vročitev s fikcijo, kjer uradna oseba ne dobi povratne informacije od naslovnika, da mu je bila pošiljka dejansko vročena. Sporočanje elektronskega naslova državnim organom omogoča, da bodo preko elektronske vročilnice lažje prišli do dokaza o dejanski vročitvi, kar je namen obdelave osebnih podatkov, kot sta mobilna številka in elektronski naslov, ki ga zahteva 8. člen Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1).

Predlog zakona poleg elektronskega naslova predvideva tudi zbiranje kontaktnih števil mobilnih telefonov prebivalcev, na katere bo lahko država pošiljala kratka obvestila v zvezi z vročanjem (t. i. e-vročilnica), posameznik pa bo lahko posredoval povratno informacijo o prejemu obvestila. Na ta način se bo nadomestilo dosedanje vročanje prek papirnega obvestila o neuspeli vročitvi, ki se pušča v poštnem nabiralniku. Predlog upošteva, da imetništvo mobilnega telefona in elektronskega naslova ni zakonski pogoj. Zato predlog dopušča možnost, da posameznik navede kontaktno številko druge osebe, ki ji zaupa in pooblasti za prejemanje obvestil za vročanje (t. i. pooblaščenec za e-vročilnico), če posameznik mobilnega telefona nima. S tem se vzpostavljajo pogoji, da bi lahko posamezniki elektronsko vročitev dokumentov potrdili tudi s povratnim kratkim obvestilom z mobilnega telefona, ne le z avtomatskim potrdilom prejema po elektronski pošti.

Dolžnost pravilnosti podatkov o elektronskem naslovu in kontaktni številki mobilnega telefona bo na strani posameznikov, saj bo v primeru neažurnih podatkov nosil tveganje, da mu bo pošiljka državnega organa vročena s fikcijo na napačen naslov. Z določitvijo obveznega posredovanja kontaktnih podatkov bo mogoče poenostaviti dosedanje sistem vročanja, saj ne bo več pogojen z dajanjem soglasja posameznika v vsaki posamezni zadevi, pri čemer je kontakt države s svojimi prebivalci nujen za učinkovito opravljanje njenih upravnih in sodnih funkcij.

Morebitni pomisleki v zvezi z možnostjo, da se za vročanje lahko uporabi katerikoli elektronski naslov, ne glede na to, ali upošteva zahteve Uredbe št. 910/2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu glede varnih elektronskih predalov, so ustrezno

naslovljeni. Predlagana ureditev namreč hkrati upošteva vse varovalke za vročanje na varni elektronski naslov, spoštuje zasebnost posameznika in mu tudi omogoča, da sam presodi, kateri vrednoti (enostavnosti ali varnosti) daje prednost. Pri tem se je upoštevala pozitivna izkušnja z vročanjem na elektronski naslov, ki ga je izbrala stranka za komunikacijo z uradno osebo, v času prvega vala epidemije COVID-19. Možnost uporabe katerega koli elektronskega naslova je bila uvedena s petim odstavkom 8.a člena Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (ZZUSUDJZ), ki je predvideval, da se za elektronski predal, na katerega se lahko opravi vročanje, šteje "elektronski naslov, ki ga je oseba sama navedla v vlogi, ali elektronski naslov, s katerega je poslala vlogo, ne glede na to, ali ustreza varnostnim in tehničnim zahtevam, ki jih mora izpolnjevati varni elektronski predal po 86. členu Zakona o splošnem upravnem postopku. Vročitev v elektronski predal se opravi, če je bila oseba seznanjena s takšnim načinom vročanja in je s tem soglašala." Možnost takega načina elektronske vročitve je sicer prenehala po koncu prvega vala epidemije COVID-19. Vendar pa organi v praksi v času njegove uporabe niso zaznali nobenih težav. Zakonodajno gradivo k ZZUSUDJZ je takšno vročitev pogojevalo s tem, da je "vložnik vloge seznanjen z vročanjem na elektronski naslov in da s tem soglašča. Seznanitev se lahko zapiše v obrazec vloge, na katerem mora nedvomno izraziti voljo, da se vročanje opravlja na elektronski naslov ali pa mora organ predhodno pridobiti izrecno soglasje vložnika." Pod enakimi pogoji se bo vročitev na elektronski naslov, ki ga bo navedel posameznik, opravljala tudi po predlagani spremembi Zakona o prijavi prebivališča. Tudi v tem primeru se bo vročanje na elektronski naslov opravilo le v primeru, če bo posameznik s tem soglašal. Prav tako bo v primeru odsotnosti posameznika, daljše od štirinajstih dni, ko bo posameznik pristojnemu organu dolžan sporočiti elektronski naslov za vročanje, posameznik še vedno imel možnost izbire, da si uredi varni elektronski naslov ali pa sporoči varni elektronski naslov svojega pooblaščenca.

K 4. členu (ZPPreb-1)

Člen spreminja naslov določbe, katere vsebina je pojasnjena v prehodnih določbah.

K 5. členu (ZPPreb-1)

Člen spreminja naslov določbe, katere vsebina je pojasnjena v prehodnih določbah.

K 6. členu (ZPPreb-1)

Člen ureja povezljivost registra stalnega prebivalstva z drugimi uradnimi evidencami in med podatke teh evidenc dodaja tudi elektronski naslov in kontaktno številko mobilnega telefona.

K 7. člen (ZUP)

Vprašanje, ali lahko v upravnem postopku že na podlagi zakonskega pooblastila poleg ministra, ki je predstojnik ministrstva, izdaja tudi državni sekretar, v dosednji zakonodaji ni bilo rešeno. Obstoječa razlaga ZUP je glede tega stališča do sedaj zavzemala odklonilno mnenje. Po drugi strani pa je potreba po taki administrativni razbremenitvi ministrov v praksi velika. Zato se v prvem odstavku 28. člena ZUP izrecno določa, da lahko v upravnem postopku odločbe izdaja tudi državni sekretar, ki že po Zakonu o državni upravi nadomešča ministra v njegovi odsotnosti, če ga ta za to pooblasti. Državni sekretar za odločanje v posameznih postopkih ne potrebuje izpolnjevati pogoja ustrezne izobrazbe in izpita iz upravnega postopka.

V skladu z ZUP v upravni zadevi, za katero je pristojen monokratičen (individualno voden) organ, izda odločbo v upravnem postopku njegov predstojnik (prvi odstavek 28. člena ZUP). Če predstojnik organa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za vodenje postopka, lahko postopek do izdaje odločbe vodi samo uradna oseba, ki te pogoje izpolnjuje (četrti odstavek 30. člena ZUP). To pomeni, da ima predstojnik za odločanje zakonsko pooblastilo, za vodenje postopka pa le, če izpolnjuje pogoje glede izobrazbe in strokovnega izpita iz upravnega postopka (prvi odstavek 31. člena ZUP). Enako velja za državnega sekretarja, ki pomaga ministru pri opravljanju njegove funkcije v okviru pooblastil, ki mu jih da minister (drugi odstavek 17. člena ZDU-1). Minister lahko pisno pooblasti državnega sekretarja, da ga nadomešča v času njegove odsotnosti ali zadržanosti pri vodenju in predstavljanju ministrstva ter predlaganju gradiv v obravnavo vladi. S podelitvijo pooblastila se minister ne razbremeni odgovornosti

(tretji odstavek 17. člena ZDU-1). Minister ne more pooblastiti državnega sekretarja ali koga drugega, da izdaja predpise in glasuje na seji vlade (četrti odstavek 17. člena ZDU-1). Ker odločanje v upravnem postopku sodi med izvršilne naloge, za katere ima državni sekretar zakonsko pooblastilo in ki sodijo v okviru pristojnosti, ki jih ima minister, niti ministru niti državnemu sekretarju za odločanje ni potrebno izpolnjevati pogoja izobrazbe in izpita iz upravnega postopka. Drugače je pri posebnih pooblastilih, kjer lahko predstojnik pooblasti drugo osebo, zaposleno pri istem organu, za odločanje v upravnih zadevah iz določene vrste zadev (drugi odstavek 28. člena ZUP), ki obsega tudi pooblastilo za vodenje postopka pred odločitvijo (tretji odstavek 28. člena ZUP). Te osebe morajo izpolnjevati pogoje glede izobrazbe in strokovnega izpita.

K 8. členu (ZUP)

Predlog uvaja načelo elektronskega vročanja, od katerega se odstopi le v primerih, če stranka v registru stalnega prebivališča ni navedla svojega elektronskega naslova ali če vročitev v elektronski predal ni mogoča. Ni pa več mogoča izrecna odklonitev elektronskega vročanja na željo stranke.

K 9. členu (ZUP)

Varno elektronsko poslovanje se poenostavlja, tako da se namesto varnega elektronskega predala varnost zagotavlja z dvofaznim ugotavljanjem istovetnosti, tako da organ geslo pošlje na kontaktno številko mobilnega telefona, ki je navedena v registru stalnega prebivalstva. Ta številka nadomešča vročilnico, ki jo poštar pusti v poštnem predalčniku. Na ta način se povečuje možnost, da bodo stranke v postopkih, dejansko seznanjene z obvestilom, saj je manjša verjetnost, da oseba ne prebere sporočila na svojem mobilnem telefonu, kot pa da se izgubi obvestilo o neuspeli vročitvi v fizični obliki.

K 10. členu (ZUP)

V 97. členu se podrobneje določa postopanje pri osebni vročitvi z izpolnitvijo vročilnice. Po veljavni ureditvi mora prejemnik med drugim z besedo napisati datum prejema, če tega ne more ali noče storiti mora to namesto njega vročevalec. Takšen način izpolnjevanja vročilnice je relativno nepriazen do naslovnika oziroma vročevalca, še pomembneje pa je, da v pravni promet ne vnaša večje stopnje pravne varnosti, zaradi katere bi bilo treba na njem vztrajati. V več desetletni praksi izvajanja omenjene določbe skoraj niso znani primeri, ko bi zapis dneva prejema z besedo odločilno prispeval k ugotavljanju dneva vročitve ali podpisnika s pomočjo izvedencev (grafologov). Prav tako možnosti zlorabe pri izpolnjevanju vročilnice z besedo niso nič manjše kot pri navedbi številke, celo več, pri nečitljivem ali napačnem zapisu datuma s števkami je možnost zlorab manjša, kot pri nečitljivem ali napačnem zapisu z besedo, zato vročevalec na to lažje opozori. Zaradi navedenega se predlaga, da se datum prejema na vročilnici izpiše s števkami.

K 11. členu (ZUP)

V drugem odstavku 178.b člena se črta obveznost uradne osebe, da potrdilo o overitvi lastnoročnega podpisa opremi z žigom organa. Za veljavnost potrdila o overitvi je odločilen podpis uradne osebe. Pristnost potrdila se ugotavlja in presoja na podlagi podpisa uradne osebe in vpisa v evidenco overitev, zato dodatno označevanje potrdila z žigom za pravni promet ni potrebno. Uporaba žiga tako ne prinaša večja pravne varnosti, kot če organ posluje brez njega, nasprotno imajo organi lahko nezanimljive stroške z njihovo menjavo ob iztrošenosti, reorganizacijah, spremembah celostnih podob ipd.

K 12. členu (ZUP)

V 210. členu se v tretjem odstavku opušča obveznost uporabe žiga in varnega elektronskega podpisa organa. Za veljavnost odločbe, kot potrditev izraza oblastne volje zadostuje fizični ali varni elektronski podpis uradne osebe, zato dodatno potrjevanje z žigom ali z varnim elektronskim podpisom organa ni potrebno. Enako velja glede označitve navedbe organa v elektronskem podpisu uradne osebe.

Uporaba žiga na veljavnost odločbe ne vpliva, volja uradne osebe pristojnega organa, avtentičnost in posledično (formalna) zakonitost odločbe se presoja izključno na podlagi podpisa uradne osebe. Ker uporaba ne vpliva na veljavnost odločbe oziroma pravice, pravne koristi ali obveznosti, ki so predmet upravne zadeve, je smiselna njegova opustitev, saj je težko s pravno prepričljivimi razlogi opravičiti

njegovo uporabo. Upravni postopek se s tem razbremeni procesne obveznosti, ki ne sledi jasnemu namenu in določnemu cilju, s tem pa tudi odpravi morebitne dvome o pravnih posledicah in uporabi pravnih sredstev, če odločba slučajno ni opremljena z žigom. To je še toliko bolj izrazito, če organ opravlja delo izven uradnih prostorov in mora za izvedbo uradnega dejanja imeti s seboj tudi žig. O uporabi posameznega žiga organa je že zaradi skrbnosti treba voditi evidenco, čeprav ni normativno predpisana. Enak učinek kot z uporabo žiga, na katerem je grb Republike Slovenije in navedba organa, se dosega že s tem, da se grb obvezno uporabi na odločbi in drugih dokumentih državnih organov na temelju veljavnega zakona, ki ureja uporabo grba (gl. prvo točko 9. člena Zakona o grbu, zastavi, himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi), navedba organa, ki je odločbo izdal pa je obvezna po ZUP (gl. prvi odstavek 212. člena). Ohranjanje obvezne uporabe žigov bi pomenilo ohranjanje tradicije brez pravega namena, a s stroški, ki jih je glede na navedeno težko opravičiti. Čeprav za obravnavano rešitev ni odločilno, je treba opozoriti, da uporaba žiga že nekaj časa ni obvezna za pravno poslovanje gospodarskih družb.

K 13. členu (ZJU)

Spremembo se predlaga zaradi poenostavitve in odprave administrativnih bremen, ki jih imajo proračunski uporabniki z vsakoletno pripravo in vročanjem sklepov o odmeri letnega dopusta. V skladu z veljavno zakonodajo se namreč o pravicah in obveznostih odloča s pisnimi sklepi, ki morajo biti obrazloženi in vročeni ob smiselni uporabi zakona, ki ureja upravni postopek. S predlagano spremembo se ureditev glede obveščanja javnih uslužbencev o odmeri letnega dopusta izenačuje z ureditvijo, kot jo za ostale delavce določa Zakon delovnih razmerjih (ZDR-1), ki v drugem odstavku 160. člena določa: "Delodajalec je dolžan delavce najkasneje do 31. marca pisno obvestiti o odmeri letnega dopusta za tekoče koledarsko leto. Delodajalec lahko delavca obvesti tudi po elektronski poti na elektronski naslov delavca, ki ga zagotavlja in uporabo nalaga delodajalec." Pravna varnost javnih uslužbencev se s tem ne zmanjšuje, saj ima v skladu z drugim odstavkom 24. člena ZJU, vsak javni uslužbenec, ki meni, da delodajalec ne izpolnjuje obveznosti iz delovnega razmerja ali krši katero od njegovih pravic iz delovnega razmerja, pravico zahtevati, da delodajalec kršitev odpravi oziroma da svoje obveznosti izpolni.

K 14. členu (ZJU)

V skladu s prvim odstavkom 24. člena ZJU o pravici oziroma obveznosti javnega uslužbenca, razen navodil za delo v okviru opisa nalog delovnega mesta, oziroma o zahtevi za odpravo kršitev pravice iz delovnega razmerja delodajalec odloči s pisnim sklepom, ki mora biti obrazložen in vročen javnemu uslužbencu, pri čemer se za vročitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek. Glede na to, da je takšno vročanje predvsem za velike delodajalce logistično zahtevno, zamudno in ima zaradi velikega števila izdanih aktov tudi relativno visoke finančne posledice, se predlaga spremembo ureditve tako, da se lahko sklepe vroča tudi na elektronske naslove, ki jih javnim uslužbencem zagotovi delodajalec. V zvezi s tem poudarjamo, da bi se na ta način odločalo izključno sklepe iz prvega odstavka 24. člena ZJU, med tem, ko bi se pogodbe o zaposlitvi ter anekse, sporazume o prenehanju delovnega razmerja, akte v postopkih redne in izredne odpovedi, še naprej vročalo na enak način, kot do sedaj.

K 15. členu (ZPP)

Vročitev pisanja v elektronski obliki se v skladu s 141.a členom ZPP lahko opravi z vročitvijo pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti. Ker je izvirnik pisanja nastal v elektronski obliki, obstoječa zahteva, da se mora fizična kopija dodatno overiti, ni smiselna. Zato se predlaga črtanje te zahteve.

K 16. členu (ZST-1)

V novem tretjem odstavku 10. člena ZST-1 se predlaga nova taksna oprostitvev na podlagi zakona, po kateri je plačila sodnih taks v postopku oproščena stranka, ki ji je v istem postopku dodeljena redna ali izredna brezplačna pravna pomoč po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč. S to določbo se krog oseb, ki so upravičene do taksne oprostitve, ne spreminja, saj že veljavni šesti odstavek 11. člena ZST-1 upravičuje do celotne oprostitve plačila sodnih taks stranko, ki izpolnjuje materialne pogoje za prejemanje redne brezplačne pravne pomoči in to ne glede na splošne pogoje za taksne ugodnosti iz prvega odstavka 11. člena ZST-1. Krog oseb, ki izpolnjujejo materialne pogoje za prejemanje redne

brezplačne pravne pomoči, namreč zajema tudi tiste, ki izpolnjujejo materialne pogoje za prejemanje izredne brezplačne pravne pomoči.⁵⁵

Novost predlagane nove določbe je v tem, da je drugače kot šesti odstavek 11. člena ZST-1 umeščena med taksne oprostitve po zakonu. To pomeni, da bo odslej stranka, kateri je v določenem postopku dodeljena redna ali izredna brezplačna pravna pomoč, po zakonu oproščena plačila sodnih taks v tem istem postopku in ji ne bo več treba posebej zaprositi za taksno oprostitve. Uveljavljanje taksne oprostitve bo zanjo bistveno olajšano, hkrati pa sodišču ne bo več treba voditi postopka odločanja o taksnih ugodnostih po 12. členu ZST-1. Skladno z dosedanjim šestim, po novem sedmim odstavkom 10. člena ZST-1 bo sodišče novo določbo tretjega odstavka tega člena izvajalo po uradni dolžnosti, če pa bo v dvomu, bo stranko pozvalo k predložitvi dokazila za uveljavljanje taksne oprostitve, t. j. odločbe o upravičenosti do redne ali izredne brezplačne pravne pomoči v zadevnem postopku.

Da ne bi prihajalo do nejasnosti ali zlorab, se izrecno predlaga omejitev obravnavane nove zakonske taksne oprostitve na postopek, za katerega je stranki dodeljena redna ali izredna brezplačna pravna pomoč.

K 17. členu (ZSICT)

S spremembo 23. člena zakona se predlaga črtanje drugega odstavka, ki določa, da morajo sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači posredovati ministrstvu pisno izjavo, da so vsi podatki, ki se v zvezi z njimi vodijo v imeniku, točni, oziroma sporočiti podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca januarja v posameznem koledarskem letu. Določba je nepotrebna in predstavlja administrativno obremenitev sodnih izvedencev, sodnih cenilcev in sodnih tolmačev, saj imajo sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači sami interes, da so v imeniku navedeni njihovi točni podatki, ki so nujno potrebni za izvajanje njihovih nalog oziroma storitev.

V prvem odstavku ostaja obveznost, da morajo sodni izvedenci, sodni cenilci in sodni tolmači ministrstvu sporočiti spremembe podatkov, dodan pa je rok, in sicer morajo spremembe sporočiti najpozneje v treh dneh.

Spremembe tretjega in četrtega odstavka so le redakcijske, peti odstavek pa ostaja nespremenjen.

K 18. členu (ZP-1)

Veljavni ZP-1 obravnavata dve »podvrsti« hitrega postopka z izdajo t.i. plačilnega naloga po prvem ali po drugem odstavku 57. člena ZP-1. Razlika med obema podvrstama je način ugotovitve prekrška. Če pooblaščen uradna oseba prekršek osebno zazna ali ga ugotovi z tehničnimi sredstvi takoj na kraju prekrška, kršitelju (če je ta navzoč) izda plačilni nalog. Za osebno zaznavo gre takrat, kadar pooblaščen uradna oseba vse znake prekrška zazna neposredno s svojimi čutili, torej kadar je fizično navzoča ob storitvi prekrška in sama na podlagi lastnega opažanja ugotovi njegove znake. Tovrsten način je za pooblaščen uradne osebe prekrškovnih organov (predvsem policije) ustrezen, saj lahko pooblaščen uradna oseba, ki je neposredno prisotna ob izvršitvi prekrška, lahko tudi takoj ukrepa, saj njeni sklepi glede zaznanega prekrška niso odvisni od naknadne proste presoje dokazov, ki bi jih za dokazovanje preteklega dogodka predložile druge osebe ali pa bi jih zbrala sama pooblaščen uradna oseba. Opisani način sledi konceptu in zasnovi hitrega postopka saj gre za hitro in enostavno obravnavo prekrškov.

Opisani plačilni nalog, velja kot pisna odločba in jo lahko kršitelj izpodbija v naknadni kontradiktornosti. Če pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa prekršek osebno ugotovi, pa kršitelju izda plačilni nalog po drugem odstavku 57. člena ZP-1. Osebna ugotovitev je širši pojem od osebne zaznave in zajema vse tako imenovano posredno zaznane prekrške. Glede na prvi odstavek 57. člena ZP-1 je obveznost za izdajo plačilnega naloga po drugem odstavku 57. člena ZP-1 strožja v smislu pravne varnosti kršitelja. Za izdajo plačilnega naloga po drugem odstavku 57. člena ZP-1, mora pooblaščen uradna oseba glede na 1. odstavek 57. člena izpolniti dva dodatna pogoja, in sicer:

⁵⁵ Materialni pogoji za prejemanje izredne brezplačne pravne pomoči (prvi odstavek 12. člena Zakona o brezplačni pravni pomoči; Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 23/08, 15/14 – odl. US in 19/15; v nadaljevanju: ZBPP) so strožji od pogojev za prejemanje redne brezplačne pravne pomoči (tretji odstavek 11. člena v povezavi s 13. členom ZBPP).

1.) kršitelju mora pred izdajo plačilnega naloga, na podlagi 55. člena ZP-1 dati možnost, da se lahko izjavi o dejstvih in okoliščinah očitane mu prekrška. Kršitelj lahko takšno izjavo ob soglašanju, kar mora biti evidentirano na plačilnem nalogu, lahko poda takoj na zapisnik ali najpozneje v petih dneh od vročitve obvestila, da se lahko izjavi o dejstvih in okoliščinah prekrška. Po prejemu izjave mora pooblaščen uradna oseba kratek povzetek izjave napisati na plačilni nalog.

2.) plačilni nalog izdan na podlagi drugega odstavka 57. člena ZP-1 mora vsebovati tudi kratek opis prekrška z navedbo dokazov. Če pa se takšen plačilni nalog vroča po pošti (ker kršitelja ni več na kraju) pa se zahteva še tretji pogoj, in sicer navedbo dokazov s katerimi pooblaščen uradna oseba kršitelju dokazuje prekršek in odgovornost zanj.

V tovrstnih primerih ima kršitelj predhodno (izjava pred izdajo plačilnega naloga) in naknadno kontradiktornost (zahteva za sodno varstvo).

Postopek ugotavljanja prekrškov po drugem odstavku 57. člena ZP-1 pri policistih predstavlja veliko težavo, saj morajo poleg ugotavljanja elementov prekrška po posameznem materialnem predpisu po uradni dolžnosti skrbeti, da kršitelju zagotavljajo vse procesne pravice v obsegu in na način, ki jih določa zakon. Policisti se v zadnjem obdobju srečujejo z velikimi izzivi, saj je policija zaradi epidemije postala nadzorni in prekrškovni organ za veliko predpisov, katerih prekrški so določeni v 39. členu Zakona o nalezljivih boleznih (ZNB). Konkretna prepovedana ravnanja pa so podrobneje definirana v posameznih Odlokih. Tako mora policist pri svojem delu poleg predpisov izvirne pristojnosti (javna varnost, promet, meja, tujci, javni red in mir) poznati tudi druge predpise, katerih zakonski stanovi prekrškov so zahtevni in kompleksni. Posledično mora policist zakonski stan prekrška uporabiti v konkretnem primeri, kar pa je glede na zgoraj navedeno prezahtevno in podaljšuje čas za izdajo plačilnega naloga.

Policisti se v vsakdanjih situacijah srečujejo z dogodki, ko je možno glede na določbe ZP-1 ukrepati na 5 različnih načinov v enem dogodku. Tako npr.:

- Če prekršek po tretjem odstavku 6. člena ZJRM-1 zaznajo sami, torej vidijo pretep, vsem udeležencem izdajo plačilni nalog po prvem odstavku 57. člena ZP-1, na katerega lahko kršitelj poda ZSV, izjave kršitelja policistom ni potrebno formalizirati v obliki zapisa;
- Če isti prekršek policisti obravnavajo po klicu občana, pa sami prekrška niso videli, so pa vsi udeleženci še na kraju prekrška, policisti zberejo obvestila od prič v obliki Zapisnika o izjavi priče, na izdanem plačilnem nalogu po drugem odstavku 57. člena ZP-1 pa izpolnijo tudi drugo stran, na katero navedejo tudi izjavo kršitelja in kratek opis prekrška z navedbo vseh dokazov;
- Če isti prekršek policisti obravnavajo po klicu občana, pa sami prekrška niso videli, kršitelja pa ni več na kraju prekrška, posledično izjave o prekršku ne more podati. Zaradi zagotavljanja spoštovanja načela kontradiktornosti morajo policisti pridobiti pred izdajo PLN tudi izjavo kršitelja, vendar glede na dejstvo da kršitelja ni več na kraju, ne morejo izdati PLN, saj vseh dejstev za meritorno odločitev niso ugotovili na kraju prekrška neposredno po storjeni kršitvi. V takih primerih morajo kršitelju poslati po pošti obvestilo, da se izjavi o prekršku, nakar mora prekrškovni organ izdati odločbo o prekršku (56. člen ZP-1);
- Če kršitelja pri pretepu uporabljata predmete, morajo policisti predmete zaseči in podati zoper oba kršitelja obdolžilni predlog, saj odvzem takšnih predmetov po določbah ZJRM-1 ni obligatoren;
- Na koncu morajo policisti upoštevati tudi načelo »ne bis in idem«, ki prepoveduje večkratno sankcioniranje osebe za dejanje storjeno v istem historičnem dogodku.

Zato se s spremembo prvega odstavka 57. člena ZP-1 predlaga, da policist v vseh primerih (razen kadar je potrebno izdati odločbo o prekršku po 56. členu ZP-1), vedno izda plačilni nalog po prvem odstavku 57. člena ZP-1, torej brez izjave kršitelja in brez opisa prekrška.

Kršitelju je v nadaljevanju v primeru nestrinjanja na voljo zahteva za sodno varstvo, o kateri odloča sodišče. Kršitelju je v nadaljevanju v primeru nestrinjanja na voljo zahteva za sodno varstvo, o kateri odloča sodišče. Čeprav predlagana sprememba ZP-1 ne predvideva več predhodne kontradiktornosti, je kršiteljem prekrškov pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave še vedno ustrezno varovana naknadno v postopku sodnega varstva. Opis dejanskega stanja se namreč sodišču posreduje kot posebna oblika procesnega gradiva, ki vsebuje vsaj navedbo dejstev in okoliščin, ki so znaki prekrška, po obliki pa je podoben odgovoru "nasprotne stranke" na pravno sredstvo, saj izhaja iz ocene prekrškovnega organa, da zahteva za sodno varstvo ni utemeljena (glej odločbo Ustavnega sodišča št. Up-319/10, U-I-63/10 z dne 20. 1. 2011). S predlagano spremembo bi se bistveno razbremenilo delo policistov, s čimer bi se skrajšal tudi čas obravnave prekrškov, kar je kot legitimen

cilj v zgornji odločbi prepoznalo tudi Ustavno sodišče. In sicer je zapisano, da skopo določena vsebina plačilnega naloga v enostavnih zadevah omogoča hitro in ekonomično odločanje "takoj na kraju prekrška".

Zaradi spremembe prvega odstavka 57. člena ZP-1 postane drugi odstavek brezpredmeten, zato se predlaga črtanje.

V tretjem odstavku 57. člena ZP-1 so predpisane obligatorne sestavine plačilnega naloga, ki velja kot pisna odločba. Nabor zahtevanih podatkov je številčno obsežen in predvsem pri izpolnjevanju plačilnega naloga podaljšuje čas izpolnjevanje le tega. Poudariti je treba da je nabor podatkov v tretjem odstavku 57. člena ZP-1 zasnovan na način, da prekrškovni organ, ki obravnava prekršek (policija, redarstvo) tovrstne podatke pridobi in jih vpiše, čeprav vseh teh podatkov navedeni organ za samo dokazovanje prekrška in odgovornosti zanj ne potrebuje. Posamezne podatke v nadaljevanju potrebujejo drugi organi in sicer: sodišče, Ministrstvo za pravosodje EKT, FURS v postopku izvršbe...). Ker nabor podatkov, ki jih pridobi prekrškovni organ pri obravnavanju prekrškov predstavlja nepotrebno obremenitev se s predlogom spremembe tretjega odstavka 57. člena ZP-1 tudi v primeru, kader se plačilni nalog izda zoper varnost cestnega prometa in so bile izrečene kazenske točke ali gre za kršitev, ki je povezana z veljavnostjo vozniškega dovoljenja se predlaga črtanje naslednjih podatkov: številko izdanega vozniškega dovoljenja, navedbo organa, ki je izdal dovoljenje in datuma izdaje.

Tovrstne podatke lahko pridobi pristojni organ iz uradnih evidenc.

K 19. Členu (ZIntPK)

ZIntPK v petem odstavku 35. člena določa obveznost pridobitve izjave o tem, da fizična oseba oziroma poslovni subjekt (ponudnik blaga, storitev ali gradenj) ni povezan s funkcionarjem in po njenem vedenju ni povezan z družinskim članom funkcionarja (naročnikom) na način določen v prvem odstavku 35. člena (poslovodja, član poslovodstva ali zakoniti zastopnik, neposredno ali prek drugih pravnih oseb v več kot pet odstotnem deležu udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju ali kapitalu). Predlagano je olajšanje sklepanja pogodb, in sicer tako, da se izjavo ponudnika pridobi le v postopku podeljevanja koncesije, sklepanja javno-zasebnega partnerstva in javnega naročila (po ZJN-3 in po ZJNPOV), ne pa tudi v postopku sklepanja vsake pogodbe.

K 20. členu (ZIPRS2122)

S strani posrednih uporabnikov proračuna je bilo zaznati težnjo po črtanju 62. člena ZIPRS2122, ki zahteva obvezno pripravo polletnih poročil, saj le-to predstavlja dodatno obremenitev, ki ne zasleduje cilja izboljšanja poslovanja. Ker je bilo za navedeno določbo določena tudi sankcija, je treba črtati tudi sedmo alinejo prvega odstavka 78. člena ZIPRS2122.

K 21. členu (ZDavPR)

Predlaga se poenostavitev, da se plačila s plačilno kartico šteje za negotovinsko plačilo in ne za gotovinsko plačilo, kot je to sedaj zapisano v zakonu. Plačila s plačilnimi karticami se izvajajo negotovinsko, obstaja evidenca plačila, kdo je plačal in koliko je plačal.

K 22. členu

Člen ima enako obrazložitev kot prejšnji člen.

K 23. členu

Sprememba se predlaga zaradi pravilnega sklicevanja.

K 24. členu

Sprememba se predlaga zaradi pravilnega sklicevanja.

K 25. členu (ZPSV)

Trenutno se prispevki za socialno varnost obračunavajo ne glede na višino plače, višina pokojnine pa je omejena. Zato predlagamo spremembo, tako da bi se prispevki za socialno varnost obračunavali le do bruto plače 6.000,00 evrov. Nad tem zneskom pa bi se obračunavala le akontacija dohodnine. Glede na to, da se nad tem zneskom ne bodo obračunavali prispevki za socialno varnost, bo višja

osnova za odmero akontacije dohodnine, kar pomeni, da bodo višji davčni prihodki iz naslova akontacije dohodnine. Podobno ureditev ima kar nekaj držav.

K 26. členu (ZON)

Predlaga se poenostavitev, da naloge upravljanja lahko izvaja ustanovitelj sam, saj je formiranje režijskega obrata samo zaradi upravljanja zavarovanega območja nepotreben dodaten strošek.

K 27. členu (ZON)

Trenutna ureditev onemogoča, da naravovarstveni nadzor izvaja redarstvo znotraj občinske ali medobčinske uprave, kar je zelo neracionalno. Zato je predlaga, da se ta možnost dopusti.

K 28. členu (ZVis)

S spremembo 81. člena Zakona o visokem šolstvu, ki ureja evidence z osebnimi podatki študentov in vpisanih na študijske programe za izpopolnjevanje, ki jih obdelujejo visokošolski zavodi, se visokošolskim zavodom dovoljuje, da za namen svoje pedagoške in z njo povezane znanstvenoraziskovalne, umetniške in strokovne dejavnosti ter knjižničarske dejavnosti za študente in vpisane na študijske programe za izpopolnjevanje hranijo tudi podatek o njihovem elektronskem naslovu in akademski elektronski identiteti, ki jo študent pridobi za čas študija, v katerega se je vpisal. Dodatno se z novim trinajstim odstavkom visokošolskim zavodom omogoča, da redno po elektronski poti prejema spremembe osebnih podatkov o študentih, katerih podatki se vodijo v eVŠ evidenci študentov in diplomantov. Z novim štirinajstim odstavkom pa se poenostavlja elektronsko poslovanje vezano na urejanje zavarovanja študentov za poškodbe pri delu in poklicno bolezen pri praktičnem pouku, pri opravljanju proizvodnega dela oziroma delovne prakse in na strokovnih ekskurzijah preko eVEM portala.

K 29. členu (ZVis)

S spremembo 81.b Zakona o visokem šolstvu člena se omogoča visokošolskim zavodom in študentskim domovom, da podatke, ki jih obdelujejo za namen subvencioniranega bivanja, pridobijo iz eVŠ s povezovanjem zbirk, saj v eVŠ poteka obdelava podatkov prošnje za bivanje in izbirni postopek za subvencionirano bivanje. Podatke, ki se ne zbirajo v eVŠ pa pridobi, kot doslej od študenta.

K 30. členu (ZVis)

S spremembo 81.e člena Zakona o visokem šolstvu se v prvem odstavku 12. točka usklajuje z diktijo 9., 10. in 11. točke tega odstavka, v 19. točki se podrobneje usklajuje vodenje podatka, ki je bil med vzpostavijo evidence v povezavi z njenim namenom opredeljen kot ločen šifrant (vrsta vpisa). V 21. točki se uvaja zbiranje novega podatka o jeziku, v katerem je bila izobrazba dosežena, s čimer se uredi možnost zbiranja tega podatka s študijskim letom vpisa 2021/2022. Podatek je relevanten za vstop na trg dela, ko mora diplomant dokazovati znanje slovenščine ali v tujini znanje drugega jezika, v katerem je študiral. V 22. točki se uvaja zbiranje podatka o razlogih, iz katerih študent lahko koristi pravico do podaljšanja statusa študenta, in sicer ali gre za upravičene razloge iz 69.a člena, materinstvo/očetovstvo ali izjemne okoliščine za namen spremljanja in ugotavljanja pravic študentov.

K 31. členu (ZVis)

S spremembo 28. točke v prvem odstavku 81.g člena se vodenje tega podatka posplošuje zgolj na obdelavo podatka o tem ali se dodatno razvrstitevno pravilo uporablja ali ne (torej vrednosti da ali ne) hkrati pa prepušča, da se ta pravila lahko podrobneje določijo s predpisom ministra, pristojnega za visoko šolstvo, kar omogoča ministrstvu, da se lahko hitreje odzove in prepozna specifične potrebe študentov, ki bi zahtevale prednostno obravnavo pri subvencioniranem bivanju.

K 32. členu (ZVis)

S spremembo tretjega in četrtega odstavka 82. člena se z zakonom določa, da se AAI-račun, ki ga v okviru avtentikacijske in avtorizacijske Infrastrukture zagotavlja Arnes, lahko uporablja za namen elektronske storitve prijave za vpis v visoko šolstvo in oddaje prošnje za subvencionirano bivanje preko eVŠ, s srednjo stopnjo zaupanja, kot jo opredeljuje Uredba (EU) o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi Direktive 1999/93/ES.

Sprememba petega odstavka predstavlja redakcijsko uskladitev, ker je bil predpis iz sedmega odstavka 16. člena ukinjen z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 75/16). Z novim enajstim odstavkom se vzpostavlja pravna podlaga, da se podatki potrebni za prijavno-izbirni postopek vpisa v visoko šolstvo lahko v eVŠ pridobijo v elektronski obliki s

povezovanjem zbirk na podlagi EMŠO študenta. Visokošolski zavodi so v skladu s 139. členom Zakona o splošnem upravnem (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE) podatke dolžni pridobiti sami iz elektronskih evidenc. S tem zakonom se omogoča ureditev elektronskega zajema podatkov za namen prijavno-izbirnega postopka iz evidenc visokošolskih zavodov preko v modul za visokošolski izbirni postopke v eVŠ.

Z novim dvanajstim odstavkom se omogoča, da se podatki, ki se zbirajo za namen subvencioniranega bivanja iz uradnih evidenc, pridobijo s povezovanjem zbirk, kar bo zagotovilo večjo sledljivost pri posredovanju teh podatkov in odpravilo papirno oziroma ročno poslovanje v primerih, ko mora študent dokazila sedaj predložiti še v pisni obliki, kar bo skrajšalo administrativne postopke in nanje vezane stroške (npr. pozivanja k dopolnitvi vlog, ko ta podatek ni posredovan z vlogo).

K 33. členu (ZŠpo-1)

S predlagano določbo bo ministrstvu omogočeno, da ob vpisu v razvid preverja le ali je posameznik pridobil izobrazbo skladno s prvim odstavkom 48. člena ZŠpo-1 ali strokovno usposobljenost pridobljeno skladno s prvim odstavkom 49. člena ZŠpo-1. Preostala dva pogoja za opravljanje strokovnega dela strokovno usposobljenih delavcev v športu (starost 18 let in najmanj srednje poklicno izobrazbo) namreč že predhodno preverja izvajalec usposabljanja, zato se s predlagano rešitvijo odpravlja dvojno preverjanje istih pogojev, kar je predstavljalo nepotrebno birokratsko oviro pri postopkih vpisa v razvid na ministrstvu.

K 34. členu (ZZDej)

Ministrstvo, pristojno za zdravje, pri postopkih za izdajo dovoljenj za opravljanje zdravstvene dejavnosti in odločb o vpisu v register, ki so bili uvedeni z novelo ZZDej-K, zaznava problem, da mladi zdravniki in drugi zdravstveni delavci in sodelavci po pridobitvi polne poklicne kvalifikacije glede na 64. člen ZZDej, ne morejo postati odgovorni nosilci zdravstvene dejavnosti pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ker ne izpolnjujejo pogoja zahtevanih let delovnih izkušenj, zato se predlaga črtanje pogoja delovnih izkušenj iz prve alineje petega odstavka 3.a člena ZZDej. Na ta način bi zdravstveni sistem v Republiki Sloveniji povečal število kadrovskega zmogljivosti pri izvajalcih zdravstvene dejavnosti.

Za debirokratizacijo postopkov v državni upravi je prav tako pomembno, da se določeni pogoji za odgovornega nosilca poenostavijo, zato se v zvezi z zaposlitvijo odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti predlaga, da se črta pogoj sorazmernosti zaposlitve, pri čemer še vedno ostaja pogoj, da odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti mora biti zaposlen, pri čemer pa obseg zaposlitve ni določen (zaposlitev za polni delovni čas, krajši delovni čas, dopolnilno delo in podobno).

K 35. členu

Določba dodaja novo poglavje v Zakon o uradnem listu z naslovom "Uradni register Republike Slovenije".

K 36. členu

K novemu 11.b členu ZUL

Prvi odstavek vzpostavlja uradni register, ki pomeni po hierarhiji pravnih aktov in ministrskih resorjih urejeno elektronsko zbirko avtentičnih besedil veljavnih državnih predpisov v osnovni ali uradno prečiščeni obliki.

Drugi odstavek opredeljuje, kaj sestavljajo hierarhijo državnih predpisov po zgledu razvrščanja pravnih aktov iz prvega odstavka 153. člena Ustave. To so predpisi, ki jih je sprejel zakonodajalec (ustava, ustavni zakoni o spremembi ustave, zakoni, avtentične razlage zakonov, državni proračun, rebalans državnega proračuna, spremembe državnega proračuna in zaključni račun državnega proračuna ter poslovnik državnega zbora in državnega sveta), Vlada (uredbe, odloki in poslovnik) ter ministrstva (pravilniki, odredbe in navodila). Iz uradnega registra so izvzeti splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, ki ne sodijo med državne predpise, saj so hierarhično pod ustavo, zakoni in podzakonskimi predpisi vlade in ministrstev, saj Ustavno sodišče presoja njihovo skladnost z vsemi navedenimi pravnimi akti (peta alineja prvega odstavka 160. člena Ustave).

K novemu 11.c členu ZUL

Določba določa namen uradnega registra in medsebojno razmerje med uradnim listom in uradnim registrom.

Prvi odstavek določa, da je uradni register brezplačno in javno dostopen na spletu.

Drugi odstavek določa namen uradnega registra veljavnih državnih predpisov, ki je olajšati dostopnost in seznanjanje naslovnikov oziroma uporabnikov pravnih norm z abstraktnimi in splošnimi pravnimi normami, ki jih zavezujejo ali so jih zavezovali pri njihovem ravnanju in vstopanju v pravna razmerja, kar utrjuje pravno varnost in pravno zaupanje v pravo. Uradni register bo imel tudi funkcijo časovne lestvice, saj bodo v njem prikazane tudi določbe državnih predpisov v svojih preteklih oblikah, ki so bile kasneje nadomeščeni z novimi.

Tretji in četrti odstavek določata razmerje med uradnim listom, ki je sestavljen iz uredbenega dela in mednarodnih pogodb, in med uradnim registrom, ki se uvaja s tem zakonom. V uradnem listu se bodo tako kot doslej na začetku vakacijskega roka objavljali vsi novi državni predpisi, ki bodo po poteku vakacijskega roka pridobili svojo veljavnost, to je obvezno moč in uporabo v pravnem prometu. V uradnem registru pa se bodo po poteku vakacijskega roka objavljale osnovne oblike novih državnih predpisov in vsa uradno prečiščena besedila. Uradno prečiščena besedila Državni zbor namreč ne sprejema po zakonodajnem postopku, temveč po posebnem postopku (kumulativnega) potrjevanja brez razprave, zato s tega vidika ni potrebe, da se objavljajo v uradnem listu z znatnimi stroški objav za Državni zbor.

K novemu 11.č členu ZUL

Prvi odstavek uvaja pravico zaupanja v avtentična besedila teh predpisov, objavljena v uradnem registru. Določba vzpostavlja pravico zaupanja v uradni register veljavnih zakonov, kar je posledica tega, da so v njem zbrana avtentična besedila, bodisi v osnovni bodisi v uradno prečiščeni obliki. Kot je presodilo Ustavno sodišče ima namreč vsakdo pravico zaupati v veljavno pravo. Smiselno enako obliko načela zaupanja v pravo določata že Zakon o zemljiški knjigi (v nadaljnjem besedilu: ZZK-1) za zemljiško knjigo in Zakon o sodnem registru (v nadaljnjem besedilu: ZSReg) za sodni register. Kdor v pravnem prometu vestno ravna in se pri tem zanese na podatke, vpisane v sodni register, ga zato ne prizadenejo škodljive pravne posledice.⁵⁶ Prav tako ne sme trpeti škodljivih posledic, kdor v pravnem prometu pošteno ravna in se zanese na podatke o pravicah, ki so vpisani v zemljiški knjigi.⁵⁷

Drugi in tretji odstavek urejata posledice, če pri pripravi izvirnika zakona za objavo v uradnem listu ali pri pripravi uradno prečiščenega besedila za objavo v uradnem registru pride do pomote. Do sedaj taka situacija ni bila pravno urejena, od sedaj naprej pa zakon določa, da velja tisto besedilo, ki ga je sprejel državni zbor po zakonodajnem postopku. Zato mora pristojna oseba, ki je vnašala spremembe oziroma dopolnitve v uradni register (to so lahko zakonodajno-pravna služba, ustavno sodišče, služba vlade za zakonodajo ali javno podjetje), ali oseba v javnem podjetju v primeru objave popravka v uredbenem delu uradnega lista na podlagi 11. člena ZUL besedila nemudoma uskladiti. Če pa je v vmesnem času posameznik zaradi pomote oziroma razhajanja med besedili utrpel kakšno škodo, je za to država odškodninsko odgovorna.

K novemu 11.d členu ZUL

Za objavo predpisov v uradnem registru ter njegovo vodenje in vzdrževanje skrbi javno podjetje, ki ga na podlagi tega zakona ustanovi vlada. Ta ga spreminja in dopolnjuje, kadar je to potrebno zaradi objave osnovnih besedil državnih predpisov v uredbenem delu uradnega lista.

⁵⁶ Tretji odstavek 8. člena Zakon o sodnem registru Slovenije (Uradni list RS, št. 54/07 – uradno prečiščeno besedilo s spremembami).

⁵⁷ Prvi odstavek 8. člena Zakona o zemljiški knjigi, (Uradni list RS, št. 58/03 s spremembami).

Drugi odstavek določa, da pogoje, kriterije, merila ter postopek za izbiro izvajalca gospodarske javne službe, vsebino, način upravljanja, vodenja in vzdrževanja uradnega registra ter obveznosti državnih organov v zvezi z njim.

Tretji odstavek določa, da se stroški za te obveznosti zagotavljajo v državnem proračunu ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

K novemu 11.e členu ZUL

Določba ureja vpis določbe državnega predpisa v uradni register. Vzpostavlja pravilo, da določba državnega predpisa začne zavezovati (dobi obvezno moč) in se uporabljati v istem trenutku, ko začne veljati. S tem se za vse določbe predpisov, tudi za predpise lokalne samouprave in za splošne akte nosilcev javnih pooblastil, ukinja dosedanja nomotehnična praksa priprave končnih določb predpisov, ki je začetek uporabe predpisa ločevala od začetka veljavnosti predpisa. Dosedanja nomotehnična praksa nima ustavne podlage, saj Ustava pozna le začetek veljavnosti predpisa. Praksa je tudi edinstvena v drugih nacionalnih ureditvah, saj nobena tuja država več ne ločuje med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe predpisa. Namen določbe je izboljšati pravno predvidljivost in pravno varnost naslovnikov oziroma uporabnikov pravnih norm in povečati jasnost in določnost predpisov. Kadar je treba sprejeti še izvršilne predpise, se lahko začetek uveljavitve zakonskih določbe med seboj tudi razlikuje, tako da zakonodajalec izvršilni klavzuli določi zgodnejši trenutek uveljavitve kot ga določi preostanku zakona.

K novemu 11.f členu ZUL

Določba ureja izbris določbe državnega predpisa iz uradnega registra. Ustava določa le, kdaj predpis začne veljati (prvi odstavek 154. člena Ustave), ne ureja pa situacije, kdaj predpis preneha veljati. Splošno pravilo je, da predpisi nimajo omejenega trajanja, vendar pa ni nobenih ustavnih zadržkov, da bi zakon vnaprej določil omejeno časovno veljavnost predpisov, kot je to običaj v tujih pravnih ureditvah, zlasti v sistemih *common law*-ja.

Drugi odstavek člena vzpostavlja neposredno zakonsko podlago za prenehanje veljavnosti podzakonskih predpisov, ki nimajo več veljavne zakonske podlage. Do sedaj je bilo to urejeno le v tretjem odstavku 153. člena Ustave, ki zahteva, da so podzakonski predpisi usklajeni z zakoni. Če nek zakon preneha veljati, bi bil podzakonski predpis, ki bi veljavo ohranil, s takim zakonom ne samo v vsebinskem neskladju, temveč tudi v formalnem neskladju, zato bi bil tak podzakonski predpis v neskladju s tretjim odstavkom 153. člena Ustave. Enako stališče izhaja iz ustavno sodne presoje. Če Ustavno sodišče razveljavi zakon, šteje, da podzakonski predpis zaradi razveljavitve zakona izgubi zakonsko veljavo in tedaj neha veljati (sklep Ustavnega sodišča št. U-I-312/96 z dne 14. 1. 1999, 24. točka obrazložitve, na katerega se sklicuje tudi sklep Ustavnega sodišča št. U-I-51/05 z dne 15. 9. 2005). S tem se ukinja dosedanja nomotehnična praksa, ki je dopuščala, da so se podzakonski predpisi, ki so bili sprejeti na podlagi razveljavljenega zakona, še naprej uporabljali do sprejema podzakonskih predpisov na novi zakonski podlagi. Zaradi ustavne zahteve po usklajenosti pravnih aktov tovrstna praksa namreč ni dopustna. Z razveljavitvijo zakona podzakonski predpisi nimajo več podlage za svoj obstoj. Podzakonski akti so namreč eksistenčno odvisni od zakonskih norm, za izvajanje katerih so izdani. To pomeni, da ne morejo nastati brez zakonske norme, ki jo izvršujejo, in ne morejo obstajati brez zakonske norme, za izvrševanje katere so bili izdani (razen, če njihovo veljavnost podaljša nova zakonska norma, ki razveljavi prejšnjo). To izhaja iz njihove narave – izvršilnosti in namena – izdajo se za izvrševanje višje (zakonske) norme. Ker pa po stališču Ustavnega sodišča za izdajo podzakonskega predpisa ni nujno potrebna t.i. specialna izvršilna klavzula (pooblastilna norma vsebovana v zakonu za izvrševanje določb katerega se podzakonski predpis izda), ampak lahko Vlada in ministri izdajajo podzakonske predpise na podlagi t.i. generalne izvršilne klavzule (pooblastilne norme, vsebovane v ZVRS in ZDU-1), prenehanje veljavnosti zakona ni vezano na samo prenehanje veljavnosti izvršilne klavzule, temveč na prenehanje veljavnosti zakonskih določb, za katerih izvrševanje je bil sprejet podzakonski predpis.

Tretji odstavek določa, da določba državnega predpisa, ki je prenehala veljati, ostane vidna v zgodovinskih posnetkih uradnega registra, do katerih se lahko dostopa prek izbire preteklega datuma.

Uporabniki pravnih norm (to so sodišča in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil) lahko določbo državnega predpisa, ki je prenehala veljati, uporabijo le pri odločanju o pravnih razmerjih, ki so nastala v času veljavnosti predpisa. Ne smejo pa uporabniki pravnih norm razveljavljenega, vendar še vedno uporabljajočega se predpisa, uporabiti pri odločanju o pravnih razmerjih, ki so nastala v času uporabe predpisa. V takih primerih so v skladu z ustavno sodno presojo dolžni uporabiti takrat veljaven predpis. Nadaljnja uporaba predpisa je torej mogoče le za pretekla pravna razmerja. Zakonodajalec ne more določiti uporabe ali smiselne uporabe predpisov, ki jih je sam razveljavil in jih s tem izločil iz pravnega reda. Sodišča in drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil, ko odločajo o pravnih razmerjih, ki so nastala v času veljavnosti razveljavljenega predpisa, brez omejitev uporabljajo razveljavljene predpise. Uporaba razveljavljenih predpisov se nanaša tako na pogodbe, sklenjene v času veljavnosti predpisa na njegovi podlagi, kot tudi na posamične in individualne akte (npr. odločbe in sklepe). Izjema za zvezne jugoslovanske predpise je pojasnjena v obrazložitvi k 21. členu predloga zakona. Prav tako se določba ne nanaša na smiselno uporabo tujih strokovnih standardov, na katere se lahko sklicuje zakonska določba (glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/13 glede strokovnih standardov ocenjevanja vrednosti nepremičnin), saj ti standardi niso bili s strani zakonodajalca izločeni iz veljavnega pravnega reda. Zaradi nejasnosti pri razlikovanju med veljavnostjo in uporabo predpisa, ki je bila pojasnjena v uvodnem delu, določba torej izrecno določa, da se tudi razveljavljena določba predpisa lahko uporablja še naprej, če se nanaša na trajajoče pravna razmerja, ki so nastala v času veljavnosti razveljavljenega predpisa in njihove posledice še niso prenehale. Ne more pa razveljavljena določba predpisa v času njene uporabe ustvarjati novih pravic in obveznosti. Tudi iz ustavno sodne presoje izhaja, da je tudi čas uporabe zakona veljavna pravna podlaga za odločanje o pravnih razmerjih, ki so nastala v času veljavnosti zakona in do razveljavitve zakona o njih še ni bilo pravnomočno odločeno (glej na primer sklep Ustavnega sodišča št. U-I-198/04 z dne 23. 6. 2005).

K novemu 11.g členu ZUL

Smernice navajajo, da pri določenih predpisih iz njihovega naslova, uvoda namena ali pomena izhaja vnaprejšnja, časovno omejena uporaba (npr. zakoni o izvrševanju proračuna). Ker po koncu takega obdobja tak predpis izgubi svoj neposredni pomen in se tudi neposredno več ne izvaja oziroma tudi ne more več izvajati, mu pravna teorija daje oznako, da je postal konzumiran. Smernice poudarjajo, da gre pri konzumiranosti le za prenehanje uporabe predpisa, ne pa za prenehanje veljavnosti predpisa, ki je sicer označeno kot dejansko oziroma neformalno. Ker ugotovitev, da je predpis postal konzumiran oziroma obsoleten, ne more učinkovati nasproti tretjim osebam, ki niso bile stranke konkretnega postopka, in torej nima *erga omnes* učinka, zakon zaradi večje pravne varnosti določa tudi trenutek, kdaj tak konzumiran predpis formalno preneha veljati. Dosedanji pristop, ki ni predvideval formalne razveljavitve konzumiranih predpisov, se je pokazal za problematičnega z vidika zagotavljanja pravne varnosti, saj Smernice na drugem mestu navajajo, da "predpis velja, dokler ne preneha veljati na enega od načinov, ki ga veljavni pravni red za to določa." Dokler torej normodajalec, ki je predpis sprejel, ne določi tudi, da je predpis prenehal veljati in kdaj je prenehal veljati, je naslovnik konzumirane pravne norme v dvomu, ali je temu tako ali ne. Navedeno pa slabi načelo jasnosti in določnosti predpisov in tudi načelo zaupanja v pravo, ki sta oba del pravne države iz 2. člena Ustave.

Določba zato predvideva postopek, v katerem se bo ugotavljala konzumiranost oziroma obsoletnost predpisa, pri čemer bo Zakon o uradnem registru služil kot pravno ogrodje, kamor se bodo lahko dodajali razveljavljeni predpisi. To pravilo se bo v pravnem redu uporabljalo subsidiarno, v kolikor sam predpis v končni določbi ne bo določil drugače. To bo spodbudilo normodajalca, da bo v primerih sprejemanja predpisov, ki imajo po naravi stvari omejeno veljavnost, že sam vnaprej predvidel t. i. samoderogacijsko klavzulo (t. i. *Sunset Clause* ali *Auslaufklausel*). Ne more pa zakon točnega datuma prenehanja veljavnosti določiti tudi pri t. i. obsoletnih predpisih, kjer obdobje predvidene veljavnosti ni tako očitno. Obsoletni predpisi materialno (življenjsko) podlago ter svoj *ratio* potrebnosti in uporabe v praksi namreč ne izgubijo zaradi poteka vnaprej predvidenega obdobja, temveč zaradi bistvenih sprememb okoliščin oziroma pravnih razmerij, ki so jih ti predpisi urejali (npr. interventni zakoni za odpravo posledic naravnih nesreč). Taki predpisi nimajo več namena in cilja, zaradi katerega so bili sprejeti oziroma izdani, in se tudi *via facti* ne uporabljajo več, ker za to ni ne potrebe, ne možnosti in ne razloga. Določba predvideva redne štiriletne preglede pravnega reda z vidika konzumiranosti in

obsolentnosti njegovih državnih predpisov na pobudo kogarkoli. Način vlaganja predloga ni formaliziran, služil bo le kot spodbuda pristojnim organom, da opravijo ustrezno preverjanje potrebnosti takega državnega predpisa. V praksi se pričakuje, da bodo pobudniki večinoma uradniki v državni upravi ali sodniki, ki so seznanjeni z (ne)uporabo posameznih zakonov oziroma podzakonskih predpisov. Podrobnejšo vsebino bo predpisala vlada z uredbo.

K 37. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V členih od 7. do 17. se po poimenovanju odborov Državnega zbora razveljavljajo državni predpisi. Vseh razveljavljenih zakonov je 231. Zakoni so razveljavljeni poimensko. Z namenom, da se ukine kategorija konzumiranih oziroma obsoletnih zakonov so vključeni tudi vsi zakoni, ki so bili v PISRS označeni kot konzumirani, z izjemo zveznih zakonov, katerih je veljavnost prenehala že ob osamosvojitvi in so bili pomotoma označeni kot konzumirani, čeprav so bili ves čas neveljavni

Prav tako so vključeni tudi zakoni o prenehanju veljavnosti zakona. Čeprav bi se lahko strinjali z argumentom, da zdravorazumsko ponovna formalna razveljavitev ni potrebna, je treba upoštevati dosedanje nomotehnično prakso, ki je pri sprejemanju takih zakonov predvidevala tudi uveljavitev določbo ter okoliščino, da so vsi taki zakoni v PIS označeni kot konzumirani, ne kot formalno razveljavljeni (glej Nomotehnične smernice, robna št. 236). Zato je bilo sprejeto stališče, da je formalna razveljavitev najbolj enostaven način za prelom z obstoječo prakso. Predvidevamo, da v bodoče do takih situacij ne bo več prihajalo, saj bo Zakon o debirokratizaciji lahko služil kot enotna pravna podlaga za bodoče gole razveljavitve zakonov. Alternativna nomotehnična možnost de lege ferenda bi lahko tudi bila, da se prenehanje veljavnosti izvede kot Zakon o spremembi zakona, kjer se spremeni le končna določba in doda datum prenehanja veljavnosti.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo se prekriva z resorjem ministrstva za notranje zadeve in z resorjem ministrstva za javno upravo.

K 38. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja obrambe, kar vključuje tudi predpise s področja obrambnega sistema in sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

K 39. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja financ.

K 40. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za gospodarstvo, ki se prekriva z resorjem ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

K 41. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja pravosodja.

K 42. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide, ki se prekriva z resorjem ministrstva za delo, družino socialne zadeve in enake možnosti.

K 43. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za zdravstvo, ki se prekriva z resorjem ministrstva za zdravje.

K 44. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, ki se prekriva z resorjem ministrstva za izobraževanje, znanost in šport.

K 45. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja odbora za infrastrukturo, okolje in prostor, ki se prekriva z resorjema ministrstva za infrastrukturo in ministrstva za okolje in prostor.

K 46. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja kulture.

K 47. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

V določbi so navedeni konzumirani oziroma obsoletni državni predpisi s področja kmetijstva, gozdarstva in prehrane.

K 48. členu (prenehanje veljavnosti predpisov)

Določba določa prenehanje smiselne uporabe zveznih predpisov, ki so v skladu s prvim odstavkom 4. člena UZITUL veljali v Republiki Sloveniji ob osamosvojitvi, ker so do uveljavitve tega zakona že bili izdani ustrezni predpisi Republike Slovenije.

K 49. členu (prehodna določba ZPPreb-1)

Določba za posameznike, ki že imajo številko mobilnega telefona, predvideva, podatek o mobilni številki v register stalnega prebivalstva posredujejo izvajalci univerzalne imeniške službe v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije. Posameznike, za katere bo ministrtvo ugotovilo, da nimajo vpisane številke mobilnega telefona, pa bo ministrtvo pozvalo, da jim sporočijo številko mobilnega telefona, bodisi svojega bodisi osebe, ki bo pooblaščen za prejem e-vročilnic.

Z vzpostavitvijo imenika prebivalcev Republike Slovenije v registru stalnega prebivalstva bodo imeli organi možnost, da kontaktne podatke o strankah pridobijo iz uradnih evidenc, zato strankam ne bo potrebno v vsaki posamezni zadevi ponovno navajati teh podatkov (tretji odstavek 66. člena ZUP). S tem se bo bistveno poenostavila komunikacija med organom in stranko. Prav tako se bodo pohitrili ustavni in sodni postopki. Če posamezniki ne bodo sporočili svoje številke mobilnega telefona, bodo sami nosili tveganje, ali jim bo pošiljka dejansko vročena ali ne, saj bo vzpostavljena fikcija vročitve, da jim je pošiljka s strani državnih organov v upravnih ali sodnih postopkih vročena petnajsti dan od dneva odpreme pošiljke na naslov stavbe s hišno številko.

K 50. členu (prehodna določba ZPP)

Sprememba 141.a člena ZPP vpliva tudi na 111. in 113. člen Sodnega reda, ki ga mora minister, pristojen za pravosodje, uskladiti s spremembo v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

K 51. členu (prehodna določba ZŠpo-1)

Pravilnik o sofinanciranju izvajanja letnega programa športa na državni ravni (Uradni list RS, št. 68/19 in 91/20) je bil sprejet za izvajanje letnega programa športa v času, ko izvajanje športnih dejavnosti in športnih tekmovanj ni bilo omejeno in se je izvajalo v polnem obsegu. Zaradi zaježitve in obvladovanja epidemije COVID-19 so bile z Odlok o začasnih omejitvah pri izvajanju športne dejavnosti (Uradni list RS, št. 150/20, 159/20 in 165/20) določene začasne omejitve pri izvajanju športne dejavnosti za športnike in izvajanje športnih tekmovanj. To pomeni, da se večji del programov in področij letnega programa športa izvaja v omejenem obsegu oziroma se sploh ne izvaja. Glede na to, da je težko predvideti na kakšen način se bodo športna dejavnost oziroma športna tekmovanja lahko izvajala v prihodnjem letu, je treba določiti pravno podlago, ki bo omogočala hitrejše prilagajanje pri izvajanju letnega programa športa. Odziv na epidemiološke razmere z institutom sklepa ministrice bo pomenil veliko administrativno razbremenitev ministrstva in s tem omogočil hitrejše sofinanciranje športnim organizacijam in drugim izvajalcem letnega programa športa na državni ravni.

K 52. členu (prehodna določba ZUL)

V enem mesecu od začetka veljavnosti tega zakona mora vlada s tem zakonom uskladiti svoj poslovnik in Odlok o organizaciji in delovnem področju Službe Vlade Republike Slovenije za

zakonodajo (Uradni list RS, št. 139/06 in 95/11) z novimi nalogami službe vlade za zakonodajo ter se seznaniti z njenimi nomotehničnimi smernicami, ki so usklajene s tem zakonom.

K 53. členu (pretekla ločevanja med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe)

Zaradi Smernic, ki do sedaj podaljševanje uporabe razveljavljenih predpisov niso nasprotovale, je v sedanji praksi priprave in sprejemanja predpisov precej običajno, da se začetek uveljavitve in začetek uporabe predpisa razlikujeta. Ker bi poseganje v končne določbe takih predpisov in drugačno določanje začetka uveljavitve in uporabe predpisov lahko ustvarilo dodatno zmedo v pravnem redu in poseglo v načelo zaupanja v pravo, zakon obstoječo prakso v teh primerih še dopušča. Zato se iz splošnega pravila, da se predpis začne uporabljati v trenutku njegove uveljavitve, izvzemajo že uveljavljeni predpisi, pri katerih je zakonodajalec začetek uporabe zamaknil na kasnejši datum in se zato z dnem uveljavitve tega zakona še niso začeli uporabljati.

K 54. členu (smiselna uporaba zveznih predpisov)

Prehodna določba uvaja izjemo od načela v tretjem odstavku 6. člena za pomen uporabe oziroma smiselne uporabe predpisov, ki jih je uveljavil drug zakonodajalec v času SFRJ. V ta sklop predpisov sodijo jugoslovanski ali drugi tuji predpisi, ki z ustrežajočim slovenskim predpisom (še) niso bili nadomeščeni, ker jih je razveljavil drug ustrezen predpis Republike Slovenije. Ti lahko zavezujejo posameznike in druge subjekte tudi v sedanjih oziroma bodočih pravnih razmerjih. Gre torej za predpise iz prvega odstavka 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I, 45/94 in 11/14 – popr.; v nadaljevanju UZITUL), ki se do izdaje ustreznih predpisov Republike Slovenije v Republiki Sloveniji smiselno uporabljajo kot republiški predpisi. Gre za tiste zvezne predpise, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, kolikor ne nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije in kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

K 55. členu (končna določba)

Prvi odstavek 154. člena Ustave določa, da začne predpis načeloma veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njem drugače določeno. Uvedba posebnega uradnega registra veljavnih državnih predpisov v svojem bistvu pomeni uvedbo načela zaupanja v avtentična besedila državnih predpisov, ki tvorijo slovenski pravni red. Za doseg tega cilja bo potrebno ročno vnesti celotni slovenski pravni red v novo bazo, za kar je potrebno zadosti časa. Prav tako so pravne posledice vzpostavitve uradnega registra z načelom zaupanja v avtentičnost besedil tako velike, da je pred tem treba vzpostaviti določeno testno obdobje delovanja celotnega uradnega registra z namenom, da se odpravijo morebitne pomote. Potencialno težavo bi lahko povzročilo dejstvo, da določitev pristojnega organa v večini primerov datira v čas vnašanja osnovnih (obveznih) podatkov v RPS, zato ne odraža nujno morebitnih reorganizacij državne uprave in prenosov pristojnosti med organi za urejanje določenega področja. Če je v vmesnem času prišlo do prenosa pristojnosti ali da Služba ni ali vsaj ne pravilno evidentirala te spremembe, se organom pristojnim za podatke za vpis, daje na voljo nekaj časa, da preverijo, ali so odgovorni organ za vse svoje predpise. Zato se določa zamik veljavnosti tega dela zakona do 25. 6. 2026. Zakon o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20, ZIUPOPĐVE) je v 70. členu začasno odstopil od 3.a člena ZZDej do 30. 6. 2021, zato sistemska rešitev velja od 1. 7. 2021 dalje.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o prijavi prebivališča (ZPPreb-1)

4. člen (pristojnost)

- (1) Za prijavo stalnega prebivališča, prijavo in odjavo začasnega prebivališča ter določitev naslova za vročanje v Republiki Sloveniji, prijavo stalnega naslova v tujini, prijavo in odjavo začasnega naslova v tujini ter spremembe naslova v tujini je pristojna upravna enota, ne glede na to, kje ima posameznik prijavljeno stalno ali začasno prebivališče ali ga prijavlja oziroma odjavlja.
- (2) Za vodenje postopka ugotavljanja stalnega in začasnega prebivališča je pristojna upravna enota, na območju katere ima posameznik prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče, razen v primeru iz šestega odstavka 18. člena tega zakona v povezavi z 20. členom tega zakona.
- (3) Za vodenje postopka ugotavljanja stalnega oziroma začasnega prebivališča posameznika, ki nima prijavljenega stalnega oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, je pristojna upravna enota, na območju katere posameznik prebiva.
- (4) Za vodenje postopka preverjanja resničnosti prijave stalnega in začasnega prebivališča je pristojna upravna enota, na območju katere posameznik prijavlja stalno oziroma začasno prebivališče.
- (5) Za prijavo in spremembo stalnega in začasnega naslova v tujini je pristojno tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini.
- (6) Potrdilo iz registra stalnega prebivalstva lahko izda upravna enota in diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki prejme zahtevo, ne glede na to, kateri organ je podatek evidencial.
- (7) Za prijavo gosta je pristojna policijska postaja, na območju katere se gost nastani.

25. člen (pogoji)

- (1) Posameznik ima lahko naslov za vročanje na naslovu prijavljenega stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji.
- (2) Posameznik ima lahko le en naslov za vročanje.
- (3) Naslov za vročanje ne more biti na naslovu zakonskega prebivališča, določenega skladno z 19. členom tega zakona.

26. člen (določitev)

- (1) Če ima posameznik le stalno ali le začasno prebivališče, ta naslov šteje za naslov za vročanje.
- (2) Če ima posameznik stalno in začasno prebivališče, ob prijavi stalnega ali začasnega prebivališča določi, kateri od teh dveh naslovov šteje za naslov za vročanje. Če naslova za vročanje ne določi, šteje za naslov za vročanje naslov stalnega prebivališča.
- (3) Če začasno prebivališče, na katerem je imel posameznik iz prejšnjega odstavka naslov za vročanje, preneha, šteje za naslov za vročanje naslov njegovega stalnega prebivališča.
- (4) Če stalno prebivališče, na katerem je imel posameznik iz drugega odstavka tega člena naslov za vročanje, preneha zaradi stalne naselitve v tujini, šteje za naslov za vročanje naslov njegovega začasnega prebivališča.

(5) Če ima posameznik prijavljeno začasno prebivališče v zavodu za prestajanje kazni, prevzgojnem domu, vzgojnem zavodu, zavodu za usposabljanje oziroma njihovih dislociranih oddelkih, ta naslov šteje za naslov za vročanje.

(6) Če ima otrok prijavljeno začasno prebivališče pri rejnikih, je naslov za vročanje naslov njegovega stalnega prebivališča, naslov začasnega prebivališča pri rejnikih pa, če se otrokova starša oziroma drug zakoniti zastopnik s tem strinja.

(7) Za določitev naslova za vročanje se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 5. člena in prvega, drugega in tretjega odstavka 7. člena tega zakona.

35. člen **(povezovanje registra stalnega prebivalstva)**

(1) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje s centralnim registrom prebivalstva. Iz registra stalnega prebivalstva se v centralni register prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje in njihovem trajanju, volilni pravici, administrativnih selitvah, tehničnih preštevilčenjih in drugih tehničnih podatkih, ki so potrebni za vodenje centralnega registra prebivalstva.

(2) Register stalnega prebivalstva se z uporabo EMŠO povezuje z evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic. Iz registra stalnega prebivalstva se v evidenco potnih listin in evidenco osebnih izkaznic posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje in njihovem trajanju.

(3) Register stalnega prebivalstva se povezuje z matičnim registrom, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, poslovni sposobnosti, državljanstvu, datumu smrti, zakonskem stanu posameznika ter podatki o imenu in priimku, EMŠO ter poslovni sposobnosti zakonitega zastopnika in pooblaščenice osebe posameznika. V matični register se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje.

(4) Register stalnega prebivalstva se povezuje z registrom tujcev, iz katerega se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu, datumu smrti tujca in prošnjah za izdajo dovoljenj za prebivanje ter izdanih dovoljenjih za prebivanje ali drugih odločitvah, ki se nanašajo na prijavo stalnega prebivališča. V register tujcev se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje.

(5) Register stalnega prebivalstva se povezuje z evidencami, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, iz katerih se z uporabo EMŠO pridobivajo podatki o imenu in priimku, datumu, državi in kraju rojstva, spolu, državljanstvu prosilcev za mednarodno zaščito in oseb s priznano mednarodno zaščito, prošnjah za priznanje mednarodne zaščite ter izdanih dovoljenjih za prebivanje na podlagi priznane mednarodne zaščite. V evidence, ki se vodijo skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se z uporabo EMŠO iz registra stalnega prebivalstva posredujejo podatki o prebivališčih v Republiki Sloveniji, naslovih v tujini ter naslovih za vročanje.

(6) Register stalnega prebivalstva se povezuje s Poslovnim registrom Slovenije, iz katerega se z uporabo matične številke stanodajalca pridobivajo podatki o stanodajalcu iz 5. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona, razen podatka o naslovu objekta ali objektov, na katere stanodajalec prijavlja prebivališča.

(7) Register stalnega prebivalstva se povezuje z registrom prostorskih enot in registrom nepremičnin, iz katerih se pridobivajo podatki o naslovu, povezavi stavbe z naslovi ter drugi tehnični podatki, potrebni za vodenje registra stalnega prebivalstva.

(8) Register stalnega prebivalstva se z uporabo naslova povezuje z registrom nepremičnin zaradi vpogleda v podatke o lastništvu nepremičnin in katastrom stavb zaradi preverjanja podatkov ob prijavi prebivališča.

(9) Evidenca začasno nastanjenih, ki jo vodi stanodajalec, se lahko z uporabo EMŠO povezuje z registrom stalnega prebivalstva zaradi prijave in odjave začasnega prebivališča na podlagi drugega odstavka 17. člena tega zakona.

(10) Register stalnega prebivalstva se lahko povezuje z drugimi evidencami in registri, če za posredovanje ali pridobivanje podatkov obstaja pravna podlaga.

Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP)

28. člen

(1) V upravni zadevi, za katero je pristojen monokratičen (individualno voden) organ, izda odločbo v upravnem postopku njegov predstojnik, če ni s predpisi o organizaciji tega organa ali z drugimi predpisi določeno drugače.

(2) Predstojnik lahko pooblasti drugo osebo, zaposleno pri istem organu, za odločanje v upravnih zadevah iz določene vrste zadev.

(3) Pooblastilo za odločanje obsega tudi pooblastilo za vodenje postopka pred odločitvijo.

(4) Inšpektor ima že po zakonu pooblastilo za odločanje v upravnih zadevah.

83. člen

(1) Dokumenti se vročijo po pošti ali po elektronski poti, ali pa jih vroča organ po svoji uradni osebi, po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki ali po elektronski poti kot svojo dejavnost. Tistega, ki mu je treba vročiti dokument, je samo izjemoma dovoljeno povabiti zato, da ga prevzame, če to zahteva narava ali pomen dokumenta, ki ga je treba vročiti.

(2) Organ vroča po elektronski poti, če stranka vlogo za začetek postopka pošlje v elektronski obliki, če med postopkom sporoči organu, da želi vročitev dokumentov v varni elektronski predal in v drugih primerih, ko sam lahko zanesljivo ugotovi, da ima varni elektronski predal. Če stranka nima odprtega varnega elektronskega predala, organu ne sporoči njegovega naslova, če vročitev v varni elektronski predal ni mogoča, ali če izrecno zahteva fizično vročitev dokumenta, se vročitev opravi po 87. členu tega zakona.

(3) Uradna oseba odredi, da se odločbe, sklepi ter drugi dokumenti, v katerih je določen rok in se pošiljajo naslovniku v fizični obliki, vročijo po določbah tega zakona.

86. člen

(1) Vročitev po elektronski poti se opravi preko informacijskega sistema pravne ali fizične osebe, ki opravlja vročanje dokumentov po elektronski poti kot svojo dejavnost.

(2) Informacijski sistem iz prejšnjega odstavka pošlje naslovniku v varen elektronski predal in na elektronski naslov, če ga je sporočil organu, informativno elektronsko sporočilo, da mora dokument prevzeti v 15 dneh.

(3) Naslovník dokument prevzame iz informacijskega sistema iz prvega odstavka tako, da z uporabo kvalificiranega potrdila za varen elektronski podpis dokaže svojo istovetnost, presname dokument v elektronski obliki in elektronsko podpiše vročilnico.

(4) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko naslovník prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko je bilo sporočilo puščeno v varnem elektronskem predalu, velja vročitev za opravljeno z dnem pretoka tega roka. Informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje pošlje dokument v varen elektronski predal naslovnika in organu elektronsko sporočilo, da dokument ni bil prevzet v zakonitem roku.

(5) Informacijski sistem za sprejem vlog, vročanje in obveščanje o vročitvi obvesti organ, ki je vročitev odredil, z vročilnico v elektronski obliki.

97. člen

(1) Vročilnico podpišeta prejemnik in vročevalec. Prejemnik sam z besedami napiše na vročilnici datum prejema.

(2) Če prejemnik ne zna pisati ali se ne more podpisati, napiše vročevalec na vročilnici njegovo osebno ime in datum izročitve, poleg tega pa opombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.

(3) Če prejemnik noče podpisati vročilnice, zapiše vročevalec to na vročilnici in z besedami napiše dan vročitve; šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

(4) Če se opravi vročitev po tretjem odstavku 87. člena tega zakona, je treba navesti na vročilnici dan sporočitve in dan, ko je bil dokument izročen upravnim enotam oziroma pošti.

(5) Minister, pristojen za upravo, predpiše obliko in vsebino ovojnice in vročilnice za osebno vročanje v fizični obliki ter obliko in način elektronskega vročanja v upravnem postopku.

178.b člen

(1) Pristnost lastnoročnega podpisa dokaže predlagatelj listine tako, da pred uradno osebo lastnoročno podpiše listino ali da prizna podpis, ki je že na listini, za svoj. Istovetnost predlagatelja listine ugotovi uradna oseba na podlagi veljavne javne listine, opremljene s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, razen v primerih, ko je predlagatelj uradni osebi osebno znan. Uradna oseba morebitno pooblaščenost predlagatelja za zastopanje ugotavlja na podlagi overjenega pooblastila ali podatkov iz uradne evidence.

(2) Overitev podpisa se potrdi na izvorni listini z navedbo datuma overitve, oznake, s katero je overitev podpisa evidentirana pri organu, z navedbo vrste in oznake uradnega osebnega dokumenta ter s podpisom uradne osebe in z žigom.

210. člen

(1) Vsaka odločba mora biti označena kot taka. Izjemoma se lahko z zakonom ali odlokom samoupravne lokalne skupnosti določi, da je lahko odločba tudi drugače poimenovana.

(2) Odločba se izda pisno. Izjemoma se lahko v primerih, ki jih določa zakon, odloči tudi ustno.

(3) Pisna odločba obsega: uvod, naziv, izrek (dispozitiv), obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, ter, če se izda v fizični obliki, podpis uradne osebe in žig organa, oziroma če se izda v elektronski obliki, varna elektronska podpisa uradne osebe in organa, overjena s kvalificiranim potrdilom; če je varen elektronski podpis uradne osebe overjen s kvalificiranim potrdilom, ki vsebuje tudi navedbo organa, varen elektronski podpis organa ni potreben. V primerih, za katere tako določa zakon ali na podlagi zakona izdan predpis, posamezni deli v odločbi niso obvezni. Če se odločba izdela samodejno, ima lahko namesto podpisa in žiga faksimile.

(4) Tudi če se odločba ustno razglasi, jo je treba izdati pisno.

(5) Odločbo je treba vročiti stranki v izvorniku.

Zakon o javnih uslužbencih (ZJU)

24. člen

(1) O pravici oziroma obveznosti javnega uslužbenca, razen navodil za delo v okviru opisa nalog delovnega mesta, oziroma o zahtevi za odpravo kršitev pravice iz delovnega razmerja se odloči s pisnim sklepom, ki mora biti obrazložen in vročen javnemu uslužbencu. Za vročitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek.

(2) Če javni uslužbenec meni, da delodajalec ne izpolnjuje obveznosti iz delovnega razmerja ali krši katero od njegovih pravic iz delovnega razmerja, ima pravico zahtevati, da delodajalec kršitev odpravi oziroma da svoje obveznosti izpolni. Rok za izpolnitev obveznosti oziroma odpravo kršitve je 15 dni.

(3) Zoper odločitev o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja javnega uslužbenca in zoper kršitev pravic iz delovnega razmerja je dovoljena pritožba, če zakon ne določa drugače. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja javnega uslužbenca, če zakon ne določa drugače, razen v primeru prenehanja delovnega razmerja.

(4) Komisija za pritožbe lahko na predlog javnega uslužbenca zadrži izvršitev odločitve o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja, če oceni, da bi lahko z izvrševanjem nastale težko popravljive posledice.

(5) Zoper sklep o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja je dovoljeno sodno varstvo pred delovnim sodiščem pod pogojem, da je javni uslužbenec izkoristil možnost pritožbe.

(6) V primerih, ko se o pravicah oziroma obveznostih po tem zakonu odloča z upravno odločbo, je zoper odločbo dovoljena pritožba v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače; zoper dokončno odločbo je dovoljen upravni spor.

(7) Če je s kolektivno pogodbo predvidena arbitraža za reševanje individualnih delovnih sporov, se lahko javni uslužbenec in delodajalec najkasneje v roku 15 dni od odločitve o pritožbi oziroma od poteka roka za odločitev o pritožbi sporazumeta o reševanju spora pred arbitražo.

Zakon o pravnem postopku (ZPP)

141.a člen

Vročitev pisanja v elektronski obliki se lahko opravi z vročitvijo pisanja v fizični obliki ali po varni elektronski poti.

V fizični obliki se vročitev overjenega prepisa pisanja opravi v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vročanje pisanj v fizični obliki.

Po varni elektronski poti se vročitev pisanja opravi prek informacijskega sistema sodstva neposredno na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe, ki opravlja vročanje pisanj po varni elektronski poti kot registrirano dejavnost in pridobi dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, če izpolnjuje tehnične pogoje, ki jih določi minister, pristojen za pravosodje. Minister, pristojen za pravosodje, določi nadomestilo za posredovanje pri vročanju pisanj v varni elektronski predal.

Vročitev pisanja iz prvega ali drugega odstavka 142. člena tega zakona se opravi tako, da informacijski sistem sodstva neposredno pošlje pisanje naslovníku na naslov za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, ali v njegov varni elektronski predal s posredovanjem pravne ali fizične osebe iz prejšnjega odstavka. Naslovník mora pisanje prevzeti v 15 dneh, sicer nastopijo posledice iz sedmega odstavka tega člena.

Naslovník se z vsebino pisanja, poslanega po varni elektronski poti, seznaní in ga prevzame tako, da se pred prevzemom na predpisan način identificira, elektronsko podpiše vročilnico in jo tako podpisano vrne pošiljatelju po varni elektronski poti.

Šteje se, da se je naslovník seznanil in prevzel vsa pisanja, ki se v varnem elektronskem predalu ali na naslovu za vročanje, ki je registriran v informacijskem sistemu sodstva, nahajajo v trenutku, ko je prevzel pisanje v skladu s prejšnjim odstavkom.

Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko naslovník prevzame elektronsko pisanje. Če pisanja ne prevzame v 15 dneh, velja vročitev za opravljeno s potekom tega roka. Naslovníku mora biti seznanitev z vsebino pisanja omogočena vsaj tri mesece po poteku roka iz prejšnjega stavka.

Na način, določen v tem členu, se po varni elektronski poti lahko vročajo tudi tista pisanja, ki imajo izvornike v fizični obliki, če je elektronski (digitaliziran) prepis, ki je izdelan na podlagi izvornika v fizični obliki, opremljen z elektronskim žigom informacijskega sistema sodstva.

Zakon o sodnih taksah (ZST-1)

10. člen

(1) Plačila sodnih taks so oproščeni država in državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in posredni proračunski uporabniki, ki so v celoti v lasti samoupravnih lokalnih skupnosti, centri za socialno delo, kadar so predlagatelji v postopkih za ureditev osebnih stanj in družinskih razmerij, humanitarne organizacije ter tuja država in tuji državljani, če tako določa mednarodna pogodba ali če velja vzajemnost.

(2) Če nastane dvom, ali velja vzajemnost, sodišče zaprosi za pojasnilo ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(3) Plačila sodnih taks so oproščene tudi invalidske organizacije v postopkih v zvezi z izvajanjem namena, za katerega so ustanovljene, in invalidi v postopkih, povezanih z diskriminacijo zaradi invalidnosti.

(4) V postopkih odločanja o dodelitvi brezplačne pravne pomoči, o predlogu za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks in o pritožbi zoper sklep o tem predlogu, o ugovoru zoper plačilni nalog iz 34. oziroma 34.a člena tega zakona in o pritožbi zoper sklep o tem ugovoru, o pritožbi zoper sklep o ustavitvi postopka zaradi domneve umika tožbe ali pravnega sredstva iz razloga neplačane takse ter v upravnih sporih o priznanju mednarodne zaščite po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, se taksa ne plača.

(5) Taksa se tudi ne plača, kadar tako določa poseben zakon.

(6) Sodišče po uradni dolžnosti zagotavlja izvajanje določb tega člena, med drugim tudi na podlagi podatkov, ki jih predloži stranka, ki uveljavlja taksno oprostitev. V dvomu sodišče pozove stranko, da predloži dokazila za uveljavljanje taksne oprostitve.

Zakon o sodnih izvedencih, sodnih cenilcih in sodnih tolmačih (ZSICT)

23. člen

(1) Za namene iz prejšnjega člena mora sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač pisno ali po elektronski pošti, sporočiti ministrstvu vsako spremembo podatkov o poštnem naslovu, na katerem je dosegljiv, naslovu stalnega ali začasnega prebivališča, kontaktni telefonski številki ali naslovu elektronske pošte in podatkov o zaposlitvi ali drugem zaposlitvenem statusu.

(2) Sodni izvedenec, sodni cenilec ali sodni tolmač mora za namene iz prejšnjega odstavka posredovati pisno izjavo, da so vsi podatki, ki se v zvezi z njim vodijo v imeniku, točni, oziroma sporočiti podatke, ki so spremenjeni, in sicer do konca januarja v posameznem koledarskem letu.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka mora sodni izvedenec, cenilec ali tolmač ministrstvu posredovati tudi pisno izjavo o delu v prejšnjem koledarskem letu (poročevalsko obdobje), ki vsebuje podatke o izvedenskih mnenjih, cenitvah oziroma prevodih ali tolmačenjih, in sicer:

- število izdelanih izvedenskih mnenj, cenitev ali prevodov oziroma opravljenih tolmačenj in njihovih dopolnitev ter
- nazive državnih organov, ki so zahtevali izvedbo njegovega dela.

(4) Če ministrstvo ne prejme pisnih izjav v predpisanem roku, sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača izbriše iz javnega dela imenika in spet vpiše v ta del imenika po posredovanju obeh zahtevanih izjav.

(5) Sodni izvedenec, sodni cenilec oziroma sodni tolmač mora za potrebe izvajanja tega zakona vsa izdelana izvedenska mnenja, cenitve oziroma prevode listin hraniti v fizični ali elektronski obliki, in sicer še najmanj pet let po njihovem nastanku.

Zakon o prekrških (ZP-1)

57. člen

(1) Plačilni nalog se izda, če pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa prekršek osebno zazna, ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav. Plačilni nalog se kršitelju, če je ta navzoč, vroči takoj na kraju prekrška. Ob vročitvi plačilnega naloga se kršitelju hkrati ustno predstavi storjeni prekršek in dokaze, kar se zaznamuje na plačilnem nalogu.

(2) Plačilni nalog se izda tudi, če pooblaščen uradna oseba prekršek ugotovi na podlagi obvestil in dokazov, zbranih neposredno po kršitvi, na kraju, kjer je bil prekršek storjen. Pred izdajo in vročitvijo takega plačilnega naloga mora kršitelju omogočiti, da se osebno izjavi o prekršku po določbah 55. člena tega zakona, plačilni nalog pa mora vsebovati tudi kratek opis prekrška in kratek povzetek izjave kršitelja o prekršku.

(3) Plačilni nalog, ki velja kot pisna odločba o prekršku, vsebuje: osebno ime in naslov, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa datum rojstva, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, kraj in čas storitve prekrška, pravno opredelitev prekrška, znesek globe in stroškov postopka ter rok za njihovo plačilo, opozorilo o pravici do plačila globe in stroškov postopka na obroke, da bodo izrečeni globa in stroški postopka, ki ne bodo pravočasno plačani, prisilno izterjani, če globe ne bo mogoče izterjati niti prisilno, pa se bo lahko v skladu z zakonom izvršila z nadomestnim zaporom lahko pa tudi druge podatke v skladu s predpisi. Plačilni nalog, izdan za prekrške zoper varnost cestnega prometa, mora vsebovati tudi število izrečenih kazenskih točk v cestnem prometu, navedbo vrste voznika in kategorijo vozila, s katerim je bil storjen prekršek, če so bile izrečene kazenske točke ali gre za kršitev, ki je povezana z veljavnostjo vozniškega dovoljenja, pa tudi številko izdanega vozniškega dovoljenja, navedbo organa, ki je izdal dovoljenje in datuma izdaje, če teh podatkov ni, pa tiste, ki so bili ugotovljeni v postopku. Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo prekrškovnega organa, pri katerem se pravno sredstvo vložiti.

(4) Če kršitelju plačilnega naloga ni mogoče izdati in vročiti takoj na kraju prekrška, se mu ga vroči po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek. V tem primeru se kršitelju hkrati s plačilnim nalogom iz prvega odstavka tega člena vroči tudi kratek opis dejanskega stanja prekrška z navedbo dokazov, če ta ni že naveden v plačilnem nalogu.

(5) Če je zoper plačilni nalog vložena zahteva za sodno varstvo, mora prekrškovni organ sodišču posredovati tudi kratek opis dejanskega stanja prekrška z navedbo dokazov, če ta ni že naveden v plačilnem nalogu.

(6) V postopku, ki se konča z izdajo plačilnega naloga po določbah tega člena, se plačajo stroški postopka, določeni v 143. členu tega zakona, razen potnih stroškov uradnih oseb in sodne takse.

(7) Kršitelj, ki bi se lahko z odhodom zaradi prebivanja v tujini izognil plačilu globe, mora plačati globo takoj na kraju prekrška. O plačani globi se izda potrdilo. Če kršitelj globe ne plača, pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa izvede vse potrebne ukrepe za zavarovanje izvršitve po tem zakonu.

(8) Za kršitev predpisov o ustavitvi in parkiranju vozil se ob ugotovitvi prekrška, o katerem kršitelja ni bilo mogoče seznaniti na kraju prekrška, na primernem mestu pritrudi na vozilo obvestilo o prekršku, ki vsebuje kraj in čas storitve, registrsko številko vozila, pravno opredelitev prekrška, višino za prekršek predpisane globe in naslednje pouke:

- pravici do plačila polovice predpisane globe v osmih dneh od dneva izdaje obvestila, z opisom načina plačila globe,
- da se bo ob pravočasnem plačilu globe štelo, da je bil plačniku izdan plačilni nalog za prekršek, ki je označen na obvestilu, in da je ta postal pravnomočen, ker se je plačnik odpovedal ugovoru zoper plačilni nalog iz 57.b člena tega zakona in zahtevi za sodno varstvo,
- da v primeru pravočasnega plačila globe stroški postopka ne bodo zaračunani, da prekršek ne bo vpisan v evidenco o prekrških in da bo postopek zaradi prekrška s pravočasnim plačilom globe končan, ter
- da morebitno neplačilo globe nima pravnih posledic in da se bo v takem primeru po poteku roka za plačilo postopek zaradi prekrška nadaljeval zoper lastnika ali imetnika pravice uporabe vozila z izdajo plačilnega naloga po določbah tega zakona.

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (ZIPRS2122)

62. člen SE ČRTA

(polletno poročilo)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in občin ter ZZZS in ZPIZ morajo najpozneje do 31. avgusta tekočega leta, pristojnemu ministrstvu oziroma županu posredovati polletno poročilo.

(2) V polletnem poročilu iz prejšnjega odstavka se izkazujejo:

- podatki o sprejetem finančnem načrtu tekočega leta,
- podatki o realizaciji sprejetega finančnega načrta v obdobju januar–junij tekočega leta in
- ocena realizacije sprejetega finančnega načrta do konca tekočega leta.

(3) Če iz ocene realizacije sprejetega finančnega načrta izhaja, da bo posredni uporabnik ob koncu tekočega leta realiziral presežek odhodkov nad prihodki, mora odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna, ZPIZ oziroma ZZZS polletnemu poročilu predložiti tudi sanacijski načrt, ki vsebuje ukrepe, s katerimi se finančni načrt posrednega uporabnika izravna do konca tekočega leta.

(4) Šteje se, da je odgovorna oseba posrednega uporabnika predstojnik oziroma poslovodni organ, ki pri proračunskem uporabniku izvaja pravice in obveznosti delodajalca oziroma je odgovoren za njegovo finančno poslovanje.

78. člen

(sankcije za prekršek)

(1) Z globo 2.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če:

- ravna v nasprotju s 57. členom tega zakona in ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;
- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka 58. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma občinski upravi v 45 dneh po poteku roka iz šestega oziroma osmega odstavka 58. člena tega zakona;

- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- ne pripravi kadrovskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona;
- število zaposlenih preseže število, določeno s kadrovskim načrtom iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona, razen v primeru iz četrtega in petega odstavka 60. člena tega zakona;
- ne pripravi sanacijskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 62. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če v nasprotju s sedmim odstavkom 60. člena tega zakona ne zagotovi ločenega računovodskega spremljanja dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

(3) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega uporabnika državnega proračuna, ki v nasprotju s 6. členom tega zakona do 31. januarja 2021 na svojih plačnih kontih in na kontih, na katerih zagotavlja sredstva za stroške dela zaposlenih pri posrednih uporabnikih državnega proračuna, s prerazporeditvami pravic porabe v okviru svojega finančnega načrta ni zagotovila zadostnega obsega pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca tekočega leta.

Zakon o davčnem potrjevanju računov (ZDavPR)

2. člen

Posamezni izrazi uporabljeni v tem zakonu, pomenijo naslednje:

1. »enkratna identifikacijska oznaka računa« je oznaka, ki se programsko ustvarja v informacijskem sistemu davčnega organa na podlagi določenega niza podatkov in je potrdilo, da je bil izdani račun prijavljen davčnemu organu. Za enkratno identifikacijsko oznako računa se uporablja kratica EOR;
2. »zaščitna oznaka izdajatelja računa« je oznaka, s katerim je izdani račun povezan z zavezancem za izvajanje postopka potrjevanja računov in je podatek za ugotavljanje pristnosti izvora računa. Za zaščitno oznako izdajatelja računa se uporablja kratica ZOI;
3. »račun« je račun pri gotovinskem poslovanju, izdan za dobavo blaga ali storitev, ki je delno ali v celoti plačan z gotovino. Kot račun se šteje tudi vsak račun za prejeto predplačilo, preden je dobava blaga ali storitev opravljena;
4. »plačilo z gotovino« je plačilo z bankovci in kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo, drugi načini plačila, ki niso neposredna nakazila na transakcijski račun, odprt pri ponudniku plačilnih storitev, plačila s plačilno ali kreditno kartico, čekom in drugi podobni načini plačila;
5. »poslovni prostor zavezanca« je vsak nepremičen ali premičen prostor, v katerem zavezanec stalno, občasno ali začasno izdaja račune za dobave blaga ali storitev pri gotovinskem poslovanju. Kot poslovni prostor zavezanca se lahko šteje del ali več ločenih delov nepremičnega prostora, v katerih se opravlja različna dejavnost. Premičen prostor je vsak premičen objekt ali elektronska naprava za izdajo računov. Elektronska naprava za izdajo računov se kot poslovni prostor zavezanca šteje v primerih, ko se račun ne izda v okviru premičnega objekta. Kot poslovni prostor zavezanca se šteje tudi vsak nepremičen ali premičen prostor, v katerem se izdajajo računi z uporabo vezane knjige računov;
6. »elektronska naprava za izdajo računov« je elektronska naprava z nameščeno programsko opremo, ki je v skladu z 38. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2);
7. »davčni organ« je Finančna uprava Republike Slovenije.

12. člen

(1) Zavezanec mora v poslovnem prostoru na vsaki elektronski napravi za izdajo računov ali drugem kupcu vidnem mestu objaviti obvestilo o obveznosti izdaje računa in izročitve računa kupcu ter obveznosti kupca, da prevzame in zadrži izdani račun.

(2) Kupec blaga oziroma prejemnik storitve mora prevzeti račun in ga zadržati neposredno po odhodu iz poslovnega prostora in ga na zahtevo predložiti pooblaščenim osebam davčnega organa ali Tržnega inšpektorata Republike Slovenije.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino in obliko obvestila o obveznosti izdaje računa in obveznosti kupca da prevzame in zadrži izdani račun iz prvega odstavka tega člena.

17. člen

Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek kupec blaga oziroma prejemnik storitve, če ne prevzame in zadrži računa neposredno po odhodu iz poslovnega prostora oziroma ga na zahtevo ne predloži pooblaščenim osebam (drugi odstavek 12. člena).

18. člen

(1) Z globo od 2.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. pri izvajanju postopka potrjevanja računov oziroma v postopku elektronske izmenjave podatkov z davčnim organom ne uporabi namenskega potrdila za elektronsko podpisovanje sporočil (drugi odstavek 4. člena);
2. za namene pošiljanja podatkov o računu ne poveže oznake fizične osebe, ki z elektronsko napravo izda račun, z davčno številko te osebe in ne pošlje davčne številke te osebe davčnemu organu (drugi odstavek 5. člena);
3. ne zagotovi, da je številka računa, za katerega se izvaja postopek potrjevanja računa, sestavljena na predpisani način (četrti in peti odstavek 5. člena);

3.a ne sprejme internega akta oziroma v internem aktu navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (šesti odstavek 5. člena in prvi odstavek 11. člena);

4. v predpisanem roku ne vzpostavi elektronske povezave in ne pošlje podatkov o vseh izdanih računih (drugi odstavek 9. člena);

5. ne pošlje podatkov o računih v predpisanem roku po prenehanju vzrokov za zamudo (tretji odstavek 9. člena in tretji odstavek 10. člena);

6. v predpisanem roku ne vzpostavi delovanja elektronske naprave za izdajo računov in ne pošlje podatkov o vseh izdanih računih (drugi odstavek 10. člena);

7. ne hrani sporočil o naknadno dodeljenih enkratnih identifikacijskih oznakah izdanih računov na predpisani način (deseti odstavek 7. člena, šesti odstavek 9. člena in sedmi odstavek 10. člena);

7.a v predpisanem roku davčnemu organu ne pošlje podatkov o računih, izdanih z uporabo vezane knjige računov (drugi odstavek 11. člena).

8. (črtana);

9. ne objavi oziroma ne objavi na kupcu vidnem mestu obvestila o obveznosti izdaje računa in obveznosti kupca, da prevzame in zadrži račun (prvi odstavek 12. člena);

10. (črtana).

(2) Z globo od 5.000 do 75.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 1.500 do 25.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 800 do 5.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o prispevkih za socialno varnost (ZPSV)

3. člen

Zavezanci plačujejo prispevke za socialno varnost iz bruto plače in iz bruto nadomestil plače za čas odsotnosti z dela v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ni z zakoni drugače določeno.

Zavezanci, ki so v delovnem razmerju pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji in so bili poslani na delo v tujino, plačujejo prispevke za socialno varnost od plače za enaka dela v Republiki Sloveniji, če ni z mednarodnimi pogodbami drugače določeno.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena in ne glede na to, če je z zakoni drugače določeno, plačujejo zavezanci prispevke za socialno varnost tudi od vseh drugih prejemkov iz delovnega razmerja, vključno s stimulacijami in bonitetami ter povračili stroškov v zvezi z delom, izplačanih v denarju, bonih ali v naravi, razen od odpravnin, izplačanih zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov po predpisih o delovnih razmerjih in od premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, od katerih se po drugem odstavku 368. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ne plačujejo prispevki za socialno varnost.

Prispevki za socialno varnost iz prejšnjega odstavka se obračunavajo in plačujejo iz bruto prejemkov.

Ne glede na prejšnji odstavek se prispevki za socialno varnost obračunavajo in plačujejo:

- pri jubilejnih nagradah, odpravninah in solidarnostnih pomočeh ter povračilih stroškov v delu, ki presegajo s predpisom vlade določen znesek teh prejemkov, ki se v skladu z zakonom o dohodnini ne vštevajo v osnovo za davek od osebnih prejemkov;
- od stimulacij in bonitet, od osnove, ugotovljene v skladu z zakonom o dohodnini;
- pri regresih za letni dopust, v delu, ki presega 70% poprečne plače predpreteklega meseca zaposlenih v Republiki Sloveniji; če se izplačilo regresa opravi v dveh ali več delih, se ob izplačilu naslednjega oziroma zadnjega dela regresa ugotovi celotna višina regresa in izvrši obračun prispevkov ter poračun plačanih prispevkov od posameznih delov regresa za letni dopust.

Zavezanci po tem členu so tudi osebe iz petega odstavka 13. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki plačujejo prispevke za socialno varnost iz prejetih plačil, razen če ni z zakoni drugače določeno.

Zavezanci iz prejšnjih odstavkov tega člena, za katere ni s predpisi določeno, da prispevke za socialno varnost za njih obračunajo in plačajo delodajalci, plačujejo prispevke za socialno varnost do 15. v mesecu za pretekli mesec.

Zakon o kmetijstvu (ZKme-1)

144. člen

(1) Osnovna enota identifikacijskega sistema za prijavo kmetijskih zemljišč v RKG je blok. Blok je strnjena površina kmetijskih zemljišč, ki so v kmetijski rabi enega kmetijskega gospodarstva ne glede na vrsto rabe.

(2) Grafična enote rabe kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) je strnjena površina kmetijskega zemljišča z enako vrsto rabe GERK znotraj posameznega bloka. Nosilci kmetijskih gospodarstev prijavljajo svoja zemljišča v obliki GERK.

(3) V blok se združujejo vsi soležni GERK. Blok postane tudi GERK, ki nima soležnih GERK istega kmetijskega gospodarstva.

(4) Za blok se v RKG vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka;
- KMG-MID;
- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe;
- država;
- drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(5) Za GERK se v RKG vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka: GERK-PID;
- identifikacijska oznaka bloka;
- KMG-MID;
- domače ime;
- vrsta dejanske rabe;
- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina;
- nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;
- za trajne nasade podatki o trajnih nasadih in sadilnem materialu;
- identifikacijska oznaka planine ali skupnega pašnika;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe.

(6) Uporaba bloka je obvezna pri vodenju podatkov o zemljiščih v vseh zbirkah podatkov v pristojnosti ministrstva.

(7) Če v postopku prijave kmetijskega zemljišča ali spremembe že vpisanega zemljišča pride do prekrivanja površin drugega ali drugih kmetijskih gospodarstev, upravna enota o tem obvesti vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih je ugotovljeno prekrivanje, in jih pozove k uskladitvi. Če do uskladitve ne pride, o tem odloči pristojna upravna enota. Če v postopku ni mogoče ugotoviti, katero kmetijsko gospodarstvo je upravičeno do vpisa površin, pristojna upravna enota izda odločbo o prekrivajoči površini.

(8) Prekrivajoče površine iz prejšnjega odstavka niso del identifikacijskega sistema za vodenje zemljišč in se ne upoštevajo pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike.

Zakon o ohranjanju narave (ZON)

59. člen

(1) Upravljanje zavarovanega območja je opravljanje nalog varstva naravnih vrednot in nalog, ki so potrebne za izpolnitev namena, zaradi katerega je bilo območje zavarovano, in so določene v aktu o zavarovanju.

(2) V skladu z aktom o zavarovanju lahko ustanovitelj sam neposredno upravlja zavarovano območje v režijskem obratu, ustanovi v ta namen javni zavod, poveri upravljanje javnemu zavodu, ki je ustanovljen z namenom usmerjanja trajnostnega gospodarjenja naravnih dobrin, ali podeli koncesijo za upravljanje.

(3) Upravljanje zavarovanega območja se izvaja na podlagi načrta upravljanja zavarovanega območja, če je v aktu o zavarovanju tako določeno.

156. člen

- (1) Neposredni nadzor na zavarovanih območjih zagotavljajo upravljavci zavarovanih območij.
- (2) Neposredni nadzor zunaj zavarovanih območij zagotavlja ministrstvo.
- (3) Osebe javnega prava, ki so ustanovljene z namenom usmerjanja trajnostnega gospodarjenja naravnih dobrin, zagotavljajo neposredni nadzor na območjih teh dobrin.
- (4) Osebe iz prejšnjih treh odstavkov zagotavljajo izvajanje naravovarstvenega nadzora s sklenitvijo delovnih ali drugih ustreznih pogodb z naravovarstvenimi nadzorniki v skladu z zakonom.
- (5) Ministrstvo predpiše načine in pogoje za organizacijsko, vsebinsko ter teritorialno usklajeno izvajanje naravovarstvenega nadzora.

Zakon o športu (ZŠpo-1)

58. člen

- (1) Strokovni delavec v športu vloži predlog za vpis v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu pri ministrstvu. Predlogu za vpis je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev.
- (2) Strokovni delavec v športu se vpiše v razvid, če izpolnjuje pogoje, določene za opravljanje strokovnega dela v športu.
- (3) Strokovno izobražen ali strokovno usposobljen delavec se po uradni dolžnosti izbriše iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu, če ministrstvo ugotovi, da:
 1. je posamezniku s pravnomočno odločbo izrečena prepoved opravljanja poklica v športu;
 2. je podan predlog organa, pristojnega za nadzor, za izbris iz razvida;
 3. ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za opravljanje strokovnega dela v športu.
- (4) Strokovno izobraženega ali strokovno usposobljenega delavca ministrstvo iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu izbriše tudi v primeru, če to sam zahteva.
- (5) Podrobnejši postopek vpisa in izbrisa iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu določi minister.

Zakon o zdravstveni dejavnosti (ZZDej)

3.a člen

Na podlagi vloge domače ali tuje pravne ali fizične osebe ministrstvo, pristojno za zdravje, izda dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena in iz predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

Dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti vsebuje najmanj naslednje podatke:

- naziv in sedež izvajalca zdravstvene dejavnosti,
- pravni status izvajalca zdravstvene dejavnosti,
- odgovornega nosilca za posamezno vrsto zdravstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti), ki je, upošteva samostojnost in odgovornosti posameznih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev pri opravljanju zdravstvenih storitev, pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti odgovoren za organizacijo dela, ustreznost prostorov, opreme, materialov in kadrov za izvajanje posamezne vrste zdravstvene dejavnosti ter za sistemsko vzpostavitev pogojev za strokovno, kakovostno in varno izvajanje posamezne vrste zdravstvene dejavnosti, za katero se izdaja dovoljenje,
- vrsto zdravstvene dejavnosti, v skladu s predpisom iz tretjega odstavka tega člena,
- naslov lokacije opravljanja zdravstvene dejavnosti,

- datum začetka opravljanja zdravstvene dejavnosti.

Minister, pristojen za zdravje, določi vrste zdravstvene dejavnosti, za katere se izdaja dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti. Vrste zdravstvene dejavnosti se določijo upoštevaje razvrstitev zdravstvene dejavnosti na primarno, sekundarno in terciarno raven v skladu s tem zakonom ter upoštevaje vrste specializacij zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev oziroma delovna področja zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev.

Za pridobitev dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti mora izvajalec zdravstvene dejavnosti, glede na vrsto zdravstvene dejavnosti, izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima zaposlenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti za polni delovni čas ali krajši delovni čas sorazmerno glede na predvideni obseg izvajanja posamezne vrste zdravstvene dejavnosti, razen v primeru izvajalca zdravstvene dejavnosti, ki je fizična oseba, ko je sam izvajalec zdravstvene dejavnosti odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti,
- zdravstvene storitve bodo opravljali zdravstveni delavci oziroma zdravstveni sodelavci, ki izpolnjujejo pogoje iz tega zakona, zdravniki pa tudi pogoje iz zakona, ki ureja zdravniško službo,
- ima prostore in opremo za opravljanje določene vrste zdravstvene dejavnosti,
- mu ni bilo s pravnomočno sodbo ali dokončno odločbo prepovedano opravljanje zdravstvene dejavnosti.

Odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- pogoje za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti iz 64. člena tega zakona in ima ustrezne delovne izkušnje na strokovnem področju, za katerega se izdaja dovoljenje, oziroma izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe iz zakona, ki ureja zdravniško službo in ima ustrezne delovne izkušnje na strokovnem področju, za katerega se izdaja dovoljenje. Za ustrezne delovne izkušnje po tej alineji se štejejo najmanj tri leta delovnih izkušenj pri izdaji dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti na primarni ravni in najmanj pet let delovnih izkušenj pri izdaji dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti na sekundarni in terciarni ravni ter druge zdravstvene dejavnosti iz tega zakona, pri čemer se upoštevajo delovne izkušnje po pridobitvi pogojev za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti oziroma zdravniški službi;
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivega dejanja ali kaznivega dejanja, storjenega iz malomarnosti zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali človekovo zdravje ali ni bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev za katerokoli kaznivo dejanje, storjeno pri delu ali v zvezi z delom, ki se preganja po uradni dolžnosti.

Za dokazovanje pogoja iz druge alineje prejšnjega odstavka mora izvajalec zdravstvene dejavnosti predložiti potrdilo iz kazenske evidence ali izjavo, da ministrstvu, pristojnemu za zdravje, dovoljuje pridobitev teh podatkov iz uradnih evidenc. Potrdilo iz kazenske evidence ne sme biti starejše od treh mesecev.

Prostor, v katerem se opravlja zdravstvena dejavnost, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- sanitarno-higienske,
- gradnja in opremljenost sta v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in varstvo pri delu,
- imeti ustrezno prezračevanje, ogrevanje in osvetlitev,
- imeti prostore, ki ustrezajo zahtevam oziroma naravi posamezne vrste zdravstvene dejavnosti oziroma zdravstvenih storitev, ki se opravljajo v okviru posamezne vrste zdravstvene dejavnosti.

Oprema, ki se uporablja pri opravljanju zdravstvene dejavnosti, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- sanitarno-higienske,

- strokovno-tehnične, ki ustrezajo zahtevam oziroma naravi posamezne vrste zdravstvene dejavnosti oziroma zdravstvenih storitev, ki se opravljajo v okviru posamezne vrste zdravstvene dejavnosti.

V postopku izdaje dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti obrazloženo mnenje glede izpolnjevanja pogojev iz sedmega in osmega odstavka tega člena na podlagi ogleda prostorov in opreme poda komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravje, v roku 30 dneh od imenovanja. V komisijo je imenovan strokovnjak za vrsto zdravstvene dejavnosti, za katero se izdaja dovoljenje, po potrebi pa tudi strokovnjak gradbene, strojne ali druge tehnične stroke in vsaj en član komisije izmed zaposlenih na ministrstvu, pristojnem za zdravje.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora pogoje iz tretje in četrte alineje četrtega odstavka tega člena izpolniti pred izdajo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti, pogoja iz prve in druge alineje četrtega odstavka tega člena pa najpozneje ob začetku opravljanja zdravstvene dejavnosti. Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora pogoje iz tega člena izpolnjevati ves čas opravljanja zdravstvene dejavnosti. Za preverjanje pogojev odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti iz druge alineje petega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko pridobiva podatke iz uradnih evidenc ves čas opravljanja zdravstvene dejavnosti konkretnega izvajalca zdravstvene dejavnosti.

Vsako spremembo, povezano z izpolnjevanjem pogojev iz četrtega in petega odstavka tega člena, izvajalec zdravstvene dejavnosti v 15 dneh od njenega nastanka sporoči ministrstvu, pristojnemu za zdravje. V primeru spremembe odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, lokacije opravljanja zdravstvene dejavnosti ali vrste zdravstvene dejavnosti izvajalec zdravstvene dejavnosti zaprosi za spremembo dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti. V primeru statusnega preoblikovanja izvajalec zdravstvene dejavnosti zaprosi za izdajo novega dovoljenja za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

Podrobnejšo določitev pogojev iz sedmega in osmega odstavka tega člena ter podrobnejši postopek njihovega preverjanja predpiše minister, pristojen za zdravje.

3.c člen

Za namen spremljanja in nadzora nad izvajalci zdravstvene dejavnosti vodi ministrstvo, pristojno za zdravje, evidenco dovoljenj za opravljanje zdravstvene dejavnosti, ki vsebuje naslednje podatke:

- firmo in sedež izvajalca zdravstvene dejavnosti,
- osebno ime zakonitega zastopnika izvajalca zdravstvene dejavnosti,
- vrsto zdravstvene dejavnosti,
- osebno ime odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti,
- naslov lokacije opravljanja zdravstvene dejavnosti,
- številko in datum izdaje dovoljenja,
- datum začetka opravljanja zdravstvene dejavnosti,
- datum prenehanja opravljanja zdravstvene dejavnosti.

Podatki v evidenci iz prejšnjega odstavka se hranijo trajno in se javno objavijo na spletni strani ministrstva, pristojnega za zdravje.

44.č člen

Ponudnik mora za pridobitev in opravljanje koncesije izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti;
- ima za vrsto zdravstvene dejavnosti, v katero sodi program zdravstvene dejavnosti oziroma sodijo storitve specialistične bolnišnične dejavnosti, ki so predmet koncesije, za polni delovni čas zaposlenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, razen ko je sam izvajalec zdravstvene dejavnosti odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti. Odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti se lahko zaposli za krajši delovni čas, če gre za sorazmerno zaposlitev

glede na predviden manjši obseg izvajanja programa zdravstvene dejavnosti oziroma zdravstvenih storitev specialistične bolnišnične dejavnosti;

- ima zaposlene ali na drugi zakoniti podlagi zagotovljeno ustrezno število usposobljenih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ki izpolnjujejo pogoje iz tega zakona ali zakona, ki ureja zdravniško službo, in bodo opravljali zdravstvene storitve, ki so predmet koncesije;
- je sklenil pogodbo z javnim zdravstvenim zavodom o obsegu in vrstah sodelovanja za potrebe izvajanja neprekinjenega zdravstvenega varstva, če gre za zdravstveno dejavnost, ki se izvaja v okviru neprekinjenega zdravstvenega varstva;
- ima v skladu z zakonom, ki ureja zdravniško službo, urejeno zavarovanje odgovornosti za zdravnike;
- mu v zadnjih petih letih ni bila odvzeta koncesija iz razlogov iz 44.j člena tega zakona;
- ni v postopkih pred organi pristojne zbornice ali strokovnega združenja zaradi kršitev v zvezi z opravljanjem poklica, o čemer predloži potrdilo pristojne zbornice ali strokovnega združenja;
- pri ponudniku ne obstojijo izključitveni razlogi, ki veljajo za ponudnike v postopkih oddaje javnih naročil.

Izpolnjevanje pogoja iz druge alineje prejšnjega odstavka ponudnik dokazuje z izjavo, da bo odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti izpolnjeval pogoj glede zaposlitve najpozneje z dnem začetka opravljanja koncesijske dejavnosti. Izpolnjevanje pogojev iz tretje alineje prejšnjega odstavka ponudnik dokazuje z izjavo, da bodo pogoji glede zagotovitve ustreznega števila zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev izpolnjeni najpozneje z dnem začetka opravljanja koncesijske dejavnosti. Pred začetkom opravljanja koncesijske dejavnosti mora ponudnik predložiti pogodbo o zaposlitvi za odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti in pogodbe o zaposlitvi oziroma druge pogodbe civilnega prava drugih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev iz tretje alineje prejšnjega odstavka.

Pogoj iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena mora ponudnik izpolniti z dnem začetka opravljanja koncesijske dejavnosti, pogoj iz prve, četrte in pete alineje prvega odstavka tega člena pred sklenitvijo koncesijske pogodbe, pogoj iz šeste in sedme alineje prvega odstavka tega člena pa ob vložitvi ponudbe.

44.d člen

Merila za izbiro koncesionarja so:

- strokovna usposobljenost, izkušnje in reference ponudnika ter odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti za vsak posamezen program zdravstvene dejavnosti oziroma posamezno vrsto zdravstvenih storitev specialistične bolnišnične dejavnosti, ki so predmet koncesije,
- dostopnost lokacije opravljanja zdravstvene dejavnosti,
- ugotovitve nadzornih postopkov iz 76. člena tega zakona pri ponudniku,
- druge okoliščine in merila, glede na posebnost posamezne vrste zdravstvene dejavnosti, ki je predmet javnega razpisa.

44.e člen

O izbiri koncesionarja odloči koncedent z odločbo (v nadaljnjem besedilu: koncesijska odločba), s katero ponudniku, čigar ponudba je bila po merilih iz prejšnjega člena ocenjena najbolje, podeli koncesijo. V koncesijski odločbi se poleg izbranega ponudnika in odgovornega nosilca vrste zdravstvene dejavnosti, v katero sodi program zdravstvene dejavnosti oziroma storitve specialistične bolnišnične dejavnosti, ki so predmet koncesije, navedejo najmanj tudi predmet in predviden obseg koncesijske dejavnosti, območje in lokacija izvajanja koncesijske dejavnosti, trajanje podeljene koncesije in pravni pouk za uveljavljanje pravnega varstva. V odločbi se določi tudi rok, v katerem mora izbrani ponudnik podpisati koncesijsko pogodbo in rok, v katerem mora začeti opravljati

koncesijsko dejavnost. Če izbrani ponudnik iz razlogov na njegovi strani v tem roku ne podpiše koncesijske pogodbe, koncesijska odločba preneha veljati.

44.h člen

Koncesionar vodi ločen izkaz prihodkov in odhodkov ter sredstev in virov sredstev, ki se nanašajo na opravljanje koncesijske dejavnosti, od tistih, ki se nanašajo na opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti, v skladu s predpisi, ki urejajo preglednost finančnih odnosov, in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti.

Koncesionar mora na zahtevo koncedenta v roku, ki mu ga določi koncedent, poročati o svojem finančnem poslovanju v delu, ki se nanaša na opravljanje koncesijske dejavnosti.

Koncesionar odgovarja za ravnanje delavcev, ki pri njem opravljajo zdravstvene storitve, ki so predmet koncesije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi oziroma druge pogodbe civilnega prava.

Koncesionar odgovornemu nosilcu zdravstvene dejavnosti in drugim delavcem, ki pri njem opravljajo zdravstvene storitve, ki so predmet koncesije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi izplačuje plačo in zagotavlja druge pravice iz delovnega razmerja najmanj v obsegu, ki ga določajo predpisi in kolektivne pogodbe za zaposlene v javnem zdravstvenem zavodu.

44.k člen

Nadzor nad izvajanjem koncesijske odločbe in koncesijske pogodbe v delu, ki se nanaša na razmerje med koncedentom in koncesionarjem oziroma njune medsebojne pravice in obveznosti, izvaja koncedent.

Za namen spremljanja in nadzora opravljanja koncesijske dejavnosti vodi ministrstvo, pristojno za zdravje, evidenco koncesij, ki vsebuje naslednje podatke:

- številko objave javnega razpisa,
- naziv ali osebno ime koncesionarja,
- osebno ime odgovornega nosilca programov zdravstvene dejavnosti,
- sedež koncesionarja, kraj (naslov) in območje opravljanja koncesijske dejavnosti,
- številko in datum koncesijske odločbe,
- obdobje, za katerega je podeljena koncesija,
- vrsto in obseg opravljanja zdravstvenih storitev oziroma programov zdravstvene dejavnosti,
- številko in datum sklenitve koncesijske pogodbe,
- številko in datum soglasja iz drugega in tretjega odstavka 44.a člena tega zakona.

O podelitvi koncesije na primarni ravni zdravstvene dejavnosti občina pošlje ministrstvu, pristojnemu za zdravje, podatke iz prejšnjega odstavka v 15 dneh od sklenitve koncesijske pogodbe.

Podatki v evidenci koncesij se hranijo trajno.

88. člen

Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:

- opravlja zdravstveno dejavnost brez dovoljenja iz prvega odstavka 3.a člena tega zakona,
- nima zaposlenega odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti iz prve alineje četrtega odstavka 3.a člena tega zakona oziroma pri kateri zdravstvene storitve opravljajo osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev iz tega zakona ali zakona, ki ureja zdravniško službo (druga alineja četrtega odstavka 3.a člena tega zakona),
- odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti ne izpolnjuje pogojev iz petega odstavka 3.a člena tega zakona,

- ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ne sporoči sprememb v skladu z enajstim odstavkom 3.a člena tega zakona,
- za opravljanje občasnih oziroma začasnih zdravstvenih storitev sklene pogodbo s ponudnikom storitev, ki ni vložil oziroma podaljšal pisne prijave za občasno ali začasno opravljanje storitev iz 24.a člena tega zakona,
- ji je bil podeljen naziv učni zavod, pa ne omogoči praktičnega pouka učencev in študentov v skladu s 33. členom tega zakona,
- ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz prvega odstavka 34. člena tega zakona za izvajanje pripravništev ali specializacij, ki jih izvaja,
- izpolnjuje predpisane pogoje za izvajanje pripravništev ali specializacij, pa ne sprejme na usposabljanje pripravnika ali specializanta v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona,
- odredi delo prek polnega delovnega časa v nasprotju z 52.b členom tega zakona,
- ne vodi posebne evidence o izvajanju dela prek polnega delovnega časa iz četrtega odstavka 52.b člena tega zakona,
- ne zagotovi minimalnega dnevnega in tedenskega počitka oziroma ne zagotovi enakovrednega nadomestnega počitka v skladu s prvim in drugim odstavkom 52.c člena tega zakona,
- omogoči opravljanje zdravstvenih storitev v nasprotju s tretjim odstavkom 53.a člena tega zakona,
- izda soglasje v nasprotju s 53.b členom tega zakona,
- sklene podjemno pogodbo v nasprotju s 53.c členom tega zakona,
- ne vodi posebne evidence izdanih soglasij in sklenjenih podjemnih pogodb v skladu s 53.č členom tega zakona,
- ne vodi zdravstvene dokumentacije in drugih evidenc v skladu s posebnim zakonom oziroma se ne vključi v enoten in usklajen informacijski sistem, kot to določa prvi odstavek 54. člena tega zakona,
- zaposli zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki nima ustreznega znanja slovenskega jezika iz 63. člena tega zakona ali v svojih aktih ne opredeli ustrezne stopnje znanja slovenskega jezika v skladu z drugim odstavkom 63. člena tega zakona,
- zaposli ali ima na drugi zakoniti podlagi zagotovljenega zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki ne izpolnjuje pogojev iz 64. člena tega zakona za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti,
- oglašuje zdravstveno dejavnost v nasprotju s 75.a členom tega zakona,
- označi objekt, v katerem se opravlja zdravstvena dejavnost, oziroma napis na objektu v nasprotju s 75.b členom tega zakona,
- na območjih lokalnih skupnosti, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, nima na objektu, v katerem se opravlja zdravstvena dejavnost, napisa tudi v jeziku narodne skupnosti, kot to določa tretji odstavek 75.b člena tega zakona,
- onemogoča ali ovira nadzor (drugi odstavek 76. člena),
- pravočasno ne izvede ukrepov iz 79., 80. oziroma 82. člena tega zakona.

Z globo od 1.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali zasebni zdravstveni delavec.

Z globo od 300 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika in zasebnega zdravstvenega delavca.

Prekrškovni organ za vodenje postopka o prekršku iz šestnajste, dvaindvajsete in triindvajsete alineje prvega odstavka tega člena je inšpekcija, pristojna za zdravje.

**V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM
POSTOPKU**